

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ
ΑΘΗΝΑΙΩΝ 22, ΠΛΑΤΕΙΑ



ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΡΧΑΙΑΝ ΠΟΜΠΗΙΑΝ—(Υπό Β. Casarri).

ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1906

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΚΑΙ ΠΑΤΡΑΙΣ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΘ' ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ	15.000.000
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ	> 260.286.378
ΑΠΟΘΕΜΑ	> 894.817

Η ΛΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΑΝΑΛΑΜΒΕΝΕΙ ΤΗΝ ΔΙΕΞΑΓΩ-
ΓΗΝ ΠΑΣΗΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ. ΙΔΙΑΙΤΕΡΑΙ
ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

The Popular Bank of Greece

SPECIAL SERVICE FOR AMERICANS. — REMITTANCES.
COMPETITIVE EXCHANGE DEALINGS.—DEPOSITS.
AMERICAN METHODS.

ΓΕΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1918

ΑΡΙΘ. ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ: 1-39

ΛΕΩΦ. ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 26

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΤΑΒΕΒΛΗΜΕΝΟΝ	ΔΡΧ. 5,000,000. -
" ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ	ΔΡΧ. 1.914.115.81
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΙ	- ΔΡΧ. 88,773,957.72

ΓΕΝ. ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΠΥΡ. ΛΟΒΕΡΔΟΣ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΞΕΝΑ ΝΟΜΙΣΜΑΤΑ.—ΑΓΟΡΑΠΩΛΗΣΙΑ
ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΧΡΕΩΓΡΑΦΩΝ ΕΝ ΤΩ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩ Α-
ΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ.—ΔΑΝΕΙΑ ΕΠΙ ΕΝΕΧΥΡΩ ΧΡΕΩ-
ΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ. — ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΦΟΡ-
ΤΩΤΙΚΩΝ.—ΕΞΟΦΛΗΣΕΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΩΝ.— CRE-
DITS CONFIRMES.

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΑΠΟΘΗΚΩΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.—ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΕΚΤΕΛΩΣΙΜΩΝ. ΠΑΡΑΛΑ-
ΒΗΣ ΚΑΙ ΕΝΑΠΟΘΗΚΕΥΣΕΩΣ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

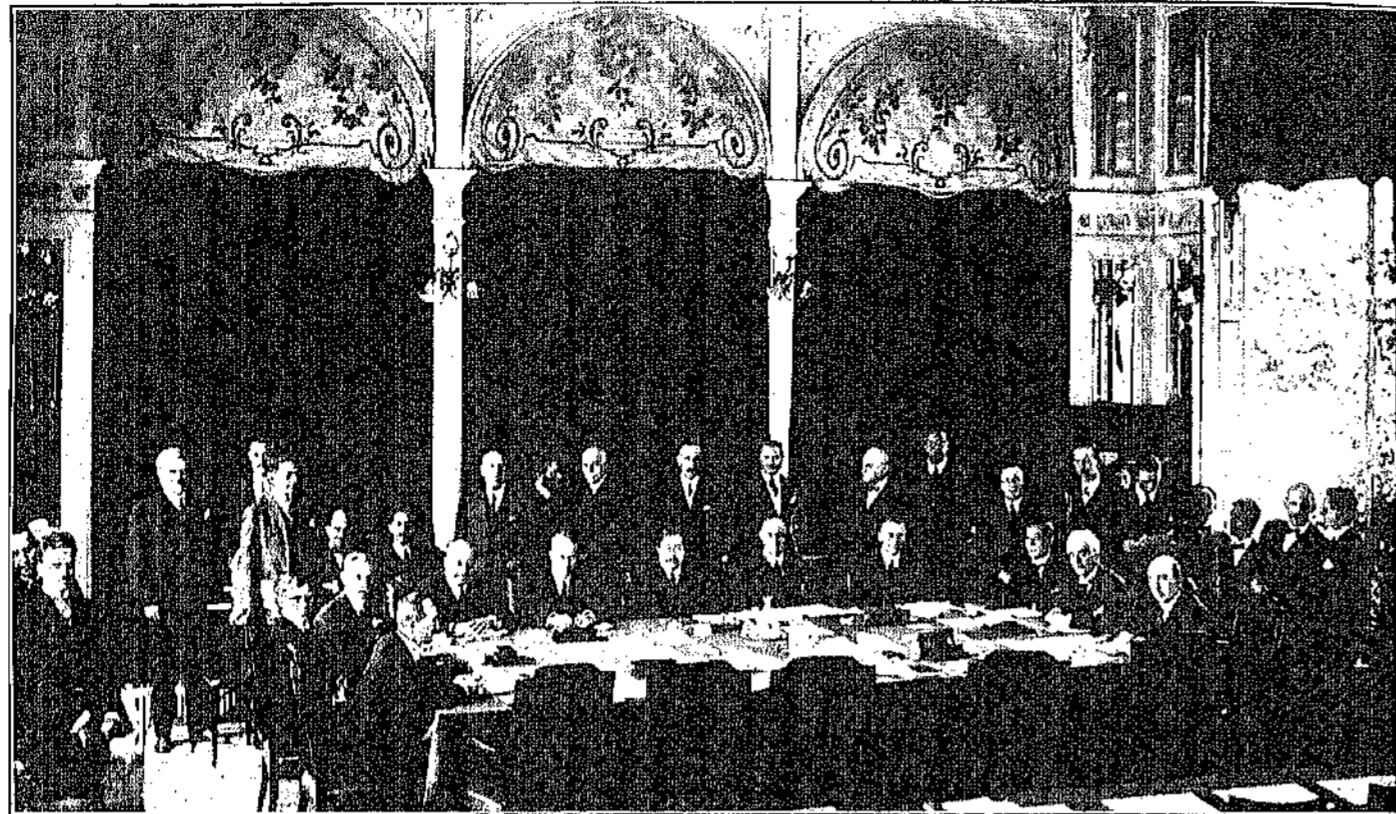
ΕΤΑΙΡΕΙΑΙ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑΙ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ:

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ, - ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 3,000,000
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΕΝ ΚΑΛΑΜΑΙΣ, - - ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΟΙΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 3,000,000

THE ANGLO-GREEK FINANCIAL COMPANY LTD. - - - ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ 120.000 ΛΙΡΑΙ ΣΤΕΡΛΙΝΑΙ

Η Συνδιάσκεψις των Εθνών.—'Αντιπρόσωποι πανήγυρτα εθνών παρασέθησαν κατά την έναρξιν των συνεδριάσεων του Συμβουλίου της Κοινωνίας των Εθνών εις την Γενεύαν.



ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ Ο ΑΛΗΘΗΣ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΥΛΙΤΣ

Ο ΠΡΟΒΑΡΟΣ Κούλιτς όμιλών τελευταίως εν Όμαχα, ενώπιον 15,000 μελών της 'Αμερικανικής Λεγεώνας εκτόπησε τους καλλιεργούντας εν 'Αμερική την μισαλλοδοξίαν και τας φυλετικάς διακρίσεις. Ο Πρόεδρος αναπτύσσει την έννοιαν του αληθούς 'Αμερικανισμού ετώνος και τας ίδιαις: Κατά την μεταπολεμικήν αυτήν περίοδον της έπιμονής εις τας ιδέαις, της ύποψιας και της μισαλλοδοξίας, ή χώρα μας δέν εξήρθη από τας άτυχείας αυτάς

περιπετείαις. Ένεκα της σχετικής μας άπομονώσεως, έγνωρίσαμεν όλιγοτέρας διεθνείς περιπλοκάς και άνταγωνισμούς παρ' άλλαις χώραις, όλιγότερον εύτυχείας ως προς την τοκοθεσίαν των. Έν τούτοις μεταξύ των εν τών διαφόρων θρησκευτικών, φυλετικών και κοινωνικών ομάδων του λαού μας υπήρξαν εκδηλώσεις μισαλλοδοξίας, μία στενή αντίληψις, μία μονομερής έπιμονή επί της γνώμης των. Κατά της καταστάσεως ταύτης είναι επάναγκας να λάβωμεν τά μέτρα.

Δέν είναι εύκολον να σκεφθί τις άλλο τι άτυχίστερον από μίαν κοινωνίαν βασίζομένη επί των ιδεωδών διά τας όποίας οι 'Αμερικανοί κυριώνται και θρος να αναπτύσσεται εν αυτή μία σημαντική μισαλλοδοξία, όσον άφορῃ την θρησκείαν. 'Αντι μιας Κρατικής 'Εκκλησίας έχομεν άποφανθή έπος κάθε πολίτης είναι ελεύθερος να ακολουθήσῃ τας ύπαγορεύσεις της ίδιας του συνειδήσεως, όσον άφορῃ τας θρησκευτικάς του πεποιθήσεις και τας θρησκευτικάς του σχέσεις. 'Υπό την εγγύησιν αυτήν άνηγείσμεν εν σύστημα τό όποίον άναμφισβητήτως δικαιολογείται υπό των καρπών του. 'Υπό κανέν άλλο δέν θα ήδύνετο να τολμήσῃ έπος προσκαλίσει τούς λαούς όλων των χωρών και θρησκευμάτων, όπως έλθουν να ένωθούν με ήμάς, προς δημιουργίαν του Κράτους, όστινος όλοι είμεθα πολίται.

'Αλλ' άφού τούς προσκαλέσαμεν ένταύθα και έδείχθημεν τας μεγάλας και ποικίλας συνεισεφοράς των εις την άνέγερσιν του 'Εθνους, άπομένει εις ήμάς να συγκρατήσωμεν καλή τή πίστιν: όλους τούς μεγάλους έκείνους θεσμούς και τας παραδόσεις, οι όποίαι υπήρξαν τόσον καρποφόροι προς παραγωγήν καλού.

Η συνάθροισις όλων τούτων των διαφόρων εθνικών, φυλετικών και μορφωτικών στοιχείων, έκαμα την χώραν μας είδος τι συγκράματος από των όλλων υπόλοιπων κόσμων, δέν δυνάμεθα δε να παράσχωμεν μεγαλειότεραν ύπηρεσίαν από του να επιδείξωμεν τό δυνατόν της άμερικανικής συνεργασίας μεταξύ τόσων διαφόρων όμίλων. 'Εκαστος εξ αυτών έχει τι τό χαρακτηριστικόν έν έαυτῷ, και πολύτιμον διά τας κοινάς όλας και τας πνευματικάς προσόδους του έθνιού του.

Ο κόσμος έφερε μίαν μεγάλην δοκιμήν εις τό πείραμά μας προς συγχύνειν τών διαφόρων παραγόντων εις έν αληθινόν 'Εθνος, με ιδεώδη και πόθους ένός ήνωμένου λαού. Κανείς δέν εξήρθη της ύποχρέσεως έπος ύκρητήσῃ την χώραν, όταν έσθασεν ή ώρα του κινδύνου. Τό γεγονός άπέδειξεν ότι ή θεωρία μας υπήρξεν έπιτυχής.

Όλοι οι φυλαί, τὰ θρησκευόμενα και αι εθνικότητες του κόσμου άνεπροσωπεύοντο εις τας ένόπλους δυνάμεις του 'Εθνους μας, ως ήσαν εις τό σώμα του πληθυσμού μας.

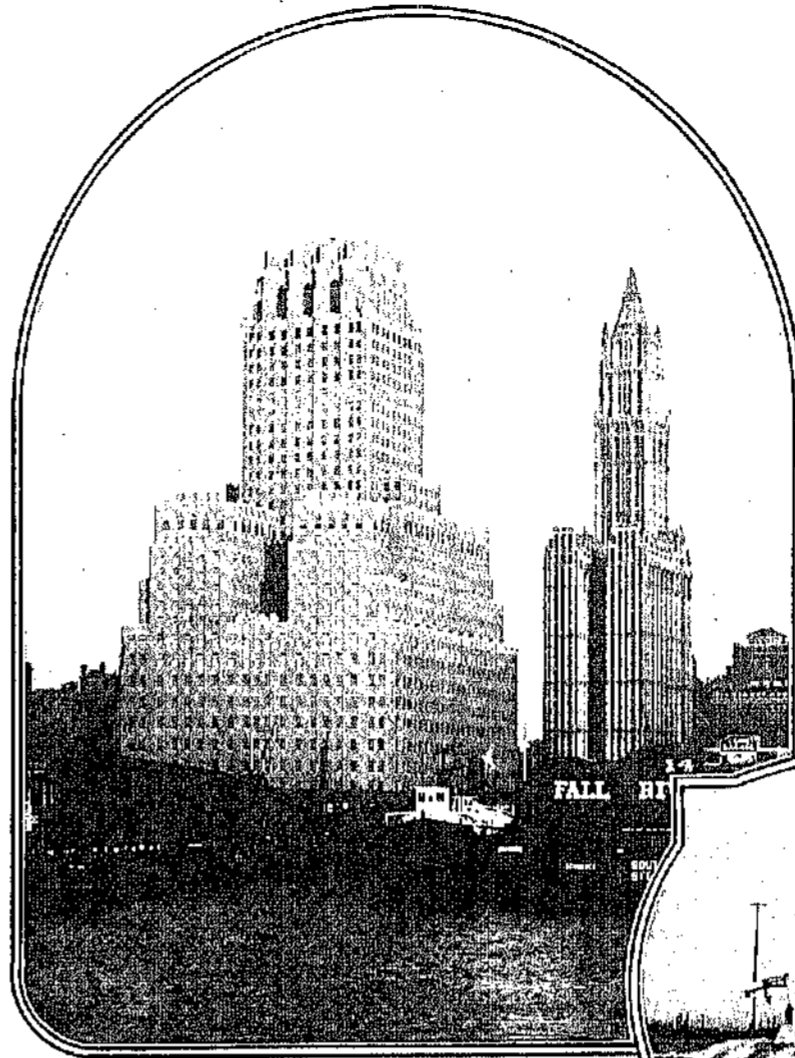
Κανενός ο πατριωτισμός δέν ήμφισβητήθη, οδδὲ άπεριόρη ή ύπηρεσία του ένεκα της φυλετικής του καταγωγής, των πολιτικών γνώμων του, ή των θρησκευτικών του πεποιθήσεων.

Μετανάσται και υιοί μεταναστών από τας χώρας της Κεντρικής Εύρώπης έπολέμησαν παρ' από πλευρόν έκείνων οι όποίοι προήρχοντο από χώρας οι όποίαι ήσαν σύμμαχοί μας, με τούς υιοίς της ισθημερινής 'Αφρικής, και με τούς έρωθρούς του πρώτου αυτοχθόνου πληθυσμού, όλοι των υπερήφανοι διά τό ένομα του 'Αμερικανού.

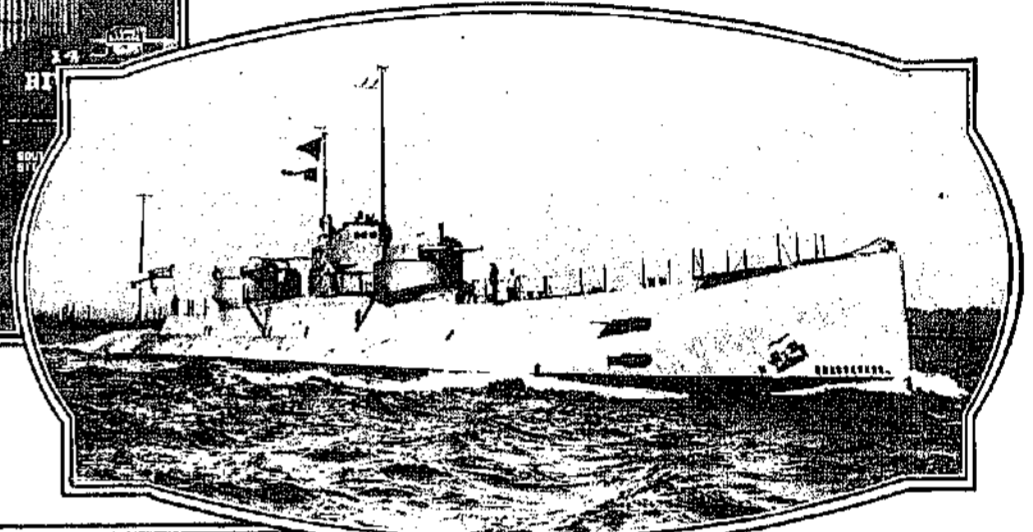
Δέν πρέπει να έπιτρέψωμεν εν καιρῷ ειρήνης, έπος χάσωμεν μέρος τι του οικοδομήματος τούτου της πατριωτικής ένωσης.



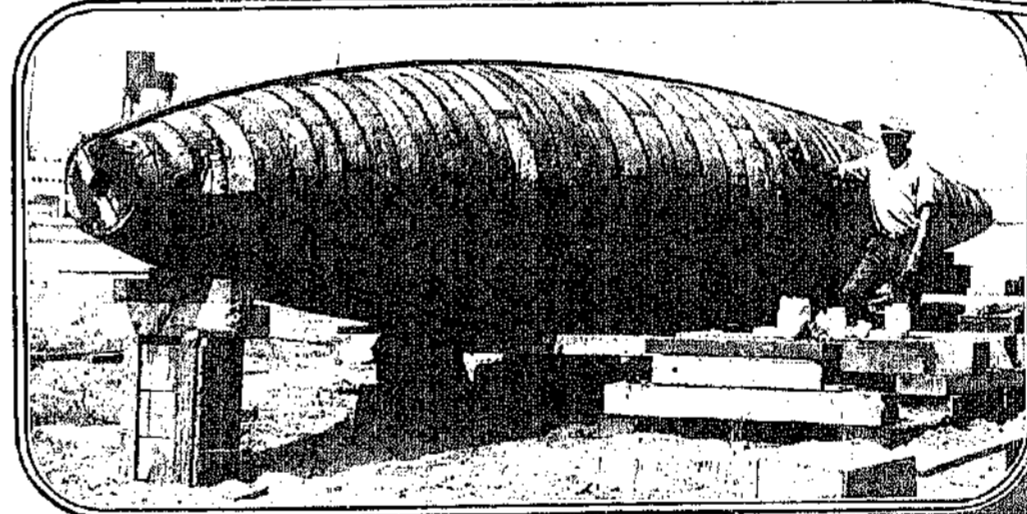
Ο οικονομικός μάγος της Γαλλίας εις 'Αμερικήν.—Ο Καγιώ συνδεδεμένος από του Προεδριού της Γαλλίας Ντεσσελί (ξριστέρα) και του Προεδριού της της 'Αμερικανικής Μ. Χέρρικ, εν Παρισίοις, κατά την άφιξίν του εις Νέαν Υόρκην, όπου τον υπεδέθησαν



Ο ΝΕΟΣ οφρανοξύστης, τό κτίριον των τηλεφώνων, ως φαίνεται από τον ποταμόν Χούδσον. Εις τό βάθος φαίνεται τό περίφημον Woolworth Building, τό όποιον επεσκήσθη τώρα από τό νέον μεγαθήριον. Τό Γούλγουορθ ήτο τό υψηλότερον πρό της άνοικοδομήσεως του κτιρίου της τηλεφωνικής 'Εταιρείας, εθεωρείτο δε έν μνημείον της δυνάμεως της Πενταροδεκάρας, άφού ή οικοδομήματα αυτό 'Εταιρεία ήτο ή γνωστή 'Εταιρεία των Καταστημάτων της Πενταροδεκάρας. 'Αλλά μήπως και ή 'Τηλεφωνική 'Εταιρεία δέν έστράφη την έπιτυχίαν της εις τὰ τηλεφώνηματα της πεντάρας και δεκάρας;



Τ Α ΥΠΟΒΡΥΧΙΑ ντρίτων.— Τό νέον 'Αγγλικόν ύποβρύχιον ΧΙ, χωρητικότητος 3.500 τόννων, με πλήρωμα 121 αξιωματικών και ναυτών, είναι έκανόν να παραμείνῃ υπό το ύδωρ επί 2 και ήμισιαν ήμέρας, και έστοίγισι πέντε εκατομμύρια δολάρια.



Ο ΑΛΦΟΝΣΟΣ Κομπύτσι, έτών 25, έφευρέτης ένός άεροπλάνου σχήματος πούρου, έτοιμάζεται να κάμη τόν γύρον του κόσμου με τό νέον τούτο άεροπλάνον, τό όποίον κατασκευάζει εις τόν λιμένα του Λος 'Αντζελες. Είναι από έλλον, μήκους 41 ποδών και θα δυνηθί να κάμη τόν γύρον του κόσμου με 20 μόνον γαλόνας καυσίμου έλξης.

ΕΝ ΑΠΟ τὰ έμπορικά άεροπλάνα της 'Εταιρείας Φόσδ έκτελούν την τακτικήν ήμερησίαν συγκοινωνίαν Σικάγου—Νητρσίτ, πετών υπεράνω των ρωμαντικών δασών.



ΟΙ ΥΠΟΨΗΦΙΟΙ ΔΗΜΑΡΧΟΙ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

FRANK D. WATERMAN

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΟΥ ΡΕΠΟΥΜΠΑΙΚΑΝΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ



Ο υποψήφιος του Δημοκρατικού Κόμματος διά το Δημαρχιακόν Άξιωμα Τζέιμς Τζ. Γουόλκερ.

JAMES WALKER

ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ

ΑΠΟ ΤΑ ΣΠΛΑΙΧΝΑ του λαού και γέννημα και θρόνον της Νέας Υόρκης ο κ. WALKER υπόσχεται να αφιερώσει όλην την ενεργητικότητά του υπέρ της αγαπής του πόλεως. Ο υποψήφιος του Δημοκρατικού κόμματος είναι εις από τους θερμότερους αποστόλους και υποστηρικτές της άποψις της ελευθερίας των πολιτών και διά τούτο ως Παλιετακός γεροισαστής καταπλέμει πάντοτε οιονδήποτε νομοσχέδιον, αποκλόν εις οιονδήποτε περιορισμόν τή ζήτοιμης ελευθερίας. Όπως ο Κυβερνήτης κ. Σμιθ, μετά του όποιου συνδέεται διά στενής φιλίας, ο κ. WALKER θεωρεί ως αντιαμερικανικήν πά-

ΜΙΑ ΕΞΕΛΧΟΥΣΑ όντως φρεσιογνομία μεταξύ του θομηχανικού κόσμου της Νέας Υόρκης, άγνωστος όμως εις την πολιτικήν, όπου διά πρώτην φοράν εμφανίζεται. Ο κ. WATERMAN είναι ο γνωστός διομήχανος των μελανοφόρων πεντών, αϊτινες φέρουσι τό όνομά του. Τό Ρεπουμπλικανικόν κόμμα όδοόμενον υπό της ιδέας, ότι ο Δήμος της Νέας Υόρκης διά να άποκτήσῃ χρηστήν διοίκησιν έχει ανάγκην άνθράκπου επιχειρηματίου μάλλον, παρά πολιτικού έξ επαγγέλματος, όπέδειξεν όμοφώνως σχεδόν τόν κ. WATERMAN, ως υποψηφιόν του διά τό άξίωμα του Δημάρχου της Αμερικανικής Μητροπόλεως. Ο κ. WATERMAN βλάσχηται, ότι θα έργασθῃ, εάν ή ψήφος των συμπολιτών του τόν ανακηρύξῃ Δημάρχον, ίδι-



Ο μεγαλοδιομήχανος της μελανοφόρου πέννας, Φράνκ Γουάτερμαν, υποψήφιος του Ρεπουμπλικανικού Κόμματος.

σιν έκδηλώσιν φρεσικτών ή θρησκευτικόν διακρίσεων μεταξύ των Αμερικανών πολιτών, και δέν άφήκε μέχρι τούδε καμμίαν έδκαίριαν, όπως άποδοσμιάσῃ την δρασιν των Κοϋ Κλάϋξ Κλάϋ και κάθε άλλης μυστικής όργανώσεως, ήτις έχει ως πρόγραμμά την καλλιέργειαν των φρεσικτών και θρησκευτικόν διακρίσεων. Είναι δημιούργημα του Τάριμαν Χάιλ και καυχάται διά τούτο. Η έπιδείξις του ως υποψηφιόν Δημάρχου του κόμματος έτιγχε της έπιδοσμιάσῃ της μεγαλειότητας μερίδος της Δημοκρατικής πιαράξσεως, ως άπέδειξαν τά άποτελέσματα των προορημ. έκλογών. Άνήκει εις τάς παλαιάς οικογενείας της Νέας Υόρκης Ιρλανδικής καταγωγής και διακρίνεται διά την οησερκικήν του δεινότητα. Κατά την όμολογίαν όλων των μετ' αύτου συνδεομένων, ή Νέα Υόρκη εις τό πρόσωπόν του θα εύρη τόν ιδεώδη της Δημάρχου και οι Νεοοορκέζοι τόν άνθρωπον εκείνον του λαού, ο όποιος μέλλει να περιφρουρήσῃ άποτελεσματικώτερον και έπιμελέστερον τά λαϊκά συμφέροντα.

αίτέρως διά την πύκνωσιν και θελίωσιν της οογκαιωνίας διά της διανοίξεως νέων όπογειον σιδεροδρομικόν γραμμών. Ο κ. WATERMAN μή αναμειχθείς άλλωτε εις την πολιτικήν δέν δύναιται να ισχυρισθῃ, ότι άπολαμβάνει της δημοτικότητας του αντιπάλου του κ. WALKER, όστις διατείνεται, ότι ή Νέα Υόρκη έχει ανάγκην πολιτικού άνδρός, γνωρίζοντος τής ανάγκης της και όχι κρασιτέχνου, όστις δυνατόν μόν να προώδενσεν εις τής ιδιωτικίας του επιχειρήσεις, άγνωστῃ όμως έντελώς τόν πολυσχιδή μηχανισμόν της διοικήσεως της μεγαλειότερας πόλεως της Αμερικης. Ο κ. WATERMAN όποστηρίζεται από όλα εκείνα τά στοιχεία τά όποια διά τόν ένα ή τόν άλλον λόγον δέν θέλουσιν την παράδοσιν της διοικήσεως της πόλεως εις τάς χείρας της Δημοκρατικής όργανώσεως Τάριμαν Χάιλ.



Μέλη του Αμερικανικού Έθνικού Μπαλλέτου εις σύμπλεγμα πρὸ των ὕδατων δεξαμενῆς εις τὸ Ἄλκοθι τῆς Βιργίνιας, εις τὰ ὕδατα τῆς οποίας ἀντικατοπτρίζονται τὰ γραφικὰ των σώματα.



Ο Πριγκιπ της Ουαλλίας εις τὸ Μπουόνος Ἄλβεσ, μετὸν Κυβερνήτην τῆς ὀμονύμου ἐπαρχίας, ἱετὸν Καντίλο, πρὸ τοῦ Κυβερνητικῆς μεγάρου.



Ο Μουσταφά Καμάλ Πασάς (εις τὸ μέσον) μετὸν νέον τοῦ Παναμᾶν, ἀφου ἀπεσκοπήσῃ τὸ μακαρίφ τῆ λήξει καλπάκι.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΟΝΑΧΟΙ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

ΥΠΟ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΔΟΣ ΓΕΡΤΡΟΥΔΗΣ ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ

ΔΙΟΚΟΜΕΝΟΙ εις τήν Ἰταλίαν, λέραν τοῦ Ἀθριαικοῦ, καὶ πιεζόμενοι ἐπὶ συμφορῶν τῶν προελευσάντων διὰ τὴν Σαρακηνῶν, ἐκ τῶν ἐν Σικελίᾳ καὶ Νοτίῳ Καλαβρίᾳ Μοναστηρίων, οἱ Ἕλληρες μοναχοὶ κατέφυγον εἰς σπήλαια ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ, τὰ ὁποῖα εὗρισκαν ἐτοιμασμένα δι' αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ προϊστορικοῦ ἀνθρώπου, ἢ τὰ ὁποῖα ἀνεσκαποὶ οἱ ἴδιοι ἐντός τῶν θράνων. Ἐδῶ ἐγκαθίσταντο καὶ ἐδῶ ἔζων καὶ θύον ἠθρόντιο, ὅτι εἶναι ἀσφαλὲς ἀπὸ τοῦ εὐχέου, ἤρχοντο καὶ ἐξομαρτίζον τὰς ἐν τοῖς σπηλαίοις μικρὰς τῶν ἐκκλησιῶν, ἐν ἀπομονίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν, τὰς ὁποίας εἶχαν ἐρημώσει οἱ Σαρακηνοί.

Καὶ καθὼς ὁ καιρὸς πορεύεται, αἱ ἐν τοῖς σπηλαίοις Κοινοὶτες ἀξήρχοντο τῶν ἰσογειῶν καλλίων τῶν καὶ ἰδίων Μοναστηρίων, ἀλλὰ τὰ σπήλαια, ἀγισθέντα ὑπὸ τῶν προσευχῶν ἐκατονησθῆσαν καὶ ἐδασιασθέντα ὑπὸ τῶν ἀρετικῶν πικρῶν καὶ μετανοίας, δὲν ἐλησμονήθησαν, οὐτε ἐγκαταλείθησαν. Ἀκόμη καὶ διὰ οἱ Ἕλληρες Μοναχοὶ ἐπεχώρησαν πρὸς τὸν Ἀστυόν, τὰ ἐν τοῖς σπηλαίοις παρεκκλήσια ἐξρηκοῦσθων ἐν λατρευτικῶν ἐξαιρετικῶν καὶ διεκοσμοῦντο ἐκάστοτε κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν νέων καιρῶν. Οὕτως ὡστε συχνὰ εἰς τὰς πρώτας Ἑλληνικὰς τοιχογραφίας ἀπέδρα δέυτερον καὶ τρίτον ἐπίχρισμα τοιχογραφῶν. Καὶ ἐν τοῖσις, παρ' ἅλλας τὰς μεταλλαγὰς τῶν καιρῶν, ἡ Βυζαντινὴ παράδοσις παραμένει ἀληθινή. Καὶ τὰ ἐν τοῖς σπηλαίοις παρεκκλήσια αὐτὰ ζῶν ἀκόμη εἰς τὰς Ἰταλικὰς ἐπαρχίας. Εἰς τινα μέρη, ὑπεράνω αὐτῶν ἐπίσθονον νέαι νοαί, ἀλλὰ δὲν ληρονοῦνται ποτὲ τὰ ἐπιπέδια παρεκκλήσια κατὰ τὰς αἰτίας πανηγύρεως.

Τριάντα μίλια μακρὰν τοῦ Τάραντος ἐπέκειται μικρὸν ἰσογειῶν παρεκκλήσιον τοῦ Ἐυαγγελιστοῦ, εἰς τὸ ἔκρον φάραγγος, ἐν τῷ μέσῳ περὶ τῆς περὶ τῶν χαμηλῶν θράνων. Καὶ αὐτοὶ οἱ δρόμοι φαίνονται κρημνίσαντες ἀπὸ θράνου με λεπτὸν ἐπίχρισμα οὐκ ἐπιμένοντες, οὕτως ὡστε ἡ προσέγγισις δὲν εἶναι διόλου εὐκόλος ἢ ἀκίνδυνος. Τὴν 25 Μαρτίου προσκυνηταὶ ἔρχονται ἐκεῖ ἐξ ἄλλων τῶν μερῶν, πληροῦντες τὸν ἴσον καὶ τὴν πύξιν. Καὶ ὅχι μόνον τοῦτο, ἀλλ' ἔνεκα τῆς φήμης τοῦ ναοῦ τούτου, εἶσι οἱ περὶ τοὺς θέλοντες νὰ θάπτονται ἐπὶ τὸν ναόν. Καὶ τοῦτο γίνεται ἐπὶ γενεάς πολλὰς, ἕως οὗτου εἰς τέρμας ἔθεσε τέσσα εἰς τὴν συνήθειαν καὶ ἀπεφάσισε, διὰ λόγους ἐγγείας, νὰ καθίσθῃσι βίους τοὺς τάφους. Ἀλλὰ πρὸς μεγάλην ἐκπλήξιν του, ἤλθεν εἰς φῶς εἰς ἄλλας ὑπόγειους ναοὺς. Εἶναι σχήματος Βασιλικῆς καὶ Βυζαντινοῦ οὐκ ἔστιν, τὸ δὲ ἐδασιασθῆναι καὶ τοιχογραφῶν. Πιθανοὶ εἰς μίαν ἐξ αὐτῶν μεγιστάν τις, με Βυζαντινὴν Ἀδελφὴν ἐνδηροσάν, ἀλλὰ οὐδὲν εἰς Χριστὸς, μεγαλοπρεπῆς καὶ ὡραίας, ἐδολογῶν κατὰ τὸν ἑλληνικὸν τρόπον. Ὑπάρχοντες προσεὶ ἐν ταῖς τοιχογραφίαις πολλὰ παραποιήσεις τοῦ Ἐυαγγελιστοῦ τῆς Θεοτοκοῦ, μία τῶν ὁποίων ἐπεσημειεῖ τὴν πρώτην περιόδον τῆς Φλωρεντιανῆς τέχνης, ὡραιοτέρα τοῦ Ἐυαγγελιστοῦ τοῦ Τοιμαμποῦ καὶ ὀλιγότερον ἀδρὰ καὶ σαφέστατον τοῦ τῆς Γκιότιο.

Πολλοὶ χωρικοὶ μὰς ἀδήγησαν πρὸς τὸν ἀποκαλυφθέντα ὑπόγειον ναόν, καυνοῦντες ἀνοήτως λαχρίδας ἀστυλίνης, διὰ τὰ μὰς ἐπιδείξοντες τοὺς νεωστὶ εὐρεθέντας θησαυροὺς τῶν. Ὁ κάπως ἀβέβαιος φαινομὸς ἐπι-



Ἐξέχοντα μορφαί τῆς Ἑλληνικῆς Τεσσαρίας. — Ο Μητροπολίτης Διδμοστῆων κ. Φιλάρτος Βασιλείδης, ἀρχαῖος καθηγητῆς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς καὶ συγγραφεὺς τριτεύου Ἑκκλησιαστικῆς Ἱστορίας

σθῆν με μεγάλας λαμπράδας, τὰς ὁποίας εἶχαν κλέψει οἱ χωρικοὶ ἀπὸ τῶν ὑπερθεν ναοῶν. Ἦτο περιέργον τὸ θέαμα τῆς συνοδείας. Αἱ ζῶνται καὶ μαθραὶ ὄψεις τῶν ὁδηγῶν μὰς ἐμεσολάβησαν διαρκῶς μεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς μεγάλης ἐπισήμου δημηγύρεως τῶν ἐν ταῖς τοιχογραφίαις εἰκονιζομένων, οἵτινες ἐφαίνοντο προσδεδεμένοι πρὸς ἡμᾶς με ὁδοῶν καὶ προκλητικῶν ἔφως, ὡς νὰ μὰς ἠρώτων διατὶ ἐπήγαμεν ἐκεῖ καὶ ἠρωχλήσαμεν τὴν μακρὰν καὶ μονήρη ἀγρυπνίαν τῶν.

Ὅλη ἡ πέριξ τοῦ ναοῦ φάραγγ εἶναι πλήρης ἀνεξερευνητῶν ἐπισημαίων. Οἱ χωρικοὶ λέγουσιν, διὰ εἰς ἐν ἐξ αὐτῶν ὑπάρχει μία Πα-ναγία, ἀλλ' ἡ εἰσοδος ἴσο τῶσιν καλὰ περικλεισμένη, ὡστε ἴσο ἀδύνατον νὰ πιστοποιήσωμεν τὸ ἀκρίβες τῆς θεσφαίσεως ταύτης. Μὲ πολλὴν δυσφορίαν ἐγκαταλείψομεν τὴν θαυμασίαν κοιλάδα, ἀγρίαν καὶ τραχὺν, ἀλλ' ὡραῖαν καὶ λαμπροστροφωμένην με ἑαρινὰ ἀνθὰ καὶ χρυσοῦσαν θηροτροφία, εἰς τοὺς ὑποίους μέλλει εἶσθον ἴσως μίαν ματιὰν μόνον.

Πληροῦν τοῦ Σαιν Βίτο Νιέλι Νορμάν, εἰς τὴν Γῆν τοῦ Μάρι, εἰς τὸ ἔκρον καπνοφύτου πεδιάδος, ἔπου τὸ ἔδαφος θυθίζεται εἰς βί, ἄλλοτε ἴσο ἴσως ἡ τραχὺ καὶ κολίτη χειμάρρου τινός, ἐπάρχει σήμασμα ἐπὶ ἡ ὀκτὸ σπηλαίων, ἐκ τῶν ὁποίων ἐν ἴσο παρεκκλήσιον. Αἱ τοιχογραφίαι μέρους τῶν τοίχων καὶ τὸ ἦμιον τοῦ θόλου διατηροῦνται, ἀλλ' ὑπέφρασαν πρὸς τὸν χρόνον, ἀπὸ τῶν καιρῶν καὶ τὴν ἀνθρωπίνην καταστροφικότητα. Ὑπεράνω τῆς ἐν τῷ θράνῳ διηρημένης ἐξωστερικῆς πύλης τοῦ ναοῦ ὑπῆρχον ἐπιγραφὴ, ἐξηλεγμένη σχεδὸν, ἀλλὰ δίδουσα ἑλληνιστὶ τὴν χρονολογίαν 1197 μ. Χ. Αἱ ἐπὶ τῆς ἑσφῆς τοιχογραφίαι εἶναι αἱ ἀρχαιότεραι καὶ αἱ καλλίτερον διατηροῦνται. Μία τοιχογραφία παριστάνει τὴν σπηρὴν ἐν Βηθλεὲμ, ἄλλη τὴν φυγὴν εἰς Αἴγυπτον, ἔπειτα ἡ Παναγία ἐπιβάτει δυνὸν ὀδηγομένην ἐπὶ θράνου ἐν ἀδελφῇ βυζαντινῇ ἀμφίδρομῳ, ἐνῶ δ' Ἰωσήφ φέρει ἐπ' ὤμων τὸν νήπιον Χριστόν, εἰς δ' Ἄγγελος, με γάβδον ὀδηγεῖ τὴν συνοδείαν. Πολλὰ προσογνωμίαι εἶναι δυσδιάκριτοι, καταστραφεῖται ἐπὶ τῶν χωρικῶν, ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ, διὰ

δὲ τὰς τοιχογραφίας ἐδράσκοντο θησαυροί, καὶ προσεὶ δίδει πιστεύεται διὰ τεμάχια ἀπὸ τὰς ζωγραφισμένας ἐνδυμασίας, τριβόμενα εἰς κόνιν καὶ πύθμενα με νερόν, ἔχον θεραπευτικὰς ἰδιότητας. Ἐὰ ἄλλα σπήλαια ἴσαν κατοικία μοναχῶν με καθίσματα, με μικροὺς κοιτῆρας καὶ με ἄλλας ἐντός τῶν θρανοῶν τοίχων, διὰ φρονιάν, πρὸς θέρμανσιν καὶ φροισμόν. Ἐξὼ ἀπὸ τὰ σπήλαια, κατὰ μῆκος τῶν θράνων, ὑπῆρχον καλοῖτες ἐγκεχυραγμένα, ὡς εἶδος φάνης ζῶων. Αὐτὰ ἴσαν κοιτῆρας τῶν μάλλον σκληραγωγημένων μοναχῶν, οἱ ὅποιοι ἐκοιμῶντο ἐκτεθειμένοι εἰς τὰς κακοτυχίας τοῦ ἐπαύθου, ἀρτίοντες τοὺς ἐντός κοιτῆρας διὰ τοὺς γρηγοιτέρους, ὡς ἐδασιασθῆναι τῆς ἀδελφότητος. Ὁ Μπερτινὸς καὶ ὁ Νιὰλ ἐμελέτησαν σοβαρῶς τοὺς σπηλαϊώδεις αὐτοὺς ναοὺς, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ Μπερτινὸ ἐλάχιστοι ἔγινον πρὸς δαυθέντων μελέτην τοῦ ζητήματος, ὁ ὁποῖον εἶναι ἐξόχως ἐνδιαφέρον. Διὸ εἰς τοὺς τοίχους τῶν σπηλαίων τούτων εἶναι γραμμένη ἡ ἱστορία τῆς Ἰταλικῆς τέχνης, χωρὶς καμμίαν διακοπὴν ἀπὸ τοῦ δεκάτου με-

(Συνέχεια εἰς τὴν 33ην Σελίδα)



ΝΥΧΘΗΜΕΡΟΝ ΠΡΟΣΕΥΧΕΤΑΙ ΠΡΟ ΤΟΥ ΓΟΛΓΟΘΑ. ΚΙ' ΕΥΡΙΣΚΕΙ ΤΗΝ ΑΝΑΚΟΥΦΙΣΙΝ ΤΗΣ ΨΥΧΗΣ

Η ΔΙΑΠΛΗ ΤΩΝ ΑΙΣΘΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΙΔΕΩΝ

Η ΔΙΚΗ τῆς ἐξελέξεως εἰς τὸ Νταίμον τῆς Τεννεσοῦ ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ πιστεύσωσιν πολλοὶ, σοβαροὶ μάλιστα κληρικοὶ καὶ κοινωνολόγοι, διὰ τῆς ἀνακινήσεως τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας τῆς ψυχῆς ἢ καὶ αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοπῶνται τὰ μέγιστα τῶν θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καὶ ἀγεται ὁ κόσμος πρὸς τὸν ἀδελφόν.

Ἡ ἀντακίνησις ἐν τοῖσις ἔθνεσι τῶν θρησκευτικῶν κινήσεων, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων μέχρι τῆς ἡμετέρας, μὲς διδάσκει, διὰ καὶ τὰ συγκλονιστικότερα τῶν κινήσεων δὲν κατήγγισαν τὴν ἔμφρον τοῦ ἀνθρώπου συναισθησὴν πρὸς μίαν ἀνοήτων παντοδυναμίαν, ἀλλὰ μετέβαλον τὸν τρόπον τῆς ἐκδηλώσεως τῶν αἰσθημάτων καὶ ἀντιλήψεων αὐτῶν ἀπέναντι τοῦ παντοδυναμίου.

Ἡ φῶσις τοῦ ἀνθρώπου εἶναι τοιαύτη, ὡστε νὰ ἀποτελῇ ἐν ἀμυμονικῶν οὐλοῶν αἰσθημάτων καὶ ἰδεῶν, μέχρις οὗτου τὸ ἐν τῶν αἰσθημάτων ἢ μίαν ἰδέαν κριστοσύνη τῶν ἄλλων. Οὕτως ἔχοντες μίαν κίνησιν, ἢ ὅποια ἔσαν εὐρεθῆ πρὸς τῆς διαπλῆς τῶν μέτρων τῆς ζῆς ἐν ἀμυμονικῶν διατελούντων αἰσθημάτων καὶ συναισθημάτων, ἐκλέγει τὸ μοναχικὸν τριβόλιον καὶ νυχθημέρον προσεύχεται πρὸς τὸ Ἐπιταρωμένον, παρακαλοῦσα Αὐτὸν ἕως τὴν σῶσιν ἀπὸ τῆς προποικτικῆς ἁμαρτίας ἢ καὶ τῶν ἁμαρτιῶν τῆς ἐν τῇ ζωῇ, πολλὰ ἴσως καὶ ἄλλο ἐκ τῶν ὁποίων εἶναι φαντασμακά. Εἶναι ἡ ἐκφρασις τῆς ψυχῆς ἐνὸς ἀτόμου. Ἐν τῇ διαπλῇ τῶν αἰσθημάτων, ἰδεῶν καὶ πεποιθήσεων, κυριαρχεῖ ἡ ἀσκητικὴ καὶ τὸ ἄπομον ἐβόσκει τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν ἀνάστασιν του ἐντός τῆς μοναχικῆς δοθῆτος.

Ἐξ ἄλλου βλέπομεν μίαν ἄλλην αἰρήνης ὁμήλικον. Οὐχὶ ὀλιγότερον ἀδρὰ τῆς καλογαρίας, οὐχὶ ὀλιγότερον ἀγνή τῆς μοναχικῆς, οὐχὶ

Η ΕΜΦΥΤΟΣ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΣΥΝΑΙΣΕ

ΠΡΟΣ ΜΙΑΝ ΑΝΩΤΕΡΑΝ ΠΑΝΤΟΔΥΝΑΜΙΑΝ

ὀλιγότερον πεπαιδευμένη καὶ καλῆς ἀναισθησίας. Ἡ διαπλῆ, ἐν ἐπαρχῇ τοιαύτῃ, φέρει εἰς τὴν ψυχὴν τῆς τὴν ἰδέαν, ὅτι ὁ Θεὸς δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ τὴν ἔφραξεν εἰς τὸν κόσμον, ὅπως καὶ ἡ λιθωνιστὸν μόνον πρὸς τὸ θεῖον, τὸν ὁποῖον ἔσθον ὁσοφοὶ μὲν ἀνθρώποι, οὐχὶ θεοὺς καὶ ἀλάθητοι τῆς δημιουργίας ἐξηγηταί. Ἄν ἡ δημιουργία εἶναι ἔρως καὶ ἂν ὁ ἔρως εἶναι δημιουργία, ἂν ὁ κόσμος εἶναι πόησις καὶ ἂν ἡ πόησις ἔγινε πρὸς ἔμφρον καὶ δοξολογίαν τοῦ δημιουργοῦ, διατὶ νὰ μὴ λατρεύω τὸν Θεόν, ἀκολουθοῦσα τὰ συναισθηματὰ καὶ τοὺς παλμούς, τοὺς ὁποίους μοῦ ἐπαγορεύει ἡ γέννησις, τὸ ἔρα τῆς ζωῆς, ἡ ἀγάπη πρὸς τὰ ἑαυτοῦ; Τὸ κοσμικὸν αἰσθηματὶ ἐπιμαρτυρεῖ τὸ ἀσκητικόν, ἢ κίνησιν πιστεύει εἰς ἕνα Θεόν κατὰ πολλὰ διαφορετικῶν τρόπων ἀπὸ τὴν μοναχικὴν. Ἡ μοναχὴ διατελεῖ ὑπὸ τὴν οὐρανὸν τοῦ Κυρίου, ἢ κατὰ τὸν ζεῖδωρον πρὸς τῆς δημιουργίας τοῦ παντοδυναμίου. Κατὰ βάθος δὲν ἐπάρχει ἀντιγωνία περὶ θεοδότητος, περὶ ἐπαρχίας τοῦ παντοδυναμίου, ἐπάρχει ἔμφως τεραστία διαφορά ὡς πρὸς τὴν ἀντιλήψιν περὶ τοῦ δημιουργοῦ. Ὁ κοσμικὸς δόξος εἶναι δυσκολώτερος, αἱ ἀπογοητεύσεις μεγαλιέτεροι ἢ τῆς καλογαρίας, αἱ ἐβόσκει ἀπέναντι τοῦ ἀτόμου τῆς μεγαλιέτεροι, οὐχ ἴσον ἔμφως ἐπὶ ἀδελφῆ ἐλευθέρου, ἢ ζωῇ δὲν αὐτὴν εἶναι περιπέτεια, ἢ περιπέτεια εἶναι δι' αὐτὴν ζωῇ. Τοιοῦτοῦτοῦτος καθορῆσαι ἢ πορεῖται. N. I. B.



Η ΖΩΗ ΔΙ' ΑΥΤΗΝ ΕΙΝΑΙ Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ. Η ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ ΔΙ' ΑΥΤΗΝ ΕΙΝΑΙ ΖΩΗ

ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΚΑΙ ΑΙ ΑΡΧΑΙ ΤΟΥ ΦΛΑΜΑΡΙΩΝ

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΝΕΚΔΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΔΡΑΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΣΤΡΟΝΟΜΟΥ



ΑΓΓ'Α μέτρα από τὸν σταθμὸν Ζουθιῶ, ἐπὶ τῆς γραμμῆς Παριῶν—Ουριεύης, εἰς τὸ μέσον τῆς χλοαίου περιμετρίας, ὁ ταπεινὸς ἀναγνώστης, ὁ ἀριστερὰ τὴν κατοικίαν τοῦ ἀστρονόμου, ποιητοῦ καὶ ἀποστόλου τοῦ πνευματικοῦ, Κυμύλου Φλαμαριῶνος, ὁ ὁποῖος ἀπέθανε τελευταίως εἰς ἡλικίαν ὀγδόημι τριῶν εἰδῶν.

Εἶτα τὴν ἱστῆράν νὰ ἐπισκεφθῶ ἐδῶ τὸν προσφιλέστατον, νὰ ἴδω τὴν γαλήνην ἐπὶ τοῦ προσώπου του, νὰ ἐπισηρῶμαι εἰς τὰς μαγικὰς του σκέψεις, νὰ παρατηρῶμαι τὸν θαυμαστὸν ἐξεργαστήν τῶν αἰσθητῶν καὶ θαυμαστὸν ὁργανῶν, θαυμάσιον δὲ τὴν λεοτοσιδὴν τὴν κόμην, ἣ ὁποία τότε ἦτο ἰσχυρὸς, ἐπειδὴ, καίτοι φροντικῶς προσή, παρουσιαζέσθαι ἀσθενῶς μαύρας τρίχας ἀναμειγμένους μετ' τὴν γέναν πρὸς ἀποχρῶμα τῶν εἰδῶν. FLAMMA-ORIONIS!, ἰοιδέσει «Φίλιξ τοῦ Ὁρίωνος», ὅπως ἔλεγε ὁ ἴδιος μετ' ἐγκωμίων δικαίως, ἵσταν ἔδιδε τὴν ἐπιμολογίαν τοῦ ὀνόματός του, τὸ ὅστιον οὐνεβδόετο κάλλιστα πρὸς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἀστρονόμου.

Μετὰ μεγάλῃ μου χαρᾷ παρατήρησα διὰ τὴν ἡμῶν ἐπιπέδου ξένος. Ὁ Μονιὸς Κινιὸς, εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ σοφοῦ ἀστρονόμου καὶ κάποιος ἄλλος ἀνομοκρίτους Ρόνται, ἀπὸ τὴν Γιστιαν, τὴν γῶν τῶν Μοριόνων, ἵσταν ἀντιπεριπέδου μου πρὸς τεσσαρακοσιετίας, ἣ γῶσθὶ δὲ προσήνεια τοῦ ἀστρονόμου καὶ ἣ ἀναμνήσθαι τοῦ κομήτου «Β» τῆς 1893 καθίσταν τὴν ἐπίσκεψίν μου μάλλον ἐνδιαφέροντα καὶ ἀπολαυστικῆν.

Περὶ τὸν νὰ σὰς ἀναφέρω διὰ περιπέδου τὸ γραμμικὸν περιπέδου τοῦ ἀστρονόμου, τὸν θόλον τοῦ ἱσχυριστοῦ, τὰς ἄλλας αἰθούσας τῶν ἐργαλείων καὶ μηχανημάτων, τὴν πλοσίαν βιβλιοθήκην, εἰς τὴν ὁποίαν, πλὴν τῶν ἀστρονομικῶν βιβλίων καὶ τῶν ἄλλων ἐπιστημονικῶν φρονικῶν καὶ φρονιδικῶν, ἐπιήρχον καὶ κλισοικῶι «Ἑλληνες καὶ Λατῖνοι συγγραφεῖς, τοὺς ὁποῖους ὁ Φλαμαριῶν ἀνεγίνωσκε μετὰ τοῦ Ρενὰν εἰς τὸ ἴδιον σεμινάριον, ἣ σχολήν, ὅπως καὶ τὰ ἔργα τοῦ Μπλαβιάσιν, τοῦ Ἑλλίφας καὶ τοῦ Λέβν. Ἀκριβῶς κατὰ τὴν ἱστῆράν μου ὁ διδάσκαλος, ἣ μαίτη, ὅπως ἀνομαζόμενον τὸν ἀστρονόμον, ἐκράτει εἰς χεῖράς του ἕνα παλαιὸν ἐκ



Ο ΟΛΥΜΠΕ ΦΛΑΜΑΡΙΩΝ

περγαμηνῆς τόμον καὶ ἦτο ἀπεροσφημένος εἰς μίαν οὐλίδα, ἣ ὁποία ἐπραγματεύετο περὶ ἐνὸς παλαιῦ κομήτου, ἣ εἰκὸν τοῦ ὁποίου τὸν παρῶσαν μετὰ μίαν ὀφθαλμὸν γυαταγάνιον, μετὰ θέρμας ὀφθαλμοῦ πρὸς πυρκαϊάν, μετὰ πυρκαϊὰν κεκομμένον, καθὼς καὶ περὶ ἄλλων συμβολικῶν καὶ κατασκευῶν, αἱ ὁποῖαι ἔλαβον χώραν ἐν τῇ γῆ, ἐπηρεάσασαι τοὺς θνητοὺς κατὰ τοῦτον ἢ τὸν ἄλλον τρόπον.

Ὁ Φλαμαριῶν, πολύγραφος ὡς ἦτο, ἠδύνατο νὰ ἰσχυρισθῆ πολλὰς μετὰ τὸν Πλάτωνον, ἔτι τίποτε τὸ ἀνθρώπινον δὲν ἦτο ξένον, πρὸς δὲ τῶν μελετῶν του περὶ τῆς ἱστορικῆς ἀστρονομίας ἀναγινώσκονται νὰ συγγραφεῖται μετὰ τὰς μελέτας τοῦ Μπαίλλν.

Ὁ Φλαμαριῶν, ὡς ἰδιοφυῖα οὐκ ἀσυνήθης, ἐζήτει νὰ ἐρθεῖν εἰς τὰς σφαίρας τῆς γῆς τῆς γνώσεως, τοῦ ἀνωτέρου πνευματικοῦ καὶ τῆς βυθίας θεολογικῆς, ἰδέσθαι καὶ οὐκ ἀλήθεια αἱ ὁποῖαι συγκροτοῦνται πρὸς τὴν ἀνεξήγητον πρῶτον: πρὸς τὰ μυστήρια τῆς Βασιλείας τοῦ Πατρὸς, περὶ τῶν ὁποίων κἀντιλεῖγον τὸ κατὰ Ματθαίον Ἐθαγγέλιον, κεφ. XIII, ἐδάμιον 11.

Ὁ Φλαμαριῶν, ὅπως ὁ πατήρ του Σιδ, τῶν ἡρώων, ἠδύνατο νὰ εἴπῃ διὰ τὸ Ἀπλάς δὲν ἦτο ἀστρονόμος, οὐτε ἦτο ὁ Κοτυὸν μαθηματικὸς, οὐδὲ χημικὸς ὁ Μπερτελλέ. οὐτε ὁ Σοπενέρ, ἀλλ' ὁ Φλαμαριῶν εἶχε δικαίον ἣ ζῆμι, καὶ ἂν δύναιτο νὰ ἀποδοθῆ ἀξία τις εἰς τὰς δηλώσεις του αὐτῆς, εἶναι ζήτημα. Ἐν τοῖσις ἀξίει νὰ ληφθῆ ὅτι ὄντιν ἣ ἱστορία τοῦ Μπλαβιάσιν, μετὰ τὴν πρῶτην πηρὸν του ἀπὸ Γαλλίας εἰς τὴν Ἀγγλίαν, διὰ τὰς ἰδιότητας τῆς ψυχραϊμίας κτλ., τὰς ὁποῖας πιστεύετε διὰ βλέπετε εἰς ἐμὲ, τὰς ἀπέκταται μελετῶν τὰ ἔργα τοῦ Φλαμαριῶν καὶ τοῦ Ὑουλίου Βέγγν.

FLAMMA ORIONIS!... Φίλιξ τοῦ Ὁρίωνος! Μετὰ πόσας ἐγκωμίων ἀνεφέρων ἣ ἐκλογῶν τοῦ Φλαμαριῶν τὸ ἐπιπέδου τοῦ σφύγγου τῆς, ὅπως μοὶ μένει εἰσοδὶ ἀνεξέλιπτος ἣ ζωγράφου ἐπιπέδου τῶν λόγων τῆς, ἵσταν μοὶ ἔλεγε: «Φίλιξ τοῦ Ὁρίωνος». Μάλιστα, Διὸς ἣ κεφαλή τοῦ μαίτη εἶναι ὅλην φιλῶς ἣ ὁποία ἀντανικλάται ἀπὸ τὸν ἥλιον τὸν φαι-



Ο ΦΛΑΜΑΡΙΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΣΥΖΥΓΟΥ ΤΟΥ ΕΝΤΟΣ ΤΟΥ ΚΗΠΟΥ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΤΟΥ

νοῦ του ἐργαλείου, ἐγὼ δὲ φροντίζω ὅπως οὐλλάβω τὸ μέρος ἐκεῖνον τῶν αἰσθητῶν τὸ ὅστιον δὲν μετὰβιβάζεται εἰς τὰ ἔργα του. Τὰ μαλλὰ αὐτὰ μετὰ τὰς τρεῖς χροῖμας, μετὰ τὰ ὅποια ἐγὼ γερῶν προσερχόμεθα, γρηομειοῦν ὡς κερμῆλια ἐκείνου διὰ μίαν πρῶτην ἀνταναγνῆσιν!

Ἐντὸν ἐπεριπατοῦμεν εἰς τὰς λεωφόρους τοῦ πάροου, τὸ ὅστιον ἦτο πρὸς τῆς οὐκοδοῦν καὶ ἐδαφμας τὰς ἐγκαταστάσεις καὶ τὰ διάφορα χροῖματα τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος, πρὸς μελέτην τῆς ἐπεξεργασίας τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος ἐπὶ τῆς φωνίας, ὁ ἀστρονόμος μοὶ διηγήθη ἕν ἀνεκδοτὸν σχετικῶς πρὸς τὴν καταγωγήν τῆς μεγάλῃς ἐκείνης ἰδιοκτησίας, ἣ ὁποία, κατὰ τὴν ἰδιότην του φάσμου, ἀξίει ἕνα θρηασμῶν. Τὸ ἀνεκδοτὸν ἐξεῖ ἐξῆς:

Ὁ γνωστὸς καὶ θαυμαστὸς του, κατὰ τὸ μάλλον καὶ ἦτο ἄγνωστο εἰς τὸν ἴδιον, δὲν ἔπαυον νὰ ἐρχονται καὶ νὰ ζῆτοῦν ἀπὸ τὸν μαίτη, ὅπως τοὺς παραγωγῆ μίαν ἐκαίριαν συνεινέδξω. Ὁ πνευματικὸς ἀστρονόμος πολλὰς ἠρνεῖτο νὰ δεχθῆ εἰς ἀκρόασιν τοὺς ἀνθρώπους τοῖσις. Μεταξὺ τῶν ζῆτοῦντων ἔδειον ἕνας ἴσταν τὸν Φλαμαριῶν, ἦτο καὶ κάποιος ἐκ Νορμανδίας. Εἶχον παρῆλθε, πολλοὶ μῆνες χωρὶς νὰ γνωρίξῃ τίποτε περὶ τοῦ μακροῦ τοῦτον μαίτη, ὅτι μίαν ἡμέραν ὁ συμβολαιογράφος τοῦ Κοτυοῦ ἐξέπληξε διὰ τῆς ἐπισκεπτικῆς του τὸν διδάσκον καὶ τὸν εἰδοποιῆσεν διὰ τὴν μαθητῆ του αὐτοῦ ἐκ Βρετάνης, ἀποθάνων, ἐγκαταλείπει ἕλην τὴν ἐν Ζουθιῶ ἀκίνητον περιουσίαν του εἰς αὐτόν, ὅπως ἐγκαταστήσῃ ἐκεῖ τὸ ἀστρονομικὸν του Ἀσθῆ ἦτο ἣ ἱστορία τῆς ἰδύσεως τοῦ ἀστρονομικῶν τοῦ Φλαμαριῶν εἰς τὸ Ζουθιῶ.

Εἶδον καὶ ἄλλας τινὰς φράσας τὸν μαίτη, εἰς τὴν ἐν τῇ ὁδῷ Σεπτιὰν τῶν Παριῶν οὐσίαν, ἣ ὁποία ἐπινοησάθη Μέργρον τῆς Ἐταιρείας τῶν Ἐπιστημονικῶν, ὅπου ἣ Α Α Ο Ι Ε Ρ Ο Μ Ι Α Τ Η Σ Γ Α Λ Λ Ι Α Σ, ἣ ὁποία ἦτο δημοσιεύματα του, οὐνεβδέξῃ καὶ νὰ συγκαλῆ συνδιασέφει.

Ἄλλ' ἄς ἀρῶμαι τὰ ἀπομνημονεύματα καὶ ἄς εἰσέλθω εἰς τὸ ἔργον τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου. Αἱ σελίδες τοῦ Λουμῆν, ἣ Ἀφρηγίσιος τοῦ Ἀπείρου, ἣ ἱστορία τῶν Κομητῶν, καὶ τῶν ἄλλων του βιβλίων, ἠδύνατο νὰ γραφεῖ μόνον ἀπὸ ἕνα Ρενὰν, ἕνα Οὐγκῶ, ἣ τὸν Ἀγγλον καθολικῶν, (συγγραφεῖς ἱπποτιστοῦ), Μπαλλοῦκερ Ἀδύτον, τῶν ὁποίων ἣ ἰδεολογία συμπίπτει πρὸς τὴν τοῦ μεγάλου ἀστρονόμου.

Τὸ βιβλίον του «Οἱ Ἀιτίρες καὶ τὰ Περιεργὰ τοῦ Ὁδρανοῦ», εἶναι μία μικρὰ ἐγκυκλοπαίδεια ἀστρονομικῆ, ἀπὸ τὴν ὁποίαν δύναιται κανεὶς νὰ μάθῃ πολλὰ πράγματα, ἔστω καὶ ἂν εἶναι ἐπιστήμων μετὰ τάλαντον. Αἱ σελίδες τῶν ἰτριάνων καὶ ἄνω τῶμον τοῦ Ἀστρονομικῶν Δελτίου τῆς Γαλλίας, περιέχον τὰ θεμελιωδέστερα προβλήματα τῆς ἀστρονομίας. Ὅσον διὰ τὴν Α Α Ι Κ Η Ρ Α Ο Ι Ε Ρ Ο Μ Ι Α Τ Η Σ Γ Α Λ Λ Ι Α Σ, αὐτὴ εἶναι καλλιτέρα καὶ τῶν ἀστρονομικῶν τοῦ Ἀρχαῖου καὶ τοῦ Ντεκοναί, καθδὶ εἶναι καλλιτέρον γραμμένη, μετὰ καλλιτεχνικὸν ἀσθημα, τοῦ ὁποίου οὐνεβδύται αἱ ἄλλα ἀστρονομία.

Τὸ μεγαλειότερον ἔργον τοῦ Φλαμαριῶν ἐξεδόθη τῷ 1862, ὅτι ἦτο ἀσθητὸς εἰς τὸ Ἀστρονομικὸν τῶν Παριῶν, καὶ τὸ ὅστιον ἦναι εἰς αὐτὸν τὰς πύλας τῆς παγκοσμίου φήμης. Ἦτο τὸ ἔργον: «Τὸ Πολυπληθὲς τῶν Κατακρημένων Κόσμων», μελέτη εἰς τὴν ὁποίαν ἐπιθέθενται αἱ συνήθηκα τοῦ κατοικηρίμου τῶν ὀργανῶν οὐρανῶν, οὐνεβδύμενη ἀστρονομικῶς, φροσιολογικῶς καὶ φιλοσοφικῶς.

Αἱ σελίδες ἐν τέλει τοῦ Α Γ Ρ Ω Ο Ι Ο Υ, εἶναι μία συλλογὴ οἰανῶν συμβαινόντων.

Αἱ θεωρίαι τοῦ Φλαμαριῶν δύναιται νὰ συνοψισθῶν διὰ τῶν ἀκολούθων, τὰ ὁποῖα ἔγραψεν εἰς τὴν «Πνευματικῆν» Ἐπιθεώρητον «REVUE SPIRITUE»:

ΑΙ ΚΑΤΑΣΚΟΠΟΙ

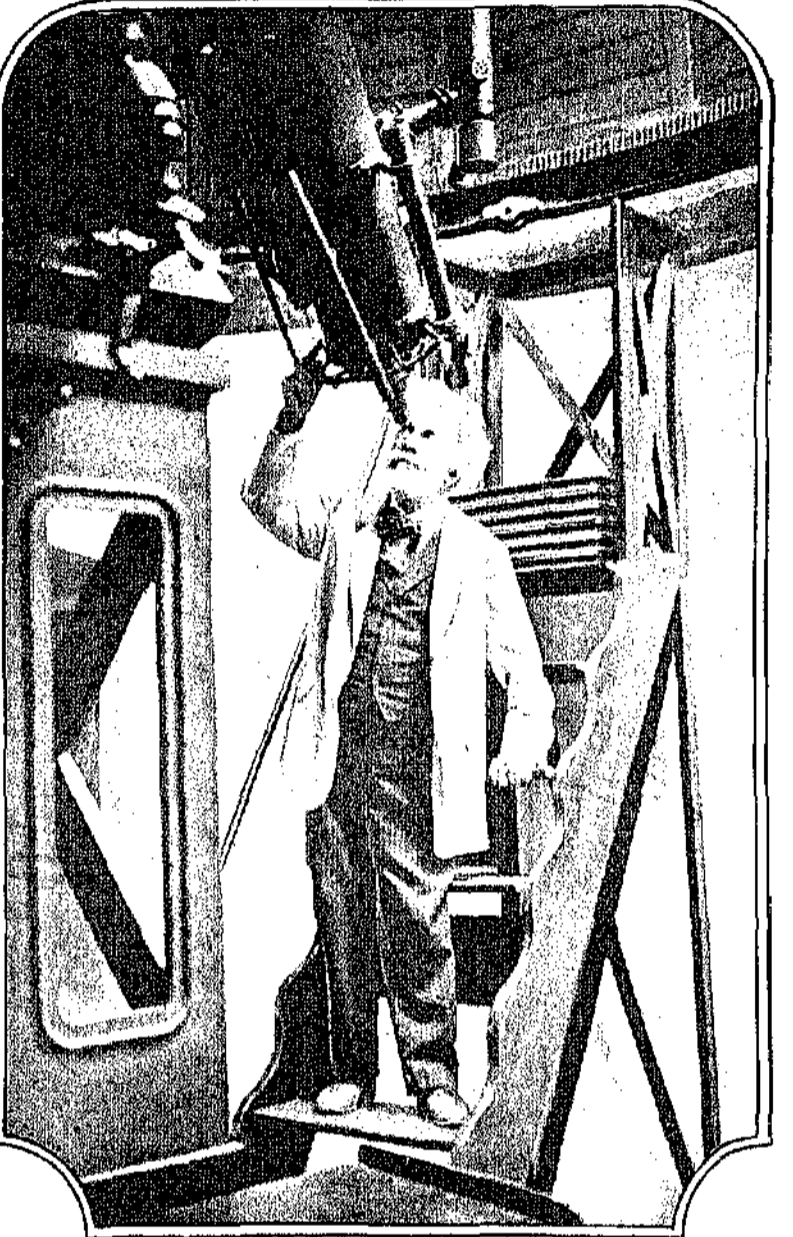
ΜΟΛΟΝΟΤΙ ὁ πόλεμος ἐτελείουσα, ἣ κατασκοπεῖα ἐξακολουθεῖ καὶ οἱ γένοικαι ἀνακατείνονται πάντα εἰς αὐτήν. Ἐπιτυγχάνουσι καλλιτέρα ἀπὸ τοὺς ἄνδρας γιὰτὶ ἐπιπέδου τὴν εὐκαρίαν νὰ ἐξακρίβωσιν ἐναντίον τῶν ἀνδρῶν τὸ μέγα τους ἔλεος: τὴν ὀμοσφῆρά τους.

Μόλις πρὸ τινων μηνῶν ἔπαυον εἰς τὴν Βαρσοβίαν, προσερχομένη ἐκ Βεγγλίνου, μία νέα γυναίκα μεγάλῃς ὀμορφιάς, καὶ παρουσιαζέσθαι εἰς τὴν ἀστυνομίαν ἕνα γεματικὸν διαβατήριον, ἐπὶ ὀνόματι τῆς Μαργῆς Ναδάου, διδάσκαλίσσης. Μάλιστα τὴν πολωνικήν, καθδὸς καὶ τὰς κυριότερας εὐρωπαϊκὰς γλώσσας, χωρὶς καμμίαν γερμανικὴν προσορῶν, εἰς τῶσον ὅστε νὰ μὴ ὑπέρχῃ σήμερα βεβαιότης ἐάν ἦτο Γερμανὸς. Ὄπισθόμποτε ἣ προσοχὴ τῆς πολωνικῆς ἀστυνομίας ἐπιστήθη ἐπὶ τῆς ξένης αὐτῆς, ἣ ὁποία ἔδιδε τὰ μαθηματὰ της—γεραμανικά, γαλλικά καὶ ἰταλικά—εἰς ἕνα πολυτελέστατον διαμέρισμα, ὅπου ἔδεδετο ἕνα κόσμον ἀκετὰ ἀνάμικτον, καὶ ὅπου εὐχόμενος πολυτέλειαν ἀξιοματικῶν τοῦ πολωνικοῦ στρατοῦ καὶ τῶν συμμαχικῶν ἀποστολῶν.

Προσεπέδθησαν ἐπὶ μακρὸν νὰ τὴν οὐλλάβουν ἐπὶ αὐτοφῶον κατασκοπεύσαν, χωρὶς ὅμως νὰ εἴδωσαν ἀκετὰς ἀποδείξεις καὶ χωρὶς νὰ ἐξακρίβωσιν πρὸς ὀφέλους ποίας Δυνάμεως συνέλεγε πληροφῶριάζ. Ἀπερασάθη τέλος νὰ τὴν οὐλλάβουν καὶ νὰ τὴν ἀπέλῶσουν ὑπὸ ἕνα ἀπαθήσασε πρῶσχημα. Τὸ ὄραδον ἀκούσθαι τῆς οὐλλῆφῆς τῆς, πέντε ἐπινοητικῶν τοῦ πολωνικοῦ ἐπιπέδου παρουσιάζοντα χωριστὰ ὁ ἕνας τοῦ ἄλλου εἰς τὴν ἀστυνομίαν καὶ διεκρίντον, διὰ ἤμνησαν ἔπὶ τὴν ἴδιον τὸν

«Κάθε ἡμέραν ἐκλήρομαι περισσώτερον διὰν βλέπω νὰ ἀρῶνται τὸ πᾶν. Ἐγὼ δὲν ὄμωσ ἀποδεικνύονται ἐπιστημονικώτερον ἐδῶσονται πρὸς τῆς θεατικῆς διὰ δὲν ὑπὸσταται θάνατος, διὰ οὗτος εἶναι ἄλλῃ ἐξέλιξις, διὰ ὁ ἀνθρώπος ἀναγῆ εἰς τὴν κλοίριον αὐτὴν ὄραν, διὰ δὲν ὑπέρχῃ ὄρα ὀστερική. Ὁ θάνατος δὲν εἶναι παρὰ ἣ πύλη τῆς ἀληθινῆς ζωῆς. Τὸ σῶμα δὲν εἶναι ἄλλο ἢ παρὰ ἕν ἔνδον ὄργανον τῆς ψυχῆς. Τὸ σῶμα παρεχέται, μεταβάλλεται, ἀλλοιοῦται, ἣ ψυχὴ ὄμωσ παραμένει. Ἡ ἔλη δὲν εἶναι παρὰ ἕν φαινόμενον, μία ἀπαισία διὰ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, ὅπως καὶ δὲ ἄλλα τὰ ἄλλα. Τὸ σῶμα εἶναι εἰς ἀναμεικτικῶς. Ἡ ψυχὴ εἶναι ἀδιάρρητος. Ἡ διανοητικὴ δύναις κωδερατὸ τὸ πᾶν».

DR. ROSE DE LUNA



Ο ΦΛΑΜΑΡΙΩΝ ΕἰΣ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ

περὶ τῆς τιμότητος τῆς δεσποινίδος Ναδάου... Ὁ ἕνας τῶν ἀξιοματικῶν προσέθεσεν, διὰ ἦτο μνηστὴ του.

Ἡ Μαργῶ Ναδάου ἀπεφρακισθῆ κατόπιν αὐτοῦ, ἐξηκολούθησεν ὄμωσ ἐπὶ τὴν ἐκπαίδευσιν. Ἐνα ὄραον ὄραδον ἐξῆλθεν ἀπὸ τὴν κατοικίαν της καὶ κατοῦσσε νὰ ἐσκοπισθῆ μέσα εἰς τὴν ὀμίχλην τοὺς ἀστυνομικοὺς πρὸς ἐπρόσχηον τὰς κινήσεις της. Δὲν ἐπέστρεψε εὐθὺς εἰς τὸ ὄραδον ἐκεῖνον, οὐτε τὴν ἐπομένην. Μία ἔρρανα εἰς τὸν ὀκῶν της ἐπέστρεψε τὴν ἀνακάλυψιν πλοσίαν ἐγγράφων στρατιωτικῆς φόνσεως καὶ ὀλέκηθη ἀλληλογραφεῖα μετὰ ἀξιοματικῶν Γερμανοῦς, Ἀγγλοῦς, Γάλλους, Ἰάπωνας καὶ Ἰταλοῦς. Ἐπῆρσαν τέλος ἕνα ἐγγράφον, τὸ ὁποῖον παρῆεξε διαρκῆ ἄδειαν εἰσόδου καὶ εἰς ἀναθήματα ὄραν τὸ φροσθον τῆς Βαρσοβίας—πρῶτον ἀπολύτως ἀμνησθημένον εἰς τοὺς πολίτας.

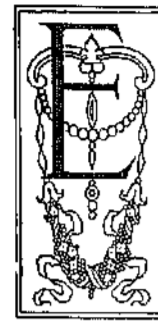
Δύο ἡμέρας μετὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς κατασκοπεύου, τὸ πτόμῃ της ἐκρῆθη ἐπὶ μᾶς ἀνδροδραμικῆς γεφῆρας, ἣ ὁποία διασχίζει τὸν ποταμὸν Βιστουλῶν, μετὰ κεφαλί διαπερασμένη ἀπὸ μίαν σφαιρῶν περιστρέφου. Τὸ δῆλον, τὸ ὅστιον εἶχε χορηγησῆ διὰ τὸν φόνον—διὸ ἣ θέσις τοῦ τραυματικῶ ἀπέλειε κάθε ἰδέαν ἀποκτονίας—εἶχεν ἐγκαταλειφθῆ πλῆρῶν τοῦ πτόματος: ἦτο ἕνα στρατιωτικὸν περιστόρον.

Αἱ λεπτομέρειαι τοῦ γυατερινοῦ αὐτοῦ ὄραματος παρεμείναν ἄγνωστα. Ὑποθέεται ὄμωσ, διὰ ἣ νέα αὐτῆ Μάτα—Χαρί παρακλύσθη ἐπὶ τῆς ὀφθῶν ἀκρίβης γεφῆρας ἀπὸ κάποιον ἀξιοματικῶν, τὸν ὁποῖον εἶχε συγγινῆσαι καὶ ὁ ὁποῖος, ἀντιλήφῆς ἐν τέλει, διὰ ἐκρόκετο περὶ κοινῆς κατακλύου, ὄρα τὴν ἐφῶνεσεν, ἐδῆξῃ τὸ ἐρημικὸ ἐκείνου μέρος, διὰ νὰ τῆς παραδόχη δῆθεν στρατιωτικὰ ἔγγραφα....

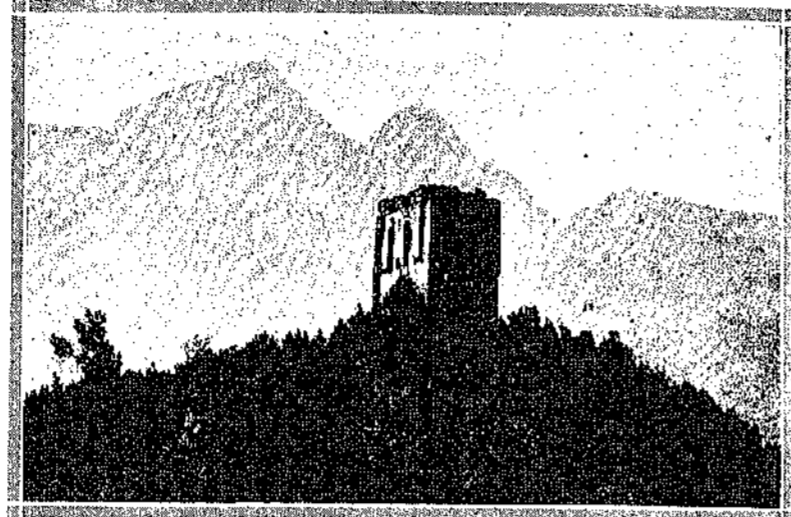
ΑΠΟ ΔΑΦΝΗΣ ΕΙΣ ΚΑΡΥΑΣ

ΜΙΑ ΜΑΓΕΥΤΙΚΗ ΟΔΟΠΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ κ. Π. ΚΑΨΗ



ΕΙΝΑΙ ως φαίνεται τής Μοίρας μου γραφτό να ταξειδεύω πάντοτε με μικρά βαπόρια και φαίνεται ακόμη, ότι η θάλασσα έχει μαζί μου προηγούμενα, διότι μόλις με αλοβατή ταξειδεύοντα άγγειται, άπειλούσα το σύμπαν. Είς τήν Δάφνην, μοναδικόν λιμένα του 'Αγίου Όρους, προσεγγίζουν βαπάρια πάσης χωρητικότητος και συνθήας, το ταξειδί από Θεσσαλονίκης μέχρις 'Αγίου Όρους είναι γαλιναϊόν. Τώρα όμως πού ήθελα να ταξειδεύσω εγώ, το μοναδικόν βαπόρι πού θέσκη στο λιμάνι έτοιμο γιά το 'Αγιον Όρος, ήτο ή Ερμιόνη του Πανταλέοντος, άτμόπλοον με διαστάσεις λίμβου και ήλικίας προϊστορικής, ό δέ κωπός ήτο τριανμιώδης. Πώς τις τάρα ήμπορει να φαντασθή ή όπότερα κατά τόν διάλκον. Έγώ δέν θυμολοιμ τιποτε άλλο εμην μένον ότι, όταν έφροντάραμε εις τήν Δάφνην και έπάτησε το πόδι μου επί τής θροός έσκουρα και έφίλησα ευλαβικά το άγιον χείμα, δοξάζον τήν 'Υπεραγίαν Θεοτόκον, ή όποία με έβόηθησε να αποδυσάθω τέλος πάντων εις το 'Αγιον Όρος, το προσφιλές αυτή ένδιαιτήμα.



ΑΓΕΡΑΧΟΣ ΥΦΟΥΤΑΙ ΥΠΕΡ ΤΗΝ ΚΡΕΑΛΗΝ ΜΑΣ Η ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΑΘΩ

Ο αποδιάβηκτος εις το 'Αγιον Όρος δοκιμάζει ένα αίσθημα το όποιον είναι δύσκολον να χαρακτηρίση κανείς: Ένα αίσθημα πού μοιάζει σάν ύνειρο, σάν κατάληψη.

Τού φαίνεται ότι άπεσπιάθη έξωρα από τόν επίγειον κόσμο και ότι μεταφέρθη διά μαγείας εις ένα άλλον ύπερκοσμον, ή ύπόγειον.

Έτσι κι' εγώ μόλις άπεβιβάσθην ήπιδένθηκα βαθείά τό αίσθημα τής άπομονώσεως και ήμωσα διεσπεί μένα μου με φωνή να μού ψιθυρίζη

Έπι λ ά θ ο ν τ ό ν ο ρ ο σ ο ν τ ά δ ε .
 'Αλλά ήθη έδω και άλλα ήθημα. 'Αλλο κράτος. 'Αλλη εποχή. 'Αλλος κόσμος. 'Αλλο άνθρωποι. 'Αλλη άρα άσπιδά.

Είς τήν άποβίβαση με ύποδέχεται ό Σεράφειος, ό έπιφορητισμένος τήν ύποδοχήν των έπιστητων ζήνων.

Έτσι δέ Σεράφειος στρατιώτης του 'Αγίου Όρους. Μή σης φαίνεται περίεργον.

Ός διά ήθετε κατορθώ το 'Αγιον Όρος είναι ένα κομμάτι Βυζαντινής Αδτοκρατορίας, ένα δεσποτάτον, άν θέλετε, διασωθέν αλόφωτον διά μέσου των αιώνων μέχρι των νεωτέρων χρόνων. Έχει συνεπώς μεταξύ των άλλων και τους στρατιώτες τον ό όποιοι άνωμαίονται Σεράφειους.

Ο Σεράφειος πού με ύποδέχτηκε ήτο ένας άσπροκόλλης γέρος με μεγάλη χιωνάτη γυναιδά με φρονταέλλα όμοιάζουσαν με τήν χλαίνην των αρχαίων και έκρατούσεν εις το χέρι του ένα μεγάλο σκίταρο, όπως έπαιον πού έκρατούσαν σά κάλιαια χρόνια οι σκιταροφύγοι.

Μαζί με τόν Σεράφειο με ύποδέχεται και ένας Μοναχός τής Μονής του Σηροπολίτου, ό όποιος με είδοσσαι ταύτοχρόνως ότι μόλις άναπαύθω όλίγον, είναι έτοιμος να με συνοδεύση μέχρι των Καρυών, όπου πού κανός έδει να παρουσιασθώ ένώπιον τής Γεράς Συνάξεως.

Η Δάφνη, είναι το έπίγειον του 'Αγίου Όρους. Είναι μία μικρά πόλιν με 10-20 οικιακά, άνήκοντα εις τής μονής Σηροπολίτου και Σίμωνος Πέτρας και



Κανένα Έλβετικό τοπίο δεν ήμπορει να συγκριθί εις άλλος και μαγειαν με το προανές ύπου άναπαύεται νυχελώς ή πρωτεύουσα του 'Αγίου Όρους, Καρυάς.

τά όποια χρησιμοποιούνται ως ξενοδών προσωνοιοί των άρκενουμένων έπισκεπών και ως άποθήκη των ελαιωνημένων έμπορευμάτων.

Ο Ξενοδόχος είναι ένας γεροδός άρχιμανθής, γλυκύτατος άνθρωπος, ό όποιος θέτει εις τήν διάθεσή μου το Π α τ ρ ο ρ χ ι κ ό ν διαμάτιον του ξενοδώνος του και το όποιο τήν άρωματώδη μυστική έδωμάσια μετά τής μεγαλύτερης άνεκυσφισίας.

Και καθώς το παρόν του διαματίου μου είναι άνοιχτό, άκούω το γλυκό κελάρωμα ενός μικρού καταφράτου και βραμύζω το θαυό πρόσωπο πού σκεπάζει έδω εις τόν ελλογιμένον αυτόν τόπον και τήν Έλαχίστην σπιδομήν του έδάφους.

Τό κάθε τι έδω πού φαίνεται σάν άγνωστο, σάν νέο, σάν έξωτικό, και κυροζώ αλύπητα με τής άλλεπαλλήλους έρωτησίας μου τούς καλούς μοναχούς.

Είπα ότι το κάθε τι έδω είναι άγνωστον έπεσε να ειπά ότι το κάθε τι έδω είναι άγνώ. 'Αλλά μήπως γιά μās πού ζούμε μέσα στη νυκεία και τήν φωνιά δέν είναι άγνωστον το άγνόν;

Από όρα ήσαν άρεσά να συνέλθω από τήν κόπωσην του ταξειδίου και κατά το άπόγευμα έπιβαίνω το άνωμιόντος ήμίονου και συνοδείη του Σεράφειου και του Ξεναγοδού μοναχού λαμβάνω τήν άγουσα πρής Καρυάς.

Ο τροχός δέν έμώλυνεν άκόμη το έλαφος του 'Αγίου Όρους. Το μόνον μέσον συγκοινωνίας έδω είναι ό ύποσηνητικός και συνετός ήμίονος.

Οι όρσοι έχον χωραφή και πλακοστρωθή από πολλών έκαιονταστειρίδων και καθώς είναι άνθρωποει, ή μάλλον σκεδόν κίβεται, μόνον ζυά έχοντα τήν άνοχήν και τήν σύνεση των ήμίονων ήμωραδών να δδέον άνιχνόντες, λέγω ήβαινότως, διότι κατά κανόνα οι όρσοι έδω ύπερκαίεται χωροζών φοβερός έδάφους.

Μετά πορείαν ήμισίας ώρας, άπό άνεμόθυμα εις ύψος 400 μέτρων περίπου, σταθμιζόμεν παρά μίαν δρασεωτάτην κλην ήξωθεν τής Μονής Σηροπολίτου.

Θωμάζω τόν μεγάλον κολόνα της αρχαίας Μονής, αλλά δέν διαβαίνω το κατοφλιον αυτού.

Κατά τή 'Αγιορειτική έθνη, εάν δέν παρουσιασθώ ένώπιον τής Γεράς Συνάξεως διά τή έφοδιασθώ από τών χειρών του Π ρ ο τ ε π ι σ τ ά τ ο υ με το άπαράτητον Διαμονητήριον δέν δύναμαι να έπισκεφθώ ούδέμιαν Μονήν.

Έξακολουθούμεν λαϊκόν τόν δρόμον μας. Δρόμον γοητευτικόν άνάμεσα από γιγαντιαία έλατα και δλοδρόβους καστανάς συνοδευόμενοι από τή γλυκύτατη μουσική χλαιδών ώδικών πτηνών, τά όποια ούδέποτε ήμωσαν τήν άόρβαρον φωνήν του κνηγετικού έπλου και νανουζέμενοι γλυκά από το γλυκό κελάρωμα άναρσιμήτων δρασεωδών ηηθών.

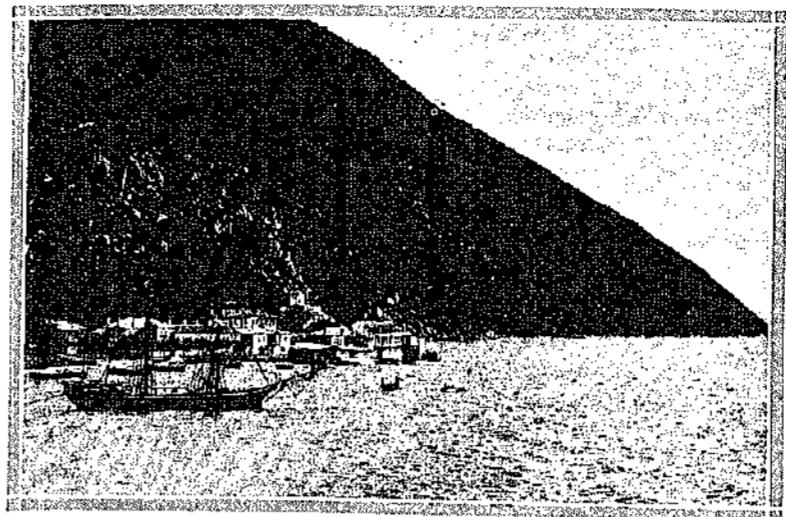
Όλο δέ και άναβαίνουμεν και άπομακρυνόμεθα από τήν θάλασσαν, τόσο τήν έλεπομεν να έρχεται πειό κοντά μας. Μάγμα ή Φύσις και ύνειρο έδω:

Ο γίγας 'Αθως, θρώνει άγέρωχα τήν χιονάτη του κορυφή ύπερ τήν κεφαλήν μου γύρω οι λόφοι κατακόρυνοι και χωροζόμενοι όμοιάζον με πιστούς θεράποντες του άγεράχου αθέτου και κάτω ξεπλωμένη ή γαλατή θάλασσα πλατεία και άτέραντη σάν το άπειρο....

Έρημικοί οι δρόμοι.
 Πού και πού μόνον συναντώμεν κανένα κουρασμένον έρημίτη με γάσα παλιά και σκούφο πειό παλιό, με φουογονωμία διελκική, ό όποιος μόλις μās όλέπει περιμερίζει ευλαβικά, σταιρώνει τά χέρια, ύποκλίνεται με ταπεινώσση και μās χειρετά με κλωσθήη διά του:

—Ψάλογητός ό Θεός!

Έχομεν ήδη φθάσει εις ύψος έννο των 600 μέτρων ύ



ΤΟ ΕΠΙΠΝΕΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ, ΔΑΦΝΗ.

πέρ τήν έπιφάνειαν τής θάλασσης. Φθάνομεν εις μίαν κορυφή από του ύψους του όποιου με συγκινησιν χαρετά τήν πρωτεύουσαν τής 'Αγιορειτικής Δημοκρατίας, τās Κ α ρ υ ά ς!

Αν έλκη τήν εδωξίαν να έπισκεφθώ ποτε τήν 'Ελβετίαν και να θαυμάσω τά τοπαία της. Αδναμία όμως να στοιχηματίσω άνεπιδοσίτως, έτι κανένα τοπίον 'Ελβετικό, κανένα τοπίο όποιο, δύναται να συγκριθί εις μαγειαν, εις χλαίην, εις χλοοστέρη και φωτεινότητα με τόν ύπεροχον γήλορον επί του όποιου άναπαύεται νυχελώς σάν χωράριον άρχοντοκόλου, ή πρωτεύουσα τής 'Αγιορειτικής πολιτείας, ή πόλιν η Κ α ρ υ ά ς!

Φαντασθήτε ένα προνές καταπαράσιον. Φαντασθήτε δένδρα μεγάλα και σιερά έναγκλιζόμενα έλλιλη, με τούς χλοοζούς κλάδους των. Φαντασθήτε στούς σιεράς διά τήν άνέγερσιν των όποιον έπιφάνισαν μόνη ή Φύσις. Φαντασθήτε ού αμας με διανηή νερά και καταράκτες μαζουρά και λόφους φροντιστούς και άνάμεσα εις όλα αυτά σπία μεγάλα με κόκκινες στέγες ούρηθω Βυζαντινού με τρούλων και με κωμαναριά μικρά, και έχετε μία μικράν ήσαν τής μαγικής είνους των Καρυών.

Τήν προσέγγισιν μας εις Καρυάς τήν άναγγέλλει ένας πυροβολισμός του συνοδοδού μου Σεράφειου.

Ψερχόμεθα εις τήν πόλιν ην και άρραπειόμεν εις τήν άρχην του Ιερού νεοτικού της όρμου, τόν όποιον ούδεξ ποτε, ούτε οι Βυζαντινοί Αδτοκράτορες, δήλθον έρραπει, και χωρετώμεθα ειλωδώς από διαφόρους μοναχούς, οι όποιοι στέκονται στής πόρτες των εργαστηρίων των.

Οδηγούμεθα εις το Π ρ ο τ ε π ι σ τ ά τ ο .

Τό Πρωτάτο είναι ένα κωνάριον μικρό οικοδομήμα, όπον έδρασει ή Γερά Συνάξεως. Η Γερούσια, ή άν όβλετε οι άντιπροσωποί τής 'Αγιορειτικής Όμοσπονδίας. Είναι ούτοι 20 άνθρωποι άντιπροσωπεύοντες έκαστος μίαν εκ των 20 Μονών του 'Αγίου Όρους, αλίτες, αδόναμος Πολιτεία έκάστη, άπαρτίτων το Όμοσπονδιακόν 'Αγιορειτικόν Κράτος.

Μας οδηγεί πάντοτε ό Ξεναγός Μοναχός και συνοδευόμεθα από του Σεράφειου. Περιομέμε μία μικρή στοά, εισερχόμεθα εις τόν αυλόγειρον του Πρωτάτου και μετ' όλίγας στιγμάς κατόμεν το κατοφλιον τής αθώσης των συνοδευόμενων.

Η άθουσα είναι μικρή, έπιμήκης, με κανπέδες συνοχομένης εις τούς τοίχους. Όλοι οι άνταρσάσιμοι άπορήτες, Η Γερά Συνάξεως είναι εν πλήρη άπαρτίη. Άντικρθ της θύρας είναι ένας θρόνος άλοφής, μαζουρά, κλαιδός. Άγότερα έμαθα ότι είναι θρόνον κάποιου Βυζαντινού άρχοντος. Έπί του θρόνου τούτου κίβεται μεγαλοκρηής και έπιβλητικός ό Π ρ ο τ ε π ι σ τ ε ς. Ο Πρόεδρος σάν να ποθύη τής Δημοκρατίας. Είναι άντιπροσωπος τής Μονής των Ίθίων και κατά τούς κανόνες είναι πρωτοκαπυτής κατά το έτος τούτο. Σεόασμος άνθρωπος, σχετικώς μεσοκίμενος και έχον επίγνωσιν πλήρη του Ιστορικού άξιώματος, από του όποιου περιέβάλλεται, έχει ύφος άρχοντικό.

Έπειτα, κατά σειράν άρχιούτητος, κίβηται επί των καναπέδων οι άγιοι άντιπροσωποί. Σωβαροί είναι και έπιβλητικοί.

Υποκλινόμα και χειρετά με συγκινησιν τόν 'Αγιον Πρωτον και κατά τούτους ζητά τήν άδεια να παραμείνω επί τή διάστημα εις το Όρος και να έπισκεφθώ τās Γεράς Μονάς.

Η άδεια, ή το Διαμονητήριον, ήτο έτοιμον και μού ένχειρίζεται έντολή του Πρωτου ύπό του Άρχιγορηματέως. Άπό τής στιγμής ταύτης εμα άένος του 'Αγιορειτικού κράτους. Άναπαύομεν όλίγα λόγια με τόν 'Αγιον Πρωτον και καθώς όλέπω γύρω τούς άντιπροσωπους ούδαφους όλους, έπιβλητικούς και σιωπηλούς, θασοό πός βρισκομα εν μέσο τής Ρομαζικής Συγκλήτου.

Μού όβλεται το σκωμα εις τή όποιον διά ήλοξενηθώ. Εόχαριστά τόν Πρωτον και τόν παρακάτω να με συγκορήη διότι ήθελο να γνωρίσω τās Καρυάς χωρίς οδηγό.

Και ένό ή ήλιος ήγγιζεν ήδη περί τήν όσειν αυτού και έξεχνόντο εις τόν άνοικτόν ορίζοντα οι γλυκείς ήχοι των κωδώνων των άνταρσάσιμων έκκλησιών και παρεκκλησιών, καλούντων τούς μοναχούς εις τήν έσπερινήν προσευχήν.

εγώ άφρα τόν ένατόν μου να περιλανθη μέσα στούς μικρούς πλακοστρώτους δρόμους των Καρυών.

Έχετε διαβάσει ποτέ, καλοί μου άναγνώστοι, τά παραμύθια τής Χαλιμής; Ένδυμιάσασθε πός ό 'Αραφ μυθολόγος περιγράφει κάποτε πόλεις από τας όποιες έπέλασε κάποιος κακό Τελώνιο και άφίρσσε πύσαν πνοή ζωής; Έτι λοιπόν με μετά τέτοιαν έξωτικήν και μαγευμένην πόλιν όμοιάζον αι Καρυά! Σπία μεγάλα, θεόοματα. Βουβά ήμος και ήμωχα. Οι δρόμοι έχι έρημικοί έδάσια, άλλ' οι διαβάται πένθημοι όλοι κοκκουλωμένοι, σκυφτοί, σιωπηλοί, βαδίζον άηροφθιά πρής τούς ναούς. Νομίζι κανείς πός δέν είναι άνθρωποι αλλά πνεύματα πλανώμενα μέσα στην έρημικόν αυτό τόπο.

Βλέπω σά Μπαλόνια των σπιτιών γλάστρες με λουλοδία και ματαίως περιμένο να θηή ή ξανθή χωριατοκόβια πού θά τους ποτίση.

Μάταια περιμένο να ίδω στούς δρόμους να παίξουν χαροζόμενα παιδάκια. Τίποτε έδω το δημιουργικό. Αι Καρυά είναι πόλις εις τήν όπειν ό κόσμος μόνον πεθαίνε. Δέν γεννιέται. Είς τās Καρυάς κατασκευάζονται φέσθηρα μόνον ή κολυμήθρα είναι πράγμα άγνωστον. Έδω άκούεται μόνον ό ήχθος του όρασου. Ούδέποτε ήροσθη ό ήχθος γυναικείας έσθήτος. Άκούονται σνχρά αι θρηνοδεις φωναι των νεύθων καλοήθων. Ούδέποτε ήροσθη ό άδουροός ήχος τής γυναικείας φωνής. Σκληρά και τραχεία ή ζωή του 'Αγίου Όρους.

Ο γυνάικαι είσαι πάντοτε το χαμύγελο του Θεού και τής χαροός ή ήσθια. Ό τάσος από τόν όποιον λείπει του είναι τούπος κολάσεως, ζοτα και άν είναι άγιος.

Μπαίνω κι' εγώ μέσα σά το κατό του Πρωτάτου διά να άκούσω τόν 'Εσπερινόν. Μιαζός ναός, ούδατός, με τοίχους σκεπασμένους από τοιχογραφίας. Μού είναι ότι αι τοιχογραφίαι αυτά είναι έγραμ του περιήμιον Πανσελήθου. Μία είλαν το Πρωτάτον μού ήμωπε κατάληψη.

Οι άγιοι άντιπροσωποί είναι εις τά σταθία των και σκυφτοί μετρούν τούς κόμπους των μεγάλων μαζων κομολογιών των. Και καθώς είναι μαγειαιμένοι οι τοίχοι του άρχαίου ναού και μαζουρά τά όσα του έκκλησιασάματος, όλα, και αυτή ή ζωή μου πού φαίνεται μαζουρα....

Κλεισμένος μέσα σά Ιερό ό έρημικός άναγγέλλει άργά, ρωθικά, τούς μεγαλόκαμπος φαμίους του λαού.

Άμα έτελείωσαν ό 'Εσπερινός είχει ήδη έπέλθη ή νύξ. Είς τόν ξενοδόν πεθαίνε έδω το δημιουργικό. Αι Καρυά είναι πόλις εις τήν όπειν ό κόσμος μόνον πεθαίνε το παρόν του διαματίου μου. Μού έπέβαλλε τάσο μία έσωτερική άνάγκη.

Ήθελα να άντικρσθω τήν γνώσην Φύσιν, γιά να πισθώ ότι δέν μεταφέρθη εις άλλον κόσμο. Και είπα τού φεγγάρι να σιωπή άπληρο το όσμήμιον του φώος, να φωτίση τούς τρούλους τής Τσαρκικής σκήτης του 'Αγίου Άνδρόου και τήν ταπεινήν στέγην τής Μονής του Κουτουμουσιού.

Κάτω μαζουρά έλαμπακοπούσε ή θάλασσα και στ' άερογίαλια διακρίνοντο τά άμυθρά φώτα των Μονών των Ίθίων και του Φιλοθού και του Καρακάλου.

Και σιωπή βαθείά θωπύλει γύρω. Σιωπή έξωτική!..... Πλανάται επί του 'Αγίου Όρους το Πνεύμα του Κιθίου.

Η Μεγαλειότης του Θεού έν όλη της τη άπακαλίμει.

ΑΝΘΟΔΕΣΜΗ ΣΚΕΨΕΩΝ

- Δέν δύνασαι να προξής μεγαλειέτων άνοησιν από το να έξαπλωθής εις τόν δρόμον, άνάμενον να διέλθη τις να οι παραλάβη και σε μεταφέρει εις τόπον δόξης και πλούτου.
- Δέν ύπόχθι άντίπαλος ίσχυρότερος του έαυτού σου.
- Τό παρελθόν άνήκει εις τήν ιστορίαν. Το μέλλον εις ήμάς.
- Ο ύπομένον εις τήν δυστυχίαν έπιτελεί τά καλλίτερα έργα.
- Δέν ύπόχθι χημία καλλίτερον από έκεינו πού κερδίζεις έργαζόμενος.



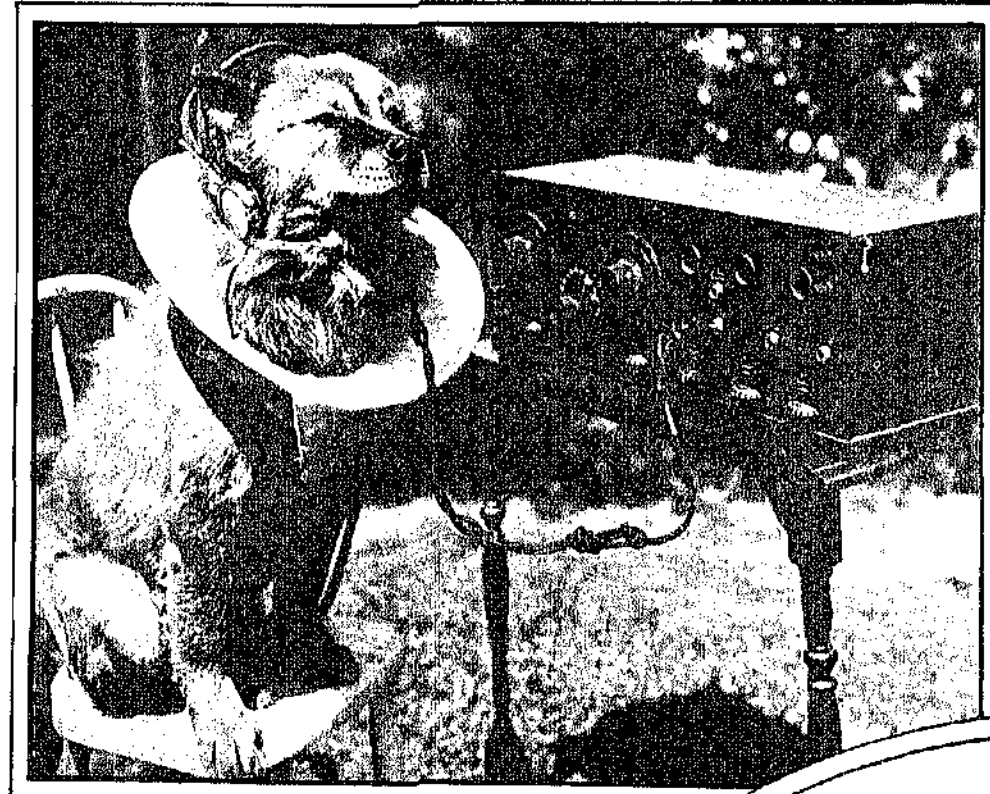
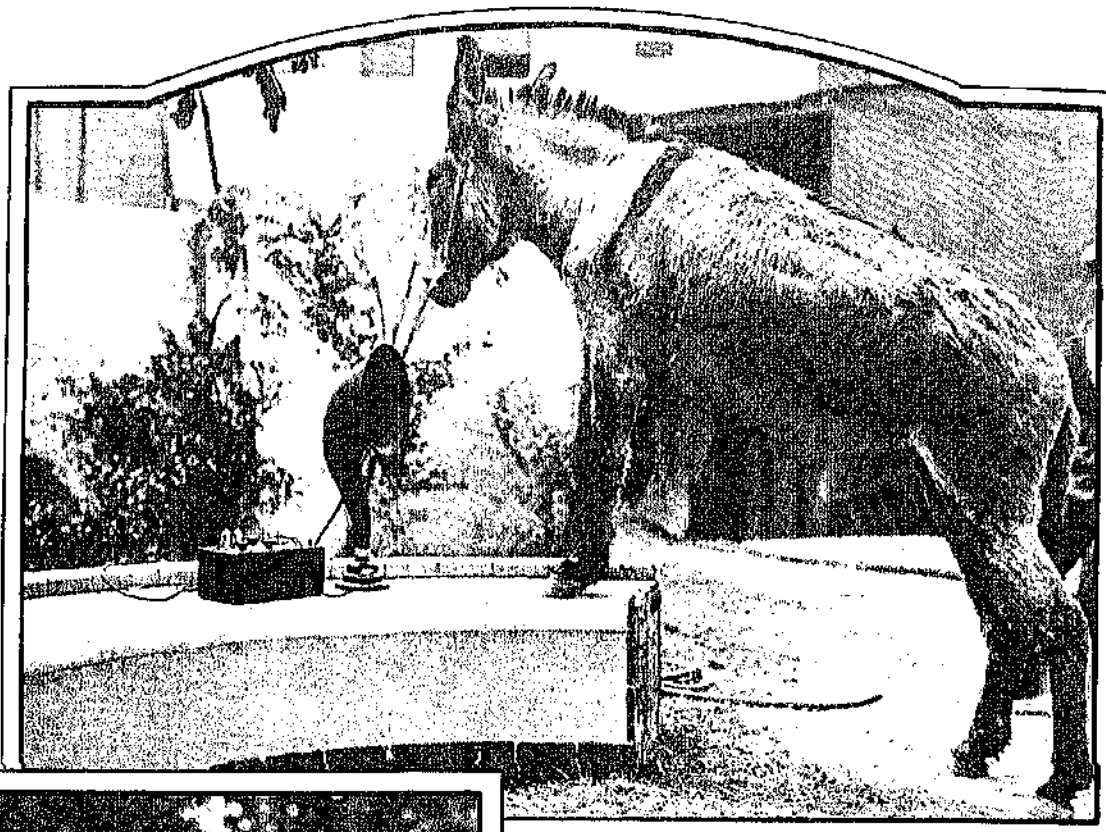
Η ΑΡΧΑΙΑ ΜΟΝΗ ΤΩΝ ΪΘΙΩΝ ΕΝ ΑΓΙΩ ΟΡΕΙ

ΕΡΜΗΝΕΙΑΙ ΕΙΚΟΝΩΝ

ΠΩΣ ΚΡΙΝΟΥΝ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΑΝΑ-
ΛΟΓΩΣ ΤΗΣ ΠΕΙΡΑΣ ΤΩΝ

ΕΝ ΒΛΕΜΜΑ εις τας παραθε-
μέναις εικόναις δυνατὸν νὰ δώσῃ
διαφορετικὴν ἐρμηνείαν εἰς τὸν
ἑνα παρατηρητὴν, παρ' ὅτι θὰ ἔ-
διδεν εἰς τὸν ἄλλον.

"Ἄν τύχητε καὶ ἔχετε ραδιόφωνον εἰς
τὸ σπιτι σας καὶ ἀπὸ τὴν ἀδεξιότητά σας
δὲν κοιθεύετε νὰ ἀνοίξητε τὴν γραμ-
μὴν τοῦ δαυμάτου ρεθματος καθαρά, καὶ
ἐπομένως ἀντὶ συναλίας δέχεσθε ἕκαστος,
ἐνδεχόμενον νὰ δεηθῆτε τὰς εἰκόνας
ὡς συμβολίζουσας τὸ ραδιοφωνικὸν κέν-
τρον, τὸ ὅποιον ὁ σκύλος γοιτίζει, ἢ οἱ
ἀκούοντες τὰ ἐκπεμπόμενα ρεθματα εἶναι
ζῶα παγίδερα, ἢ ἔχουν ὄνιον ὑπομονήν."
Ἄν ἐτίγγανε νὰ εἶθε μελετητὴς τῆς ψυ-

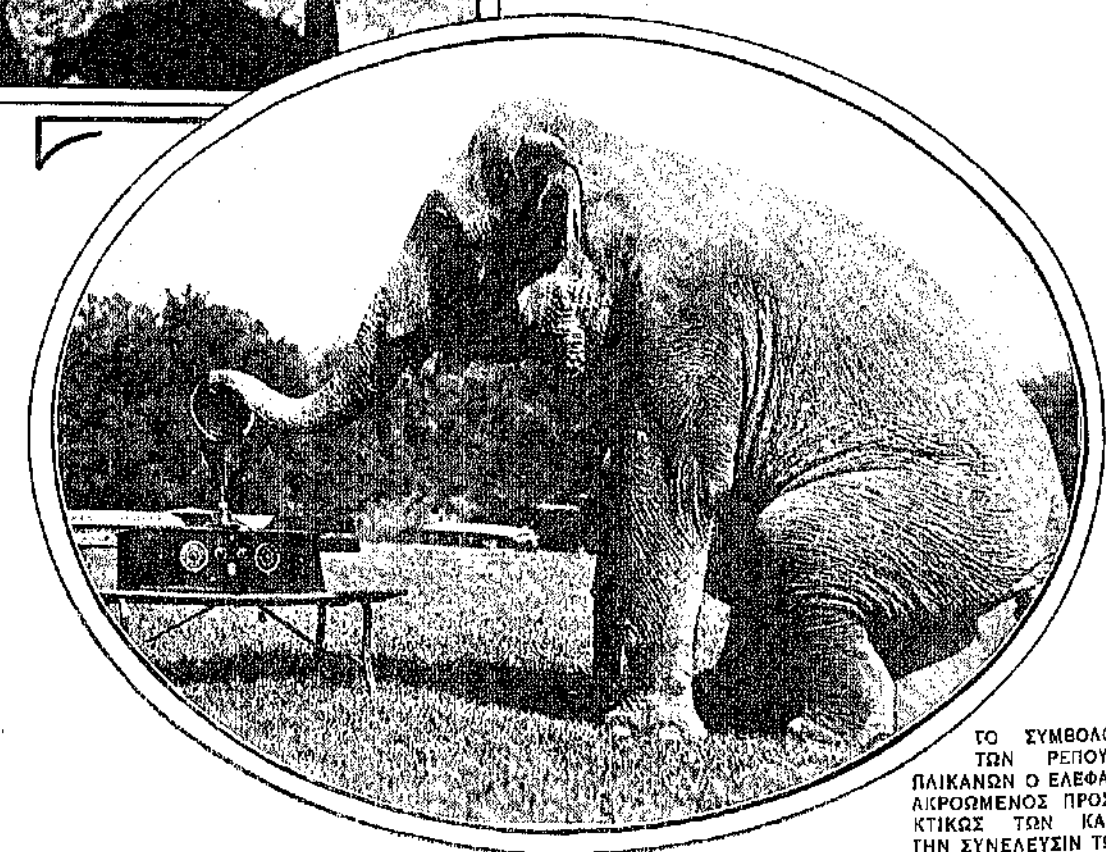


Ο ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΜΑΧΗΣ ΣΚΥΛΟΣ ΜΙΤΣΗ
ΜΩΦΩΝ. Ο ΟΠΙΟΣ ΕΒΡΑΒΕΥΘΗ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΕΚΘΕΣΙΝ ΤΗΣ ΣΙΑΤΤΛΗΣ

χολογίας τῶν ζώων, θὰ συνελαμβάνετε
τὴν ἰδέαν, ἢ ἡ εἰκὼν αὐτὴ οἷός τις δίδει μίαν
εὐκαιρίαν νὰ γοιτίζητε, ἢ τὰ ζῶα κατα-
πραθίζονται καλλίτερα μὲ τὰς συναλίας
τοῦ ραδιοφώνου, παρὰ μὲ τὸ ταμπούλο,
τέφι ἢ τήπιανον, ἢ πως ἕκαστος οἱ ὀρθο-
τες τὰς ἀριστερὰς εἰς τὰς δεξιὰς, οἱ ὅ-
ποιοι τὰς κατέπεισαν νὰ χορεύουσιν, κτυ-
πῶντες τὸ τέφι ἢ ταμπούλο.

"Ἄν εἶθε κοινωνιολόγος ἢ δημοσιο-
γράφος, ὁ τοῖς σας θὰ ἐπὶ γαίην εἰς τὴν
πρόσδοκον τῆς ἐπιστήμης καὶ τὸ φιλόδοξον
καὶ διαπαιδαγωγικὸν τῶν Ἀμερικανῶν.

"Ἄν εἶθε δημοστρατιάρχης, ἀμέσως θὰ
ἀντελαμβάνετε, ἢ εἰδοὶ πρόκειται περὶ
πολιτικῆς σαύρας. Ὁ ἐλέφας εἶναι sym-
βολὸν τῶν Ρεπουμπλικανῶν, ὁ ὄνος τῶν
Δημοκρατικῶν. Λοιπὸν κομίζετε τοὺς καὶ
τὸ πρόβλημα ἐλέθη. Ἄν θεωρηθῆτε ὡς
κέντρον τὸ μέρος τοῦ σκύλου καὶ παρὰ τῆ-



ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ ΡΕΠΟΥΜ-
ΠΛΙΚΑΝΩΝ Ο ΕΛΕΦΑΣ,
ΑΚΡΩΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣΕ-
ΚΤΙΚΩΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑ
ΤΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ ΤΩΝ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ Ο
ΟΝΟΣ ΑΚΡΩΜΕΝΟΣ ΤΗΝ ΣΥΖΗΤΗΣΙΝ
ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΛΟΥ ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑΝΙΚΟΥ
ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΡΕΠΟΥΜΠΛΙΚΑΝΙ-
ΚΗΝ ΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

ῆρσιν μὴν ἴσως προσεκτικὰ ἀκροῖται ὁ
ὄνος καὶ ὁ ἐλέφας, τότε θὰ συμπράττωμεν,
ἢ τὸ ἑνα κόμμα ἀκροῖται τὰς ἀγορεύ-
σεις καὶ τὰς ἀμύλιαις τοῦ ἄλλου κόμματος,
καὶ τὰς συνελεύσεις τῶν ἢ τὰς κομματι-
κῆς τῶν συνελευσέων. Ἐπειδὴ, ὅ-
θεν, αἱ συνελεύσεις οὐκ ὀλιγῶς κατα-
τῶν κινουμένη, ἀντὶ κοινοβουλίου, ὁ
σκόλιος παρὰ τὴν συνέλευσιν τοῦ κόμ-
ματος, τὸ παγίδεον τοῖς Ρεπουμπλικα-
νοῖς καὶ ὁ Γάιδαρος τοῖς Δημοκρατικοῖς.
Λεπτὰ κομπλιμέντα, θέβια, καὶ ἀσφόρο-
να. Ἄλλὰ δὲν παρεξηγῶνται, ἅπασ πρό-
κειται περὶ πολιτικῶν.

ΝΙΚΟΣ ΓΙΑΝΝΙΚΟΣ,

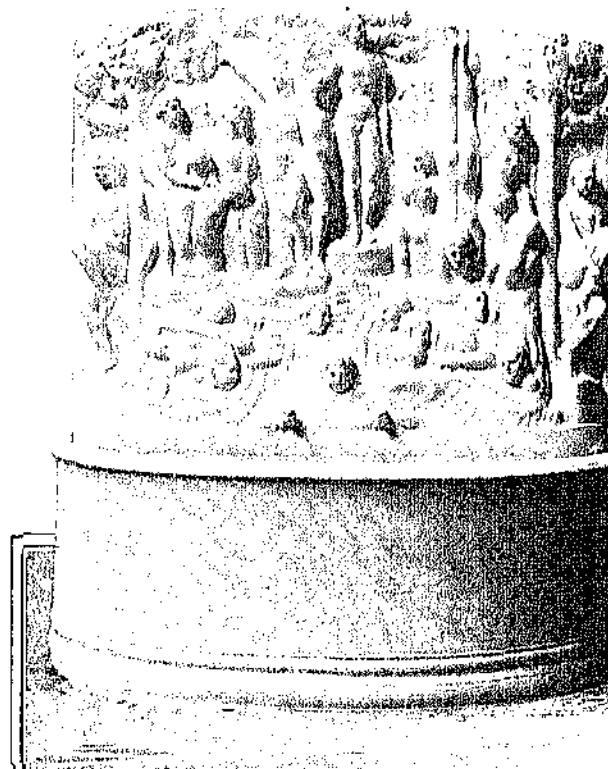
ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

ΑΠΟ ΤΑ ΕΡΓΑ ΤΟΥ ΓΑΥΠΟΥ

ΚΑΤΑ τὴν ἐν Βοστώνῃ γενο-
μένην Παναμερικανικὴν ἐκ-
θεσιν, οἱ ἄμοιροι τῆς με-
γάλης ἐκείνης παροικίας καὶ οἱ Ἀ-
μερικανοὶ φιλότροποι καὶ καλλιτέ-
χται ἀνεκάλυξαν ἑνα Ἕλληνα καλ-
λιτέχτην, τοῦ ὁποῦ τοῦ ἰαλίαν
προκάλεσε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον καὶ
ἐπέσπασε τὸν ἀμέριστον θαυμασμὸν.

"Ὅπως σχεδὸν ἀποσπαστικῶς εἶχε
κἀκεῖ τὴν ἐμφάνισίν του ὁ κ. Γεώρ-
γιος Δημητρίου, διὰ τῶν ἔργων του,
μὲ τῶσιν κατακτητικῶς. Ἦτο μὲν
ἔξ ἀπῆρης, οὕτως εἰπεῖν, ἐπίθεσις
πρὸς κατὰ τὴν τῶν ἀριστείων τῆς
τέχνης.

Ὁ Ἀμερικανικὸς Τύπος διὰ μα-



ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ

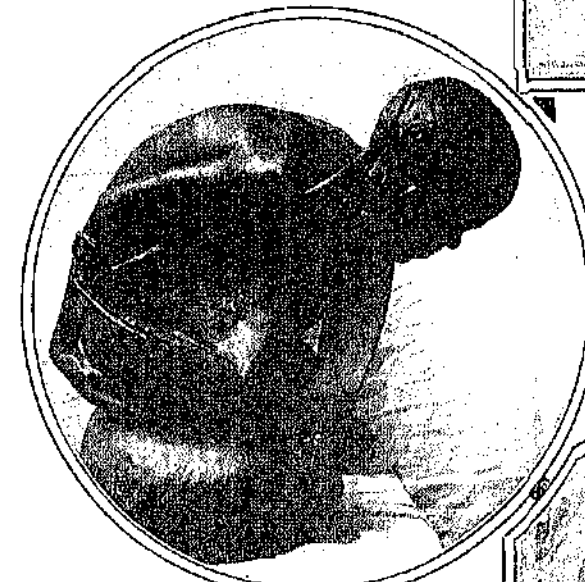
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

χίαν, θεωροῦν κατάλληλον τὴν περι-
στασιν, ὅπως ἀξιόσωσον δάφνας καὶ
θριάμβους.

Ὁ Δημητρίου ἠδύνατο νὰ παρου-
σιάσῃ εἰκοσὶν ἔργα γλυπτικῆς, τὸ ἐν
ἀνάμικτον τοῦ ἄλλου. Ἡ ἐντύπωσις
ἐκ τῆς ἐκθέσεως ὑπέρβεν ἀρίστην.

Πολλὰ τῶν κατεπρόθετων ἔργων
τοῦ Ἕλληνος γλύπτου ἔχουσι πολυ-
θῆ ἄριστερῶν εἰς διαφόρους Ἀμε-
ρικανικοὺς ἢ ὀργανώσεις, διὰ τὸ ἐ-
πρόκειτο νὰ ἐκθέσῃ τὰ ἔργα του, ὁ
καλλιτέχνης ἐδαιρίσθη αὐτὰ ὅπως
ἀπὸ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι τὰ εἶχον ἀγο-
ράσει.

Πλὴν τῶν ὀφείων ἔργων, τὰ ὅ-
ποια καταγορεύονται ἐπιθέματα καὶ τὰ



Η ΚΟΛΥΜΒΗΤΙΚΗ ΔΕΞΑΜΕΝΗ

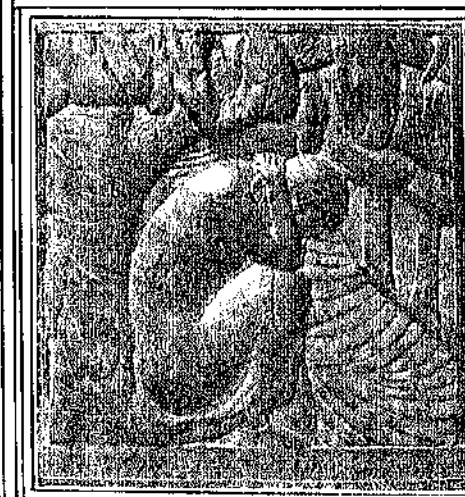


ΤΟ ΑΓΟΡΙ ΜΕ ΤΟ ΠΛΟΙΟΡΙΟΝ.—ΚΤΗΜΑ ΤΗΣ ΚΑΤ
ΣΑΡΑΣ ΡΑΪΪΣ. ΤΟΥ ΧΑΜΙΛΤΟΝ ΤΗΣ ΜΑΣΣΑ-
ΧΟΥΣΕΤΤΗΣ

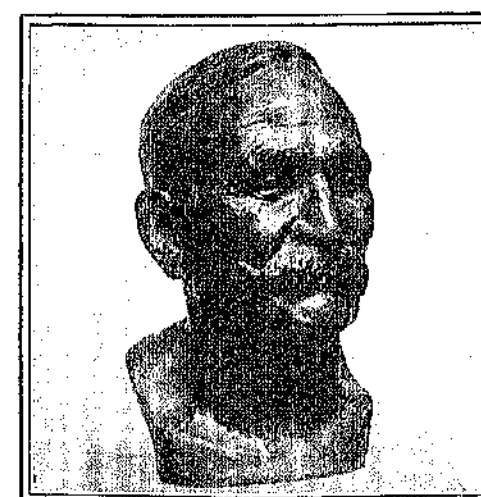
κρῶν περιέγραψε τὰ ἔργα τοῦ Ἕλ-
ληνο-Ἀμερικανοῦ καλλιτέχτη, ὁ ὅ-
ποιος, ὡς ἀντιλαυδοκρήματα, ἔκαμε
τὴν ἐμφάνισίν του ἐν κατάλληλῳ και-
ρῷ, χωρὶς νὰ διασθῆ προτίητος, ὅ-
πως ἀξίωσιν δάφνας πρῶτως, ὅπως
συνβῆναι μὲ τοὺς περισσοτέρους
καλλιτέχτας, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν πρῶ-
την ἢ δευτέραν τῶν μερικῶν ἐπιτι-



ΝΤΕΣΜΟΝΤ ΦΙΤΣ ΤΖΕΡΑΝΤ
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΩΝ ΑΜΕΡΙΚΑΝΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ ΜΗΧΑΝΙΚΩΝ



ΙΝΔΗ ΠΑΡΘΕΝΟΣ

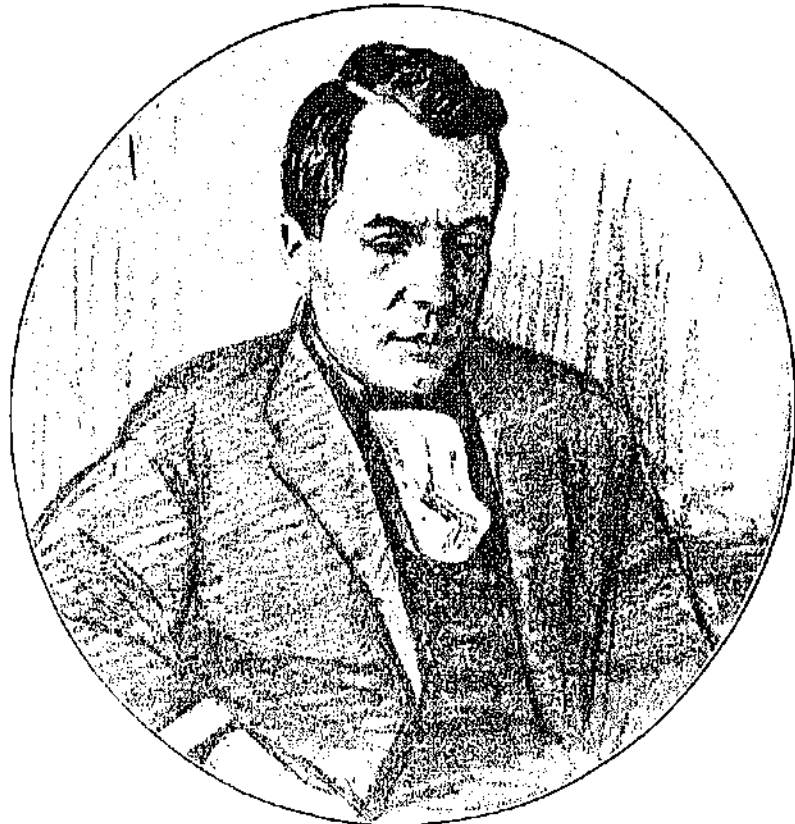


ΣΠΟΥΔΗ

Η ΘΕΡΙΝΗ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΚΟΥ Κ. ΠΑΡΑΣΧΟΥ

ΕΙΜΕΘΑ λαός γενικιόρθετος, τρωμερῶν γενικιόρθετων. Ὅπως γὰρ ἔλα τ' ἄλλα ζητήματα, ἔθνη καὶ ἰδιωτικά, εἶσι καὶ γὰρ τὸ θέατρον, διαρκῶς γενικιόρθετον. Οἱ Βοσβύλαροι ἔχουν θέατρο, ἀκόθς τὰ γράφουν καὶ τὰ σὺ λέγε κάθε τόσῳ, καὶ οἱ Σέρβοι καὶ οἱ Ρουμῖνοι ἐπίσης. Μόνον ἡμεῖς δὲν ἔχομε. Παῦ εἶναι τὸ μελόδραμά μας; Παῦ εἶναι τὸ σοβαρὸν δραματικὸν μᾶς θέατρο; Καὶ γὰρ μὲν τὸ μελόδραμα ἔχουν ὅτις οἱ ἄγαυοὶ ἡμεῖς. Ἐὰν τὸ κρῆτος παρτίξῃ τὴν ἀναγκαίαν ἐπίσημον, εἰρηροδοομε νὰ ἔχομε σήμερα ἕνα πρῶτης τάξως μόνιμον μελοδραματικὸν θέατρον. Δόξα τῷ Θεῷ οἱ καλλιτέχναι δὲν μᾶς λείπουν. Λεῖπουν μόνον οἱ περισοῦτοι ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, διότι ἀναγκάζονται νὰ ἐκπατρισοῦν διὰ νὰ ζήσουν. Πέριαιν δ' κ. Κοτταφῆτος μὲ ἀρκετὰ μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ μελοδραματικοῦ ἔκαστε τὴν γενικὴν μεγάλην του περισοῖαν εἰς τὴν Ἀμερικὴν. Οἱ Ἑλληνες τῆς Ἀμερικῆς, ἐνθουσιώθεις καθὼς πάντες διὰ κάθε τι ὁραῖον, τὸν ἐπίσημον μὲ ἔλας τῶν τῶν δυνάμεις διὰ τὸν ἑσθὸν του σκοπὸν: τὴν σύμπηξιν τοῦ πρώτου κερικαίου διὰ τὴν ἵδρουν μόνιμον ἐθνικοῦ μελοδραματικοῦ. Ἄς ἀρῆσθωμεν διὰ, ἐργασίαν ἀραγοῦ καὶ τοῦ κρῆτους, δὲν θ' ἀργήσῃ νὰ πραγματοποιηθῇ τὸ παλαιὸν ἀπὸ ὄνειρον τόσον καὶ τόσον Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.



Μητσὸς Μουράτ, καλλι. διευθυντῆς τοῦ Θεάτρου Κοτοπούλη. Ἐκ τῶν κορυφαίων Ἑλλήνων καλλιτεχνῶν.

Οἱ ἄλλοι θαλασσοποιοὶ ἴσοι ἔχουν σοβαρὸν θέατρο καὶ ἡμεῖς δὲν ἔχομε, διότι καὶ οἱ Ἑλληνες ἡθοποιοὶ, σὺν ἄλλοις ἄλλοις Ἑλλήνων, εἶναι μεγάλοι ἐρωῖται. Μόλις ἕνας ἡθοποιὸς γίνῃ κίπως γνωστὸς, ἀμέσως σηκώνει δική του παντιέρα. Φεύγει ἀπὸ τὸν θέατρον ὅπου εἰργάζετο καὶ κάνει δικὸν του θέατρον, μ' ἕνα-δύο καλοὺς ἡθοποιούς καὶ δέκα τρίτους καὶ τετάρτους τάξως. Ἄπὸ λέγον οἱ γενικιόρθετος καὶ μὴ τὸν Θεὸ, καὶ σὺ ζήτημα ἀπὸ, ὅπως καὶ οἱ μελοδραματικοί, δὲν φαίνεται νὰ ἔχουν πολλὸ ἄδικο.

Τὶ νὰ γίνῃ ἡμῶς ἀφοῦ εἴμεθα ἐρωῖται καὶ οἱ θεοὶ θέλομε νὰ εἴμεθα πρῶτοι καὶ καρεῖς δευτέροι; Τὸ σπουδαῖο καὶ τὸ παρῆγορο εἶναι διὰ καὶ τὸ θέατρο, ὅπως καὶ ὁ ἔλα τ' ἄλλα, τὸ ἐμπόριο, τὴν διομηχανία, παρ' ὅλα μᾶς τὸν ἐρωῖται καὶ τ' ἄλλα μᾶς θαλασσοκνήματα, τὰ ὄχι ἄλλα, κατορθώσομε νὰ πάνομε θαύματα. Διότι εἶναι θαῦμα νὰ ἐπάροχον σήμερα εἰς τὰς Ἀθήνας μόνον, ἐκ τῶν τῶν θέατρον ποῦ περισοῖουν εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν, πέντε θέατρα ποῦ παίζουν δράματα, κωμωδίας καὶ φράσες, δύο ποῦ παίζουν ἐπιθεώρησι, δύο ἐπερέτι, καὶ καμμιὰ δεκαριά λαϊκὰ καὶ σνοικιασκά, χωρὶς νὰ λογαριθμοῦμε τὰ θασιετὰ καὶ τοὺς παραγκλιώθεις. Εἴκοσι καὶ παμπάνω θέατρα, σὲ μὴ πόλι ὀκτακοσίων χιλιάδων κατοίκων! Μὰ ποῦ ἄλλη πόλις τοῦ κόσμου, σὺς παρακαλῶ, λαμβανόμενης ἕπ' ὅσον, τῆς ἀναλογίας τοῦ πληθυσμοῦ, ἔχει ὅσα θέατρα ἢ Ἀθήνα; Καὶ δὲν πρέπει νὰ ξεχνοῦμε διὰ κινήσις πληθυσμοῦ δὲν ἀπάρχει πόλις εἰς τὰς Ἀθήνας, ὅπως ἀίφνης εἰς τὸ Παρίσι, ὅπου, ὡς γνωστὸν, καὶ ἀμέγα μέγος τὰ θέατρα διατηροῦνται ἀπὸ τοὺς Ἀγγλικούς καὶ Ἀμερικανούς ταξιδιώτας, καὶ ὅτι λέγω τῆς γορηχανίας, τῆς ἀκριθείας του,



Ἄλκος Γονιάδης, ὁ διακεκομμένος θαλασσοκνῆς καὶ δημοφιλέστατος κωμικός τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου, ὁ μόνος διατηρούσας τὴν Ἑλληνικὴν ἑπιθεώρησιν καὶ ἀναδιόσας αὐτὴν εἰς κερικὴν ἐφῶλλον τῶν ἑσθραπατικῶν τοῖστων

καὶ τοῦ διαρκῶς ἀνοίγματος νέων ἐξοχικῶν κέντρων φθνηροτέρων ἀπὸ τὸ θέατρο, ὅπου, τῶρα μάλιστα μὲ τὴν εὐκολὴ καὶ εὐχάριστη αὐτοκινήτικὴ συγκοινωνία, προσιμὰ νὰ παγαίγῃ ὁ κόσμος γὰρ νὰ ξεκοπῆ ἀπὸ τῆς ἐσθῆς, τὸ θέατρο διέρεχεται ἀρκετὰ μεγάλη κρῖσι.

Ἄς ἀρῆσθωμεν ἐν τοῖσι μὴ ματιὰ στὴν ἐφετεινὴ φετινὴ θεατρικὴ κίνησι, γὰρ νὰ ἴδομε ἂν οἱ θέατροι, οἱ σοβαρότεροι τοὺς ἄλλων, δὲν ἔκαμαν βρεῖ ἦτο δυνατόν γὰρ νὰ παρουσιοῦσαν ἔργα σοβαρὰ ποῦ νὰ ἀκοῦν κάποια ψυχικὴ ἐπιροσὴ στυδὺς θεατῆς, καὶ ὄχι παπαρδέλες καὶ σαπουνοφύσσας.

Ὁ θέατρος Κοτοπούλη, εἰς τὸν ὁποῖον συμμετέχουν μεταξὺ ἄλλων καὶ τρεῖς ἀπὸ τοὺς παλαιότερους καὶ καλλιτέρους μᾶς ἡθοποιούς, ὁ Μυράτ, ὁ Ροζάν, ὁ Χρυσομάλλης, ἐπαίξε δέσθαια καὶ χορηροειδέεις φράσες, ὅπως τὸ «Γράβα τὸ κορδόν», τὸ ὅποιν ἐσημεῖωσε καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν, παίζον ἐξήνα φράσας κατὰ σερῶν, δὲν ἐδίωσαν ἡμῶς παραλλήλως ν' ἀνευθῶσθ, μὲ θεοῖαν ἐκ τῶν προτέρων ζήτησι, καὶ ἔργα ἀπὸ τὰ σοβαρότερα καὶ καλλίτερα τοῦ συγροῦν.

χορὸν διεθοῦς δραματολογίου, ὅπως τὸ τελευταῖον παίζον ἔργον τοῦ Πιραντέλλο «Βορικός ὁ ἄσος». Τὸ ἴδιον εἰρηροεῖ νὰ λεγθῇ καὶ διὰ τὸν θέατρον τῆς Κυβέλης, ὁ ὁποῖος ἔδωκεν ἔργα ὅπως ἢ «Σονάτα τοῦ Κρέιταρο», δράμα παρμένο ἀπὸ τὸ ὁμόνημον πασίγνωστον μυθιόδημα τοῦ Τολστόη, καὶ τὸν «Ζηλιάρη Σόζυνο», τὴν ἀριστοτεχνικὴν φράσα τοῦ νέου Βέλγουν συγροῦρῶς, Κρόμελιγι, ἢ ὁποῖα ἐσημεῖωσαν εἰς τὸ Βέλγιον καὶ τὴν Γαλλίαν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλην τὴν Ἑσθραπὴν ὅπου ἐπαίξθη, καταπληκτικὴν ἐπιτυχίαν. Ἡ Κυβέλη ποῖδ ὀλίγον ἐπαίξε ἐφέτος. Ἀντιθέτως συροτάτως ἐμφανίσεις ἔκαναν οἱ δύο τῆς κόρης, ἢ μεγαλειότερα, Κα Μιράντα Θεογράφη, καλὴ διὰ δραματικῶς μᾶλλον ὁλοῦς, καὶ ἢ Ἄνις Ἀλλικη Θεοδοωρίδου, πανομοῖτυπον τῆς μητρός τῆς, μικροσκοπικὴ κουλίτσα ἀκόμη, μὰ ποῦ οἶστρον δὰ μᾶς παρανοσῶσιν ποῖδ γρήγορα μεγάλας ἐκπλήξεις.

Εἰς τὸ θέατρον «Ἀλάμπρα» τοῦ κ. Βασίλη Ἀργυροπούλου, ἐκὸς ἀπὸ τοὺς καλλίτερους μᾶς ἡθοποιούς, τὴν μεγαλειότεραν ἐπιτυχίαν ἐσημεῖωσαν ἐφέτος δύο Ἑλληνικὰ ἔργα, φράσες καὶ τὰ δύο, τὸ «Ζητείται Λακτιόγοραφός» τοῦ κ. Τίμου Μωραϊτίνη, καὶ ὁ «Ὁ Πρίγκιπ τῶν Δολλαρίων», τοῦ κ. Δεδέρη. Ἐπιτὸς ἐνοσείται τῶν Ἑλληνικῶν ἔργων, ὁ κ. Ἀργυροπούλος ἀνέθεσε καὶ ἕνα ἔργον, καὶ ἴδιος Γερμανικὰς κωμωδίας καὶ φράσες, τῆς ὁποῖας μεταφράζει ὁ ἴδιος καὶ εἰς τῆς ὁποῖας, καθὼς φαίνεται, τρέφει ἰδιαιτέραν συμπάθειαν.

Δύο ἀκόμη λόγια γὰρ τὴν κίνησι μερικῶν ἄλλων θεάτρον καὶ κατόπι, γὰρ νὰ καταλήξωμε, ἐξετάσομε τὰς σοβαρότερας οχετικῶς θεατρικὰς προσπαθείας ποῦ ἔγιναν ἐφέτος. Ἡ ἐπιθεώρησις, ἂν καὶ ἀρκετὰ ἐσημασμένη, βασιστεῖται ὡς ἴσοσ ἀκόμη καλὰ. Ἀρῆσθωμεν στὸν κόσμο τὰ τραγούδια, τὰ ἐφρολογήματα, τὰ καλαμοῦσια, ἢ ἀόνηρα, ἢ γορη ἀναλλαγή, ἐλαφροῦς, χαριτωμένων, ἀσχετῶν τῆς μίας πρὸς τὴν ἄλλην ορηρῶν. Ἐφέτος ἐπαίξθησαν δύο μόνον ἐπιθεωρησεις: Ἡ «Πρωτονοσῶντα» τῶν κ. Βώτ-



Ἡ Μεγάλῃ Ἑλληνίς Τραγοῦδῆς Μαρία Κοτοπούλη εἰς τὸ δράμα «Ἡρῶ καὶ Λεάνδρος».

τὴ καὶ Δραγάσι, ἢ ὁποῖα εἰχε μεγάλην ἐπιτυχίαν, καὶ ἢ «Καρακάξω» τοῦ κ. Λιδωρίκη, ἢ ὁποῖα ἐπέτυχεν ὀλιγότερον. Εἰς τὰ θέατρα «Πανελλήνιον» καὶ «Ἰντεάλ» ἐδόθησαν ἀρκετὰ ξένη καὶ Ἑλληνικὰ διαρέτιες, ἀπὸ τὰς ὁποῖας περισοῖότερον ἦρσαν «Ἡ Κυρία μὲ τὴν Ἑρμίνα», ἢ «Ἀλανιάρα» καὶ ἢ «Λουλοῦ» τοῦ κ. Δουράκη.

Εἰς τὸν θέατρον τοῦ «Πανελληνίου» πραγματοποιεῖται ἢ Κα Ὀλυμπία Πρωτοαρέθια καὶ εἰς τοῦ «Ἰντεάλ» ἢ καλλιτέρα Ἑλληνίς συμπαρέθια, ἢ Ἄνις Ἀφροδίτη Λαουτιάη.

Τὸ σπουδαιότερον θεατρικὸν γεγονός τῆς ἐφετεινῆς περιόδου ἦτο ὁ σχηματισμὸς δύο νέων θέατρον, ἐρασιτεχνικῶν καὶ τῶν δύο, τοῦ θέατρον τοῦ κ. Μελά καὶ τοῦ θέατρον τῶν Νέων. Ὁ πρώτος ἔδωκεν εἰς τὸ θέατρον «Ἀθηναῖον» σερῶν σοβαρῶν ξένων ἔργων καὶ δύο Ἑλληνικὰ, ἕνα ἀρχαῖον, τοὺς «Ἐπιτὰ ἐπὶ Θήβας» καὶ ἕνα σύγχρονον, τὸ «Πηγαυομένη Πουλιὰ» τῆς Κας Καζαντζάκη. Ἀπὸ τὰ ξένα τὴν μεγαλειότεραν ἐπιτυχίαν ἔργον τὸ «Ἐξ ἡ πρόσωπα ζητοῦ» συγροῦρῶν, τοῦ Πιραντέλλο, ὁ «Μόσχος ὁ Σιευτός», τοῦ Ζιμπέρ, καὶ «Τὸ Δίλημμα τοῦ Ἰατροῦ», τοῦ Μπέρναρντ Σδου.

Ἄλλὰ καὶ ὁ θέατρος τῶν «Νέων», ὁ ὁποῖος παίζει εἰς ἕνα μικρὸ κοντὰ εἰς τὸ Στάδιον θέατρον, δὲν ὀλιγότερον, ὡς ἐγγενῆς προσπαθεία, τοῦ θέατρον τοῦ κ. Μελά. Ὁ θέατρος αὐτὸς ἐπαίξε τὰ περισσότερα Ἑλληνικὰ ἔργα, νέων συγροῦρῶν ἔλα, μεταξὺ τῶν ὁποῖων, τὴν «Φαμακαυμένη» τοῦ κ. Γιωφύλλη, τὴν «Νευροσάνθην», τοῦ κ. Μπουγιόδη, τοὺς «Ὀργανοπαίκτης», τοῦ κ. Χατζηρασποῦλου, καὶ τὰ «Ἀσραβωνιάματα», τοῦ κ. Μπόρη, τὸ καλλίτερον κατὰ τὴν γενικὴν ὁμολογίαν, ἀπὸ τὰ ἐφετεινὰ ἔργα, καὶ ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα Ἑλληνικὰ. Ἀπὸ τὰ πρωτότυπα ἔργα ποῦ ἐπαίξαν οἱ ἄλλοι θέατροι, ἀναφέρομε ἀπλῶς τὴν «Φρόσων Νοταρῶν», τοῦ Ἀγγέλου Σημηροῦ, ἢ «Φλαντοῦ» καὶ ὁ «Σένιτς», τοῦ κ. Παντεῖ Ἄσων, καὶ «Ἡ Δίκα» τοῦ Θα-

νάου», τοῦ κ. Ξενοπούλου. Τὸ τελευταῖον ἀπέτυχε ἐντελῶς, τὰ δὲ τρία ἄλλα ἐσημεῖωσαν οχετικὴν ἐπιτυχίαν. Πρὶν τελευταῖον, ὄφελον νὰ πῶ μερικὰ λόγια καὶ γὰρ τὴν ἐγγενετικὴν προσπαθεία τῶν κ. κ. Βεάνη καὶ Νέξου, νὰ παίζουν ἀποκλειστικῶς σοβαρὰ ἔργα, προσπαθεία ἢ ὁποῖα ἀπέτυχε δυστυχῶς. Ἐρχισαν μὲ τὸν «Ὀιδίποδ» τοῦ Σοφοκλέους, ἐπιτελοῦντα μετρίως, καὶ ἐξηκολούθησαν μὲ μερικὰ, καλὰ μὲν, ἀλλὰ κάπως παλαιωμένα ἔργα. Πεισοθέντες διὰ τὸ μᾶταιον τῆς προσπαθείας τῶν οἱ κ. κ. Βεάνη καὶ Νέξου, ἐγκατέλειψαν τὸ «Κερικικόν», ὅπου ἐπιτὸς τοῦ «Σένιτς» καὶ τῆς «Φρόσων Νοταρῶν» ἐπαίξθη καὶ μὴ δίπρατος κωμωδία τοῦ κ. Σπαταλά, καὶ συνέτηξαν μὲ τὴν κ. Νίκα κοινὸν θέατρον, ὁ ὁποῖος παίζει διάφορα ἔργα εἰς τὸ παρὰ τὸν σταθμὸν τῆς Λαρίσης ὀλοδερσο θεατρικῆς «Ἀλκαζᾶρ».

Αὐτὸς εἶναι εἰς τὰς γενικωτάτας γραμμάς του ὁ ἀπολογισμὸς τῆς ἐφετεινῆς θεατρικῆς περιόδου. Ἀπολογισμὸς ὁ ὁποῖος δείχνει διὰ ἂν τὸ κοινὸν ἐνίσχυση ἀκόμη περισσότερον τὰς σοβαρὰς προσπαθείας, θ' ἀποκίρησθωμεν ποῖδ γρήγορα πρῶτης τάξως θέατρον. Ἀθήνα, Ἀύγουστος, 1925. ΚΛΕΩΝ ΠΑΡΑΣΧΟΣ

ΑΝΘΩΔΕΣΜΗ ΣΚΕΨΕΩΝ

- Ἡ φαιρότης εἶναι στοιχεῖον δυνάμειος.
- Νοῦς ὄφρ καὶ νοῦς ἀκούει.
- Ἐἶναι σήμερον μεγάλης φθοσῆς τὸ νὰ εἶναι τις πάντοτε ἐβελτίς.
- Καλοὶ τρέθοι σήμερον νὰ κάμομε τὴν θέσιν τοῦ ἀπέναντι μᾶς πάντοτε ἀναπαντικότεραν.
- Ἡ πορηρία εἶναι πτωχὸν εἶδος εὐφροῖας.
- Παραμένει δούλος ὁ δειλιὸν πρὸ ἀνίσου ἀγῶνος.
- Ὁ ἀναγνωρίζων τὸ ἀγαθὸν τοῦ δέχεται νὰ γίνῃ καλλίτερος σήμερον ἂν βρεῖ ἦτο γνῆς.
- Ὁ δρκος δὲν χρειάζεται ἀπὸ τὸν καλόν, οὔτε ὁ καλὸς χάλιναγογεται ἀπὸ αὐτόν.



Ἡ Μεγάλῃ Κοτοπούλη, εἰς τὴν «Ἰφιγένεια» τοῦ Γκαίτε.

ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ



ΟΝ ΠΑΥΛΟ ΝΙΡΒΑΝΑ μόνο με τον Ρεμί ντε Γκουζιόν θά μπορούσες κανείς να τον παρομοιάσει. Έχει την ίδια εγκυκλοπαιδικότητα, τον ίδιο κοίμιανισμό, την ίδια, θά λέγαμε, πρωτοπορικότητα με τον Γάλλον αυτόν συγγραφέα. Όπως κι εκείνον, έτσι και τον Νιρβάνα δεν τον φαντάζεται κανείς άλλος παρά διαβάζοντά τον γράφοντά.

Στον Έλληνικό Παράσαο οι κηφίνες είναι πολύ περισσότερες από της μέλασες. Ο Νιρβάνας είναι μία από της μέλασες: της πειθόλογης. Το έργο του είναι και πολύ και ποικίλο. Καταπιάστηκε όλα τα είδη του λόγου: από τη λυρική ποίηση έως το φιλοσοφικο-κοινωνικό δράμα, κι' από το διήγημα έως το χρονογράφημα. Ως άνθρωπος δεν τον συναντάει κανείς παρά μόνο στα γραφεία της εφημερίδας «Έστιας και στο σπίτι του στο Νέο Φάληρο. Αλλά το όνομά του θά το ήγες καθημερινώς σε δύο-τρεις εφημερίδες, σε περιοδικά, παντού. Είναι πολυγράφος. Βέβαια, όλα όσα γράφει δεν είναι εξ ίσου δυνατά, εξ ίσου ωραία. Όλα όμως απολύτως φέρουν την σφραγίδα του προσηκτικού γραμμάτου και του καλού γούστου. Τίποτα δεν είναι κοινό και άσημα. Σε κάθε τι που γράφει υπάρχει πάντα μία ιδέα, μία συγκίνηση, ή χαρά και το πνεύμα. Σ' αυτά ακόμη τα χρονογραφήματά του, δηλαδή σ' ένα είδος λόγου αναγκαστικώς διασπικτο, υποχρεωτικό και εφημερο, ο Νιρβάνας είναι πάντοτε ειγάριστος. Έχει το μεγαλύτερο αναγκαστικό κοινό.—Ένα κοινό, που τον παρακολουθεί πιστά και που του είναι άρρωσιμμένο. Κάτι περισσότερο ακόμη: που συνεργάζεται συχνά μαζί του, δίδοντάς του θέματα και ανέκδοτα...



Ο ΛΟΓΟΤΕΧΝΗΣ ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Ως άνθρωπος των γραμμάτων είναι ένας Εύρωπαιός. Δηλαδή ένας πολιτισμένος και εγκυκλοπαιδικός νοῦς. Το έργο του είναι ταυτοχρόνως Έλληνικό και οικονομικό. Θέλω να πώ ότι μπορεί να διαβαστή, χωρίς να βενίξη κανένα, και απ' ανθρώπους όλων των εθνικότητων. Και τούτο γιατί πρόκειται περί έργου που δεν περιορίζεται σ' ένα στενό ηθιολογικό χαρακτήρα, όπως συνήθως τὰ Έλληνικά έργα, αλλά περιέχει όλα εκείνα τὰ στοιχεία που κάνουν ένα έργο ανθρωπινό.

Ο, τι εξ άλλου, χαρακτηρίζει το έργο του Νιρβάνα είναι, ότι δεν πηγαίνει απλώς και μόνο από μία εποχή—και επομένως δεν είναι ένα έργο που γεμίζει, που κάνει την εντύπωση του παλαιωμένου και σκονισμένου από τον καιρό, όπως συμβαίνει με τὰ έργα πολλών συγγραφέων και όλων σχεδόν τών νεοελλήνων. Απώθλιος τούτος λογίους της ηλικίας του ο Νιρβάνας είναι ο μόνος που δεν έχει ύψος αντιμετώπτες. Η γλώσσα

του, άλλη, αρμονική, επιτυχώς μικτή είναι ή γλώσσα που έχει σήμερα επικρατήσει στη φιλολογία μας, ή όποια έπαψε πλέον να επηρεάζεται από τον Ψυχισμό και τον Νεομωισμό, όπως συνεισδαινε προ δεκα χρόνων. Η φράση του, εξ άλλου δεν έχει τίποτε το στεγνό και το επίπονο στην σύνταξί της. Είναι απ' εναντίας πρότυπο φράσεων διαγούτος, ρυθμικής και ρεώσης. Τέλος ο Νιρβάνας έχει υπέρ αυτού το ύψος του: Ένα ύψος το όποιο ενώ αναρμονίζεται πάντα με το θέμα, το όποιο μεταχειρίζεται και αντίνεταί, αν μπορεί να πη κανείς, κι' αυτό, παραμένει πάντα λεπτό, ειγάριστο, σπινθηροδόλο και ταυτοχρό-

κριτική όσο το άζει. Μολονότι το όνομά του είναι στά στόματα όλων και φηγορεύει στις εφημερίδες καθημερινώς, σπανίως μου έτυχε να το ιδώ ως τίτλο ή ως περιεχόμενο. Το όλο αυτό ως άπογραφή. Το λάθος, φυσικά, δεν είναι εξ τὰ έργα του Νιρβάνα. Είναι της κριτικής. Στην Ελλάδα δεν εδρεύθησαν ακόμη άνθρωποι οι όποιοι να άφοσιωθούν ειδικά στο είδος αυτό, εάν εξαιρέσει κανείς ένα κάποιον Φώτο Πολίτη ο όποιος παίζει το ρόλο του κριτικού εμπομπούλου από τών στρώων μίας εφημερίδας, χωρίς όμως να έχει και τὰ προσόντα εκείνα που πρέπει να έχει ο αληθινός κριτικός. Όσοι κριτουν φιλολογικά έργα το κάνουν απλώς και μόνον για να εγχαριστήσουν φίλους των ή να δυσαρεστήσουν έχθρούς των, και ο Νιρβάνας, ζώντας έξω από της φιλολογικές κλίμακες τη ζωή της SAGE, δεν έχει ούτε φίλους, ούτε και έχθρούς. Ψε σβ και ή σχετική σιωπή γύρω από το έργο του.

Ως άνθρωπος, ο Νιρβάνας είναι μέσα σ' όλους τούς Έλληνας λογίους μία ώραία όσι. Είναι ένας κύριος: Ένας εύγενικός και πολιτισμένος άνθρωπος. Η κοινότητα του παικίλλεται με ανέκδοτα, με πνευματώδες παρατηρήσεις διατυπωμένες φρεγματικά και με πλήθος γνώσεων από τη ζωή κι' από τὰ βιβλία. Υπήρξε, ανάμεσα στους λογίους της ηλικίας του, ο μόνος σχεδόν, που δεν εκλείστηκε εθνοπαθητικά μέσα στον ελευθάντινο πόρηγο του, αλλά έσχυσε πάνω από τούς νέους, τούς επρόσσεξε και τούς ενεδάργυνε. Θυμώμαι πάντα με συγκίνηση, ότι, νεώτατος ακόμη, έλαβα κάποτε σάν χριστουγεννιάτικο δώρο μιάν επιστολή του, γεμάτη κολεκενιτικά και ένθαρρητικά λόγια, υπαγορευμένα από μόνή την ενθνεμία της ψυχής του, γιατί, προσωπικώς, του ήμουσι τελείως άγνωστος. Όταν τον εγνώρισα, τον εδρήκα πάντα τέτοιον που μου έρχεν αποκαλυφθή στο γράμμα του εκείνο: γεμάτο μετροσορσύνη, καλοσύνη και εθνεμία. Ποτέ, όπως οι άλλοι, δεν σίς άπασχολεί με τόν φιλολογικό έαυτό του, την παραγωγή του, την άξία του. Κάθε εκδήλωση εκτίμησας την άπορεύει άλλωσόντας πάντοτε την κοινότητα ή άστετευόμενος...

Αυτός είναι ο Παύλος Νιρβάνας. Μία φυσιογνωμία από της ωραιότερας και πειθό πολιτισμένες της σημερινής μας φιλολογίας, ένας άνθρωπος, ο όποιος με την εγκυκλοπαιδικότητά του, το πλατύ του και φρεσινό πνεύμα και τόν κοίμιανισμό του θυμίζει, μέσα στην εποχή μας την πενή, την διασπική και την άμελέτητη, τούς ανθρώπους τών γραμμάτων τών περασμένων χρόνων, οι όποιοι, γράφοντας, έσέβοντο και τούς άναγνώστες των και τούς έαυτούς των και άπρετούσαν την Τέχνην άντι να την καθάλλουν και να θρησκούν άπάνω της...

ΚΩΣΤΑΣ ΟΥΡΑΝΗΣ

ΒΡΟΧΗ ΣΤΟ ΚΥΜΑ

Άπό τόν μωσόν σέανά κλήθ σρωχάλα στέζει κι' άνδης δέν τίν' έδω νά κι, θεντορία διαρραμένο, έδω είναι ή θάλασσα πλατά και κύμα λυσοποιμένο κι' ή άνωφλεται βροχή τή δάουσι μου μοιάζει.

ΟΔΟΙΠΟΡΟΣ

Αίν θέλω έγώ τρεμντάριλλα σάν κορμό μου δούνο, δέντρο δέν θέλω νά στείθω, μηνή νά βελιθώσασ. Έγώ άνεθαίνω τή δούσι, κι' ένα σκαμφο σάν όμο. Τού φρονισόρου ως άλλοθεν τή φύλλα νά πεσάσι.

ΠΡΩΤΗ ΠΑΤΡΙΔΑ

Άπαισι, άποσεί, θρομήματα έγρά, πιατός παιγιτίθια 'φνης τού άπαισι σπαιτικί, άπ' τή παλιό ός τή φρέδια κή κι' μου λέει πως έβροια μουσέ σως μιάν ήμερα κι' ένας τριφόνος μ' άστειρε και μ' ποσέρε έλαστικα.

ΩΚΕΑΝΟΣ

Μέγα τή αίνιτιο κήμα σσε τή άργονόλις, ή τήμας 'δκεανό, και μ' έφθασταν άνός άλλοθου πάθος, άναλγεις μνήμη' άμύτησε σού έστρος της ήλιοςας. Σάνει τή φως, τρέμη' ή ζωή, ός τή άπθαστό σου ήλιοςας.

ΣΚΑΛΒΟΣ ΠΕΤΕΙΝΟΣ

Συλλήψε ο ακλόδος πετεινός σάν θρόνο τών κρηματων —Σουσα, λαϊθάρις κρηματων, έσταν, άνθισπίνε πρδάζτη, ήλινα, σοσκέ με τή λευκό κοσάκι τών προάδωνι... Και τ' άγαιο κήμα τού άπαντήρι Μάτανα συλλήψε, (κωσέζει)

ΚΡΗΤΗ

Άπ' τή γαλάζια πέλαγος σέ ζαγνανατά, Κρήτη! Τού θελινοσ νά σόνερα χουσο σού άλδισον σείμμα κι' ή ήλιος βαλιόνας και τόν Ψηφορέτη σήγει τή άίμα τ' άθανό με τή δική σου άίμα.

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΓΡΑΦΙΑ

Σκοτεινασμένες ή σέρανός σάν Πασθενόνα γένει, τάν μωσο θάλα κάσπασες κολόνες τάν σπυλιόν, μέσα σάν μωσο ή άποσπή άνερα κείδια κόνει κι' οι κροισί τόν χαιρετόν χωρής νά τάν έγγίλουν.

ΟΛΥΜΠΙΑ

Άφός και χλόη και νερά και κροισιλάκια άίμα, ζωή και χέρος άσώφρατα τή σήπτετε έθαπέτα. Κ' έδω ή Όλυμπια ή ζωή τή μάτια άν έξω κέλασι, τόσο γλυκά κοιμήθηκε, σου λέει: κι' άς μην έστειφω.

ΠΑΡΑΠΟΝΟΝ

Χρόνια σάν κάμπος έρημο τή δέντρο της ζωής μου και τή χινάσσο άνθισας, άνθος λευκό μωσοσά μου. Τι τάχα, άν άνοιξη μινός της σκοτεινής ψυχής μου; Άλλωμωσο άόργασες νάρθες κι' είναι σαρετή ή σική μου ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Η ΚΑΤΙΝΚΑ ΔΙΕΥΘΥΝΕΙ ΤΟ ΡΑΪΧΣΤΑΓ

Η ΦΡΑΥΔ ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΦΟΝ ΟΧΑΪ-ΜΠ, Η «ΠΛΕΟΝ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ» ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ ΕΝ ΜΕΣΩ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ



Η ΚΑΤΙΝΚΑ: Μόνον μία Κατίνα υπάρχει εις την Γερμανικήν πολιτικήν. Η Κατίνα φόν Όχάιμπ, ή πρώτη δουλεύτης εκ Μπαρτελοπούργκ. Η «Όραία Κατίνα», ή πλέον ενεργητική γυναίκα εν Γερμανία, όπως περιγράφει ή ίδια τόν έαυτόν της. «Όλοι οι άνθρωποι που σφαιρίζουν γυαρίζουν την Κατίνα—είν τούς το έπιτροπέθη εκείνη.

Μίαν φοράν εις μίαν ζωήραν τηλεφωνικήν συνομιλίαν με τόν άποθανόντα Πρόεδρον της Γερμανίας, αι πολύ ελεύθεροι παρατηρήσεις της φράου φόν Όχάιμπ έκαμαν τόν προσηκτικόν Χέρ Έμπερτ να της ειπή: «Υπάρχουν πάντα άνθρωποι που ακούουν όταν όμιλώ εις τή τηλεφώνον. Έάν μας ήκουαν να όμιλώμεν έτσι—»

Αυτοί οά προσέθετε πολύ εις την φήμην σου, φράντζε, τόν διέκοψεν ή Κατίνα.

Όλοι όσοι ενδιαφέρονται δια τή πολιτικά, εϊσέρουν κήτι δια την Κατίνα. Διότι εκείνη τούς ενθαρρύνει εις τή να μανθάνουν. Κανείς δέν επαναλαμβάνει τās άπείρους ιστορίας περί αυτής με περισσοτέραν ευχαριστίαν από αυτήν την ίδιαν. Κανείς δέν εϊσέρει καλλίτερον από αυτήν πώσον αδέλφον την φήμην της: την κάμνον—άν και δέν είναι πλέον μέλος της Ράϊχσταγ—την πλέον σημαίνουσαν γυναίκα εις την Γερμανία: αδέλφον άπαιος την δύναμιν της.

Πού άκλόυται ή δύναμις της; Παντού. Φθάει έως τή γρασίον του υπουργού Χέρ Γκέσλερ, απου ισχυρού άνδρός. Υπάρχουν πολλοί ιστορίαί περί της διεθελείου έπιτροπής της φράου φόν Όχάιμπ επί του μαζαχρονικού Ηαυσοσ.

Η δύναμις της φθάει ακόμη και' εθθίαν εις τόν Χέρ Σπρίσαν, τόν Ύπουργόν των Έξωτερικών, τόν άνεγχορισμένον άρχηγόν του Λαϊκού Κόμματος, εις τή όποιον άνήκει ή Κατίνα. Το γεγονός είναι ότι ή Κατίνα άνήκει εις τή κόμμα περισσοτέρον από τόν Χέρ Σπρίσαν. Διότι ενώ εκείνος είναι μόνον ένας πολιτικός και τή κήμημα εις τή όρη Χάρξ, τή όποια εκληρονομήσεν από τόν δεύτερον αδελφόν της.

ΕΠΟΙΟΕΜΗΣΕ ΤΟΝ ΟΥΓΚΟ ΣΤΙΝΝΕΣ

Έπίσης ή δύναμις της εκλώται και εις τόν όρασιον άνογρομύλλον Χέρ φόν Καρδρόφ, σόν τού περιφήμου Σουγρητηκού, ο όποιος τή 1920 άφηκε τās τάξεις των Έθνειστών, όπου άνήκεν ως εξ της καταγωγής και οίσογενειακών του παρθόσσαν, δια νά ένωσθ με τή Λαϊκόν Κόμμα. Έκτοτε ο Χέρ φόν Καρδρόφ και

ή φράου φόν Όχάιμπ είχαν κάποτε ένα μικρόν πολιτικόν κόμμα έντελώς ίδιόν των. Μαζώ επολέμησαν εναντίον της μεγάλης έπιτροπής του Ουγκό Στιννεσ και τών υπερ-έθνικιστικών ιδεών του. Μόνον αυτοί από τή κόμμα των έψήφισαν επέρ της παραδοχής του τελειογράφου του Λονδίνου τού 1921. Άλλ' ακόμη και αυτός την εγκατέλειψεν όταν μόνον αυτή, από την κυρίαρχον τάξιν της Γερμανίας, εδύληγας νά εϊέλθη και νά άντισταθί φανερά κατά της πολιτικής παραφροσύνης του μεγάλου Λουδενδορφ.

Άνεταί ότι μίαν φοράν, εις ένα πολιτικόν δειπνον εις τή ξενοδοχείον Έσπλαναίμεν του Στιννεσ εις Βερολίνον, τή μέλη του Λ. Κόμματος εκλήθησαν θαναώσας ύπαισι εις τή Ράϊχσταγ, από τού Χέρ Σπρίσαν. Κάποιον ζήτημα έκρεπε να ψηφισθί ήμέσας. Άπογοητευμένη άλλα πειθαρχική, με την θραυονήν της τσαυλέταν δειπνον, ή φράια Κατίνα, ήτοιμάσθη νά σηκωθί από τή τραπέζι, όταν κάποιος παρετήρησεν ότι μία άδουμαντική τήρα δέν ήτο τή κατάλληλον κάλυμμα της κεφαλής δια τή Ράϊχσταγ. Η Κατίνα την ετραβήσεν από τή μαλλιά της. Είμε σκαλώσει σφικτά εις μίαν ποικινή τούσαν μαλλιά. Είς μίαν στιγμήν ήρσασεν ένα μαχαίρι από τή τραπέζι, έσχε τή μαλλιά και έψήθησεν από τήν αϊθουσαν άφρονουσα την τήρα κοντά εις τή πιάτα της.

Όταν ή Κατίνα εϊσηλθεν εις τή Ράϊχσταγ, σφαιρίζοντι εις τόν θεατήριον του Χέρ φόν Καρδρόφ—είκνιη με ήτοιμον έσθηρα δειπνον, εϊκίνοσ με έπίσης έπίσημον θραυονήν ενδομακίαν—τā μέλη του Ράϊχσταγ έκράτησαν την άνοκνήν των. Η φράσιον ζήτησι! Ο ζήτησις Σοσιαλιστής Άδελφος Χάρφμαν ήτο ο πρώτος που έβρε την φωνήν του.

«Κάμματα λάθος εις τήν θραν, Χέρ φόν Καρδρόφ, εϊπον. Τό Δημαρχείον είναι κλειστόν άντι την θραν.»

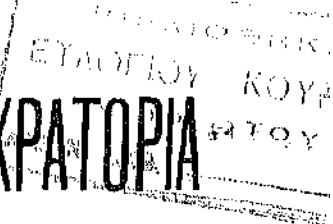
Έν τούτοις ο Χέρ Χάρφμαν εϊλεν εν μέρος μόνον δικαίον. Είναι πολύ άπίθανον ότι ή Κατίνα θά υπανδρουθί και πάλιν. Όταν είναι μια 45 έτών, έχη 25 παιδιά και ένα διαζύγιον, ήμπορει πολύ καλά νά προτιμήσθ νά μη κάμη και τέταρτον γάμον.

Διά τών τριών γάμων της ή Κατίνα ζινεν εν μέρος ήτι είναι. Κανείς δέν φαίνεται νά εϊσέρη τι ζινεν ο πρώτος της σύζυγος ο όποιος της άφηκε τέσσαρα παιδιά, μεταξύ τών όποιων αϊαν κόρην άξιολόγου καλλονής. Ο δεύτερος, ο Χέρ Άλμπερτ, ήτο κύριος μεγάλων επηρεώσεων. Μίαν ήλσαν ή Κατίνα επέσπεψε μόνον από ένα περιπατον εις τή όρη και διηγώθη ότι ο σύζυγός της έίχε πέσει εις ένα κρημόν. Ούτως ή Κατίνα, κόρη ενός μικρού εμπόρου μίας μικροπόλεως, εκληρονομήσθη μίαν μεγάλην περιουσίαν.

Όχι, ότι τή οίσογενειακόν της όνομα φόν Ένδερτ, δέν είναι διακεκριμένον.

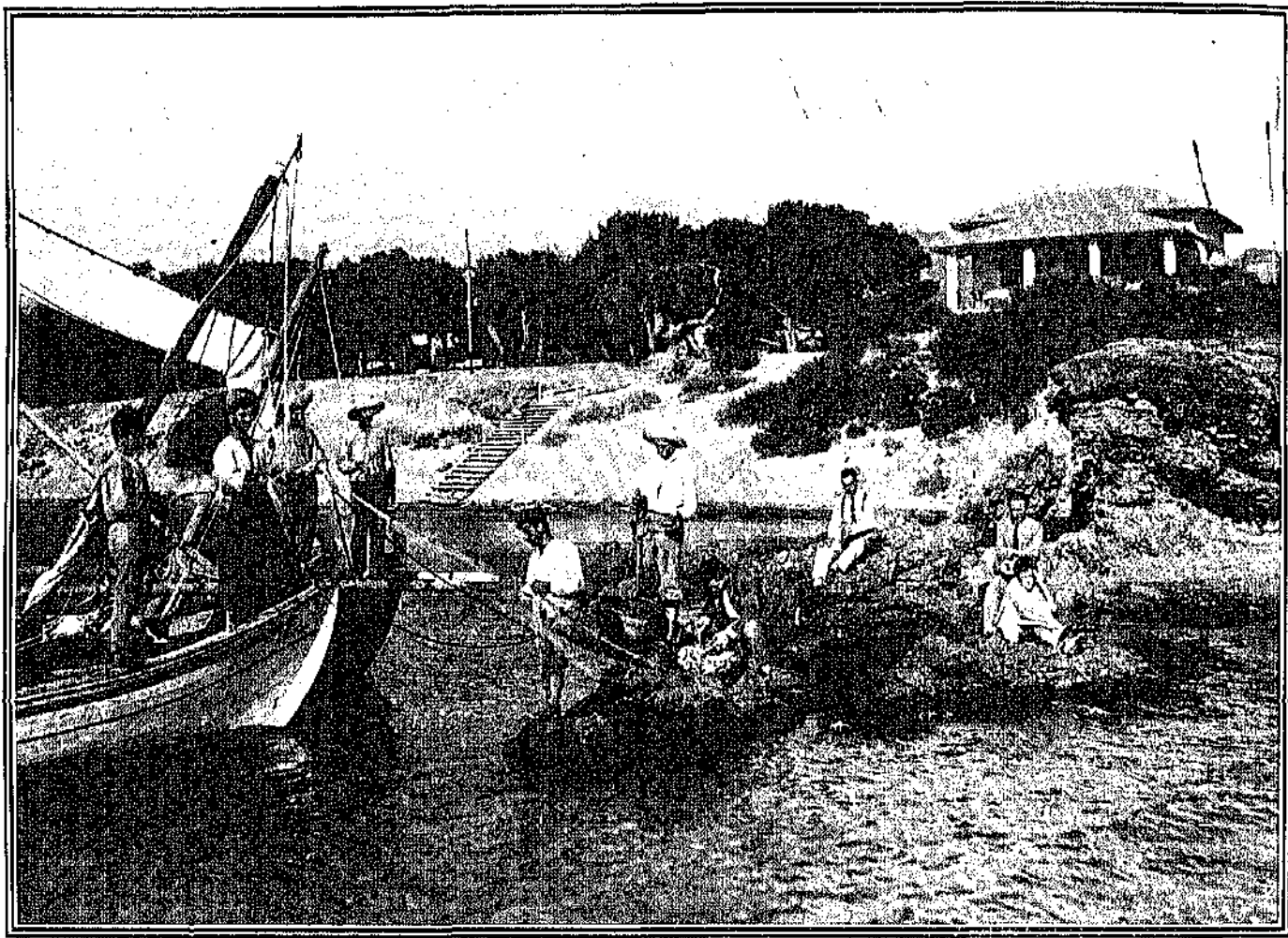


Η κοίτις της Έλληνικής δόξης. Ένα τοπίον τής πεδιάδος του Μαραθώνος.



ΔΙΑΤΙ ΠΑΡΗΚΜΑΣΕ ΚΑΙ ΕΞΗΦΑΝΙΣΘΗ Η ΒΥΖΑΝΤΙΝΗ ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΑ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΝΕΡΓΑΤΟΥ ΜΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΥ Ν. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΥ



Κάτοικος ψαρο-πούλες που αράζουν στις ψαριές θούχινες απόβραες.

Ἄλλὰ διὰ τὴν ἰκανοποίησιν ἢ φιλοδοξίαν τῆς αὐτῆς ἐνεργητικῆς γυναίκος τῆς Γερμανίας ἐπὶ τῆς ἐπιγῆς Ρουλιέμου τοῦ Π ἔφειλόνητο περισσότερο. Καὶ οἱ μεγάλοι κεφαλαιοῦχοι ἔως δὴν ἐφύγοντο ἐκτατα εἰς τὴν αὐτὴν. Ὁ τρίτος σύζυγος τῆς Κατίνκας τῆς ἔδωκε τὸ ἀριστοκρατικὸν ἔθνος, τὸ ὅποιον τῆς ἔλασαν.

Ὁ τάλαρος ἔχουσε Ὅχάμπ φὸν Ὅχάμπ τὴν ὑπερβολὴν. Ὀλίγα εἶπε ἀγότερον, ἰκανοποιηθεὶς μὲ ἕνα μέρησον τῆς περιουσίας, εὐεχθὴν καὶ τὴν ἀφῆκε. Ἐν τῷ μεταξὺ πόλεμος καὶ ἀπαρτίσεις ἀνέτρεψαν τὴν κατάστασιν. Μετὰ τὴν ἐπανόστασιν ἔρχεται ἡ πολιτικὴ δύναμις τῆς Φρόου φὸν Ὅχάμπ. Τῆ 1919 ἐπέβη δὴν εἰς τὸ Ράιχσταγ ἡ πρώτη εὐγενὴς κυρία, ἡ ὅποια ἀντιπροσώπευσε τὸν λαὸν ἐν Γερμανίᾳ.

Ἄν καὶ δὲν ὑπάρξει πολιτικὸν κόμμα χωρὶς γυναίκα ἀντιπροσώπου εἰς τὸ Ράιχσταγ, οὐδε κυβερνητικὴ ὑπηρεσία χωρὶς γυναίκα, ἐν τούτοις αἱ γυναίκες οὐδέποτε ἐπαίξαν σπουδαίον ρόλον εἰς τὴν δημοσίαν ζωὴν τῆς Γερμανίας. Πρὸ τοῦ πολέμου, αὐτὸ ἦτο πολὺ φυσικόν. Ἄλλ' ὁ πόλεμος ἔφερε τὰς γυναίκας ἔξω ἀπὸ τῆς ἐργασίας καὶ τὸ Σύνταγμα τοῦ 1919 τὰς ἔδωκε ἴσα δικαιώματα μὲ τοὺς ἄνδρας.

Ὅλα τὰ πολιτικὰ κόμματα—καὶ ὑπάρχουν ἐπιτὰ μεγάλα καὶ πολλὰ μικρά—ἀμέσως ἐξέθεσαν γυναίκα ὑποψηφίους, διὰ τὴν κερδοῦσαν γυναϊκάειαν ψήφου. Ἐν τούτοις τὸ εὐγενὲς δὲν ἐπέτυχεν. Αἱ γυναίκες, ἴδιως ἐν Γερμανίᾳ, εἶναι συντηρητικώτεροι τῶν ἄνδρων, καὶ ψήφισαν μὲ δλιγοτέραν προθυμίαν διὰ μίαν γυναίκα παρὰ δι' ἕνα ἄνδρα. Κάθε ἐκλογὴ ἀπὸ τοῦ 1919 ἔχει περιορίσει τὸν ἀριθμὸν τῶν γυναϊκῶν βουλευτῶν.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΘΕΣΙΣ

Μερικὰ κατορθώοντα νὰ διατηρῶν τὴν θέσιν των μὲ τὴν ἀξίαν των. Ἡ Φρόου Ρουὶ Φίσερ, ἡ Κομμουνίστρια ἢ Φροϋλάιν Ἐλισάβετ Λουίσερ καὶ ἡ Φρόου Γερτρούδη Μπάουερ Δημοκρατικά· καὶ ἡ Φρόου Ἀδέλα Βράϊμπερ, ἡ Σοσιαλιστρια, ἤμπορουν πολὺ καλὰ νὰ κρατοῦν τὰς θέσεις των μὲ τὴν ἀξίαν των. Καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ ὄραια Κατίνκα ἔχει δεδίασεν δικαίωμα διὰ μίαν διακεκριμένην θέσιν.

Ἐν τούτοις εἰς τὰς ἐκλογὰς τοῦ Μαΐου καὶ Δεκεμβρίου τοῦ 1921, τὸ κόμμα της οὐτε κἀν τὴν ἀνάμειον ὡς ὑποψήφισαν. Βλέπετε, ἡ Κατίνκα εἶναι γυναίκα χειρότερον, εἶναι ὄραια γυναίκα, ἡ ὅποια φορεῖ θελκτικὰ, τῆς μόδας προσέματα ἀκόμη χειρότερον, εἶναι μίαν σύγχρονον γυναίκα ποὺ λέγει ἐλευθέρως τί ἀπέπειται. Μία σύγχρονος μεταξὺ αὐτῆς καὶ τῆς πολὺ συντηρητικῆς Γερμανίας ἦτο ἀναπόφευκτος. Ἴδου τὴ συνθεσὴ:

Ὀλίγον πρὸ τῶν ἐκλογῶν τοῦ Μαΐου τοῦ 1924 ἴνας δημοσιογράφος μίαν ἐθνικιστικῆς καὶ συντηρητικῆς ἐφημερίδος τοῦ Βερολίνου, ἔγραψεν ἕνα ἐπιθετικὸν ἄρθρον κατὰ τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος καὶ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Κατίνκα, κατηγορεῖ τὴν κόμμα ὅτι κἀνεὶ ἀπολιτικὴν τοῦ μεσοφροστανίου. Ἡ Κατίνκα δὲν εἶναι γυναίκα ἡ ὅποια δὲν ἤμπορεῖ νὰ δεχθῆ τοιαύτην πρόκλησιν. Εἰς μίαν ἐπιστολὴν της πρὸς τὴν ἐφημερίδα κατηγορεῖ τοὺς Γερμανοὺς Συντηρητικοὺς ἐπὶ εἰσεβῶν τῶν ὀλίγων περὶ τοῦ τί φοροῦν αἱ σημεριναὶ γυναίκες, ὅσον καὶ περὶ κάποιου ἄλλου ζητήματος, καὶ ἐξήγγηκε ἕτι τὰ μεσοφροστανία ἔχρον τευθ εἰς ἀχρηστίαν πρὸ ἑαυτῶν!

Ἀλλοίμονον ἔμωσ διὰ τὴν Κατίνκα. Ἐξῆεν ἀπάντησιν της ἕνα ἄνδρα ἀντάξιόν της. Ἀπῆγγεν εἰς τὴν ἐπιστολὴν της ἡρωματα, εὐχαριστῶν αὐτὴν διὰ τὰς πληροφορίες της περὶ τῆς γυναϊκάειας ἐνδημίας, πληροφορίας αἱ ὅποια ἦσαν τῶν περισσότερων πιστευτάι, εἶπεν, ὅσον εἶχε πάντα θεωρεῖται τὴν Κατίνκα ὡς τὴν μόνον μὲ πανταλόνια—ἐγγλέθη, τὸν μόνον ἄνδρα εἰς τὸ κόμμα! Ἄλλ' αὐτὸ ἦτο πρὸς πολὺ διὰ τοὺς ἐκλόγους τοῦ Μαγδεμβούργου, ὅπου αἱ γυναίκες, λέγεται, δεῖ πράγματι φοροῦν μεσοφροστανία καὶ μάλιστα φανελλέναι,

μὲ κἀκεῖνα κεντήματα. Αἱ κυρία τοῦ Μαγδεμβούργου ἰσκανδαλίσθησαν. Εἰς τὰς ἐκλογὰς, λοιπὸν, διὰ τὴν τὰς καθουχάσῃ, τὸ Λαϊκὸν Κόμμα εἰδέσαν ὡς ὑποψήφισαν του, ἔχει τὴν ὄραϊαν Κατίνκα, ἀλλὰ μίαν ἐσκαμμένην ξανθὴν, μὲ ματογυμνία διδασκάλισσαν ἐπὸ τὸ Στέτιν, ποὺ ἀναπακρίνετο πλήρως πρὸς τὰς ἀπαρτίσεις τῶν ἀριστοκρατικῶν κοριθῶν τοῦ Μαγδεμβούργου.

Ἐν τούτοις ἡ Αἰκατερίνη φὸν Ὅχάμπ, ἂν καὶ ἐσθῶσθη ἀπὸ τὸν κατάλογον τῶν βουλευτῶν, δὲν ἔλασε τίποτε ἀπὸ τὴν δύναμιν ἢ ἐπιρροὴν της, χάρις εἰς τὰ θῆλητρα, τὸ πνεῦμα, τὸ χρῆμα, τὸ σάλονι καὶ τὰς φίλινς της. Ἡ χάρις της τὴν κἀνεὶ ἀκαταμάχητον.

Ἡ Φρόου φὸν Ὅχάμπ ἀνήκει εἰς τὸ κόμμα τῶν μεγάλων ἐπιχειρήσεων, ἄλλ' εἰς τὸ ριζοσπαστικὸν ἄκρον τοῦ κόμματος. Ὁ Στρέσμαν δ' ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος, εἶναι, συχνὰ ἀνεγκάμενος νὰ ἀντιπαλαίση πρὸς αὐτὴν—τὸ ὅποιον ἔμωσ δὲν ἐμποδίζει νὰ συνεννοοῦνται θεωμάσια.

Τὴ φορεῖ ἡ Κατίνκα εἰς τὴν Γερμανικὴν πολιτικὴν; Ὅχι μὲγάλῃ παιδείᾳ, ἀλλ' ἕνα φιλελεύθερον πνεῦμα καὶ κατὰ τὸ ὅποιον εἶναι ἀρκετὰ σπάνιον εἰς τὴν Γερμανίαν—πρακτικόν, ὑγιὲς πνεῦμα.

Ἐπιμελεῖ ἕνα ἡτημένον ἔθνος καὶ πρῆπει νὰ πληρώσωμεν, λέγει σύντομα εἰς τοὺς φίλους της, οἱ ὅποιοι ἐπιμένουν νὰ φαντάζονται δεῖ ἂν ἤμποροῦσαν νὰ πείσουν κάποιον τὸν κόμρον δεῖ ἡ Γερμανία τοῦ 1914 ἦτο πρόβατον ἐν μέσῳ λύκων, αἱ ἀπαρτίσεις τῶν Συμφόχων δὲ κατέπιπτον ἀμέσως.

Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΤΗΣ ΑΠΟΨΙΣ

Ἡ Φρόου φὸν Ὅχάμπ, εἰς τὸ ὑπέρχρον σαλόνι της, ἐπάνω ἀπὸ τὰ σπάνια καὶ ὄραια σκευὴ τσαγιού, κηρύττει εἰρήνην καὶ φιλίαν μὲ τὴν Γαλλίαν. Ὅχι γράφει ἄρθρα παρακινούσα τοὺς συμπατριώτας της νὰ δεχθῶν τὴν ἰδέαν μίαν κοινῆς ἀσφαλιστικῆς συμφωνίας μὲ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἀγγλίαν. Θελεῖ τὴν Γερμανίαν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Οἱ ἔθνη εἶναι πάντοτε ἀδερφόσκητοι εἰς τὴν οἰκίαν της, δεῖται ἀγαπᾶ νῆας ἰδέας καὶ δὲν ἤμπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ τὸν διαρκῆ ἐξουσιασμὸν κάποιου Γαλλικοῦ ὑπὸ τῶν Γερμανῶν.

Ἄμια Γαλλο-Γερμανικὴ συνεννόησις εἶναι ἀναγκαία διὰ τὴν Εὐρώπην, ἐπιμένει.

Ἄπὸ ἕνα ἔθνον δὲν κρῖπτε τὴν περὶ τῶν συμπατριωτῶν της ἰδέαν της. αἰθε τὴν Γερμανίαν μίαν ἐπιτηδεῖα γυναίκα εὐρίσκει ἔμωσ τοὺς ἡλίθιους ἄνδρας ἰσχυρῶν της, καὶ οἱ περισσότεροι ἄνδρες εἶναι ἡλίθιοι. Ἀπειλεῖ νὰ σχηματίσῃ ἕνα γυναϊκείον Κόμμα, ὄχι διὰ νὰ δορήσῃ τὴν Γερμανίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ διδάξῃ εἰς τοὺς Γερμανοὺς τὴν ἀνάγκην εὐγενείας.

Σαράντα πέντες ἔτην, ὄψιλη, μὲ γαλανὰ μάτια καὶ πιστικὸν στόμα, ἡ Αἰκατερίνη φὸν Ὅχάμπ, βασίλειε μεταξὺ τῶν Γερμανῶν πολιτικῶν. Πρὸς τὴν ἀνεκτὴν γλῶσσόν της, τὴν πολιτικὴν ἀδυναμίαν της καὶ περιφρόνησιν διὰ μεσοφροστανία οἱ πολιτικοὶ ἰσχυροὶ συμφωνοῦν δεῖ μίαν γυναίκα, ὡς ἡ Φρόου Ὅχάμπ, δὲν ἤμπορεῖ νὰ κρατηθῇ ἐπὶ πολὺ ἀπομακρυσμένη τῆς πολιτικῆς, ἔτι τοιαύτη ἐπιρροὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιῆται ἐπ' ἄπειρον ἀπὸ τὰ παρασκῆνια.

Ἀκριβῶς τώρα αἱ Δημοκρατικαὶ τάσεις της τὴν κἀνεὶν κἀπως ἐπικινῶνον, ἀλλ' ὅσον ἀλλῆθρον τὰ πράγματα, τὸ Λαϊκὸν Κόμμα θὰ εἶρη δεῖ ἡ μεγαλειότης του δύναμις εἶναι ἡ γυναικὶς αὐτῆς. Πᾶν εἰς τὸ Ράιχσταγ θὰ εἰσέλθῃ κομψὴ, μεγαλοπρεπῆς, ἄνθρωπιστικῆ, διὰ νὰ δοκιμάσῃ νὰ διδάξῃ τὰς Γερμανίδας πῶς νὰ εἶναι κομψαί, χωρὶς νὰ εἶναι ἐλαφραὶ· τοὺς Γερμανοὺς κἀν ἀπὸ τὴν Ἀγγλοσαξωνικὴν ἰσχυροσύνην καὶ Γαλλικὴν ἐπιτηδεῖότητα νὰ διέλθουν τὴν ζωὴν καθαρὰ καὶ νὰ τὴν ὀλέπουν ἔληψιν.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἶναι εὐχαριστημένη νὰ στέκεται εἰς τὰ παρασκῆνια καὶ νὰ διευθύνῃ.

ΕΝ ΕΚ ΤΩΝ μεγάλων γεγονότων τῆς παγκοσμίου ἰστορίας εἶναι ἡ πτώσις τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας. Καὶ προσβάλλεται τὸ ἐρώτημα: Πῶς Κράτος μέγιστον καὶ πλουσιώτατον, ὅσον ἡ Αὐτοκρατορία ἐκεῖνη, μὲ τοιοῦτον πολιτικόν καὶ μὲ τελείαν στρατιωτικὴν ἀγνάωσιν κατώφλιως νὰ πᾶρ δις καὶ ἐν ἑλέει ὀριστικῶς νὰ ἐξαφανισθῇ; Μῆπως υπέκυψε διὰ ἀνεφάρτησαν ἄλλα ἔθνη ἀπότερα κατὰ τὸν πολιτικόν, κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ τὴν ἀγνάωσιν; Ἡ μήπως υπέκυψε διὰ τὴν ἀνεφάρτησαν ὁδὸν ἐν τῶν μακρῶν καὶ ἀλλεπαλλήλων πολέμων ἐπιβλῆεν ἡ ἐξάντλησις καὶ ὁ θάνατος τῆς Αὐτοκρατορίας μας, ὡς ἀποδεικνύεται ἐξ αὐτῆς τῆς μακρᾶς ἰστορίας της.

Ἐκ τῶν πολέμων αὐτῶν οὐδέποτε τὸ Κράτος ἐκείνο ἠδράνην κόποιον, οὔτε οἰκονομικῇ, οὔτε ἠθικῇ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ Ἀναστάσιος Α' κατὰ τὴν 27ετὴ βασιλείαν του, (491—518), διεξήγαγε μακροὺς πολέμους κατὰ τῶν Περσῶν, κλπ. γειτόνων του, καὶ συγχρότως ἐδουπάνησε κολοσσιαία ποσὰ διὰ τὴν ἀνάγεισιν φρουρίων, κλπ. δημοσίων ἔργων, ἀποθανὼν δὲ τῷ 518, ἀφῆκε περιουσιώτατα ἀνερχόμενα εἰς πολλὰ διοικητικὰ σημεριῶν χρόνων δραχμῶν καὶ ὁ θρόνος τοῦ διεβίβασθη ἀδιατάρακτος εἰς τὸν Ἰουστινόν Α'.

Οἱ πόλεμοι ἐξηκολούθησαν καὶ ἐπὶ Ἰουστινῶν καὶ ἐπὶ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Ἰουστινιανοῦ Α'. Ὁ τελευταῖος οὗτος, κατὰ τὴν 40ετὴ βασιλείαν του, (527—565), διεξήγαγεν ἀδιαλείπτως ἐπιχειρήσεις ἐν Μ. Ἀσίᾳ, κατὰ τῶν Περσῶν, ἐν Ἀφρικῇ κατὰ τῶν Βανδάλων, ἐν Ἰταλίᾳ κατὰ τῶν Γότθων καὶ τῶν Φράγγων, καὶ εἰς τὰ παρὰ τὸν Δούναβιον σύνορα ἐναντίον ποικίλων θραυθῶν γειτόνων, παρ' ὅλα ταῦτα δὲ ἔχει μόνον οἰκονομικὴν ἐξάντλησιν δὲν ἠδράνην τὸ Κράτος, ἀλλ' ἐπιλόνησαν χρήματα καὶ δαπανήθησαν διοικητικὰ ὀδύνηρα διὰ τὴν ἀνάγεισιν πλείστων φρουρίων, καὶ τὴν κατασκευὴν συγκοινωνιῶν, ὁδοποιγιῶν, κἀν καὶ ἄλλων δημοσίων ἔργων, εἰς τὴν προειρησασάν καὶ τὰς διαφόρους ἐπαρχίας τῆς ἀγαστῆς Αὐτοκρατορίας. Μόνον διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ναοῦ τῆς Ἁγίας Σοφίας ἐδωπανήθησαν περὶ τὰ 325 ἑκατομμύρια σιμεριῶν χρόνων δραχμῶν. Ὅμοιος καὶ ἐπὶ τῶν μεγάλων βασιλέων Ἡρακλείου, Λέοντος Γ' τοῦ Ἰσαυροῦ, Βασίλειου Α' τοῦ Μακεδόνα, Ἀλεξίου Κομνηνοῦ καὶ τῶν διαδόχων των, μακροχρόνιοι διεξήχθησαν πόλεμοι πρὸς διὰ τὰ μέγιστα τῆς Αὐτοκρατορίας, χωρὶς αὐτὰ νὰ αἰσθῶνθῃ τὴν ἐλαχιστὴν οἰκονομικῇ, ἢ ἠθικῇ ἐξάντλησιν, ἐξ ἀκεῖνων αὐτὴς προκαλοῦν πάντοτε τὰς κοινωνικὰς ἀναστάσεις καὶ τῶν θρόνων τὰς ἀνατροπὰς. Ἰσχυρῶν καὶ τὰ ταμεία τοῦ Κράτους ἦσαν πάντοτε πλεῆρη καὶ ἡ διαδοχὴ τοῦ θρόνου ἀδιατάρακτος. Ὁ Θεόδωρος, ἀποθανὼν τῷ 842, ἀφῆκεν ἀποθέματα ἀνερχόμενα εἰς διοικητικὰ σημεριῶν χρόνων δραχμῶν, καὶ ταῦτα κατῆσαν ἰσῶν μακρῶν πολέμων ἐναντίον τῶν Ἀράβων κλπ.

Κολοσσιαία ἐσωτερικὰ ἀποθέματα ἀφῆκεν ἐν τοῖς ταμείοις τοῦ Κράτους καὶ ὁ Βασίλειος Β' ὁ Βουλγαροκτόνος, κατόπιν μακρῶν καὶ ἀδύνατων πολέμων τοὺς ὅποιους τὸ Κράτος διεξήγαγεν ἐπὶ τῆς μακρᾶς βασιλείας αὐτοῦ καὶ τῶν προκατόχων του. Ὅσοι δὲν δρῆνεται εἰς τοὺς ἐξωτερικὸς πολέμους ἡ ἐξάντλησις καὶ ὁ θάνατος τῆς Αὐτοκρατορίας μας. Τὰ αἴτια ὑπῆρχον ἄλλα.

Ἡ Αὐτοκρατορία μας υπέκυψε εἰς τὸν σάρακα τῶν ἐσωτερικῶν ἐριθῶν καὶ τῶν ἐμφυλίων παρρηγιῶν, τοὺς ὅποιους προεκάλεε καὶ ἐδημιούργει

καὶ ἡ διασπορὰ βασιλικῶν τινῶν καὶ ἡ ἀρχαῖα ἀρχόντων τινῶν, καὶ ἰδίᾳ τῶν στρατιωτικῶν. Ἡ ἀρχαῖα στρατιωτικὴ ἰσχύς ἦγεν ἀσπίδος εἰς στάσεις πρὸς κατάληψιν τοῦ θρόνου, καταλαμβάνοντες δὲ τὴν ἀρχὴν διέκλινον τὸν σταθμὸν τοῦ προκατόχου των, ἀδιαφοροῦντες ἂν ποικίλοι ἐχθροὶ ἤπαιλλον τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Κράτους, ἢ καὶ ἐλυμαινον ἢ ἢ τὰς ἐπαρχίας αὐτοῦ, ἀδιαφοροῦντες ἂν ὁ στρατὸς ἐν διέκλινον ἐλεγε προηγουμένως καλυφθῇ ὑπὸ μωρίων σαφῶν, ὑπερασπιζόμενος τὴν πατρίδα του. Τὸν διέκλινον διὰ τὸν ἐθεώρουν πιστὸν εἰς αὐτοὺς καὶ τὸν ἀντιπαθῶσαν δι' ἄλλου, ἀδιαφοροῦντες ἂν καὶ οὗτος ἐλεγε τὴν ἀξίαν τοῦ διαλυθέντος. Καὶ οἱ ἐλλοχεύοντες ἐχθροὶ ἐποφροσταντοῦ τῶν ἐκείσῃ παρουσταζομένων εὐνοϊκῶν δι' αὐτὰς ἐκκατριῶν, ἴνα, ἄλλοτε μὲν ἀποσπασοῦν μίαν ἐπαρχίαν τοῦ Κράτους μας, ἄλλοτε δὲ ἴνα ἐπιτύχουν ἐμπορικὰ κλπ. προνόμια καὶ ἄλλοτε ἴνα ἐνεργώτερον ἐλεμῶσιν εἰς τὰς ἐσωτερικὰς ἀποθέσεις τοῦ Κράτους, ἴνα διαυθῶν καὶ ἀσφαλῶτερον πλεῖξωσιν αὐτὸ.

Ἐπὶ Κομνηνοῦ ἡ Αὐτοκρατορία μας ἀνεμειώσθη πλείστους καὶ σοβαροτάτους κινδύνους ἐξ ἔλων τῶν σημεῖων ἐσαυρημάτων καὶ αὐτῆς. Ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἐκασότης τῶν βασιλέων ἐκείνων καὶ ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους ζωικότης ἀνεξήγητον ἐπιτυχῶς καθ' ἑαυτὸν κινδύνων ἐκείνων καὶ τέλος βίαν ἀπέθανεν ὁ Μανουὴλ Κομνηνός, (1180), ἀφῆκε τὸ κράτος του εἰς τὸν ζεῦν τῆς ἀδελφῆς καὶ τοῦ μεγάλου του.

Ἐν τούτοις 24 μόλις εἶχε ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ μεγάλου ἐκείνου βασιλέως ἡ Αὐτοκρατορία μας διεμελίσθη ὑπὸ μῆος δραχμῶν τυροδικῶν, τῶν Σταυροφόρων τῆς ἁγίας Σταυροφόρας, καὶ ἐξηφανίσθη κατὰ τὸν οὐρανόν κατὰ ἀδόξοτερον ἔθρονον ἀπὸ τοῦ προσώπου τῆς γῆς, πρὸ τῶν ἐκπεληγημένων διεκμημάτων τῶν μέχρη τῆς γῆς ἰσχυρῶν αὐτῶν γειτόνων της!

Τὰ αὐτὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνάγεισιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Φράγγων, καὶ τὴν ἀνασῆλψιν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας ἐν Βυζαντίῳ.

Καὶ πάλιν εἰδες καὶ ἐμφύλιον παρρηγιῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει. Ἐριθῶδες καὶ ἐμφύλιοι παρρηγιῶν μετὰ ξὺ τοῦ Κράτους τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῶν λοιπῶν τότε ἐπαρχῶν τῆς Ἑλληνικῆς Κρατοῦ (τοῦ τῆς Ἡπείρου κλπ.), στάσεις

καὶ ἐμφύλιοι παρρηγιῶν μακροὶ πρὸς κατάληψιν τοῦ θρόνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως, παρέλκον τὰς δυνάμεις τοῦ ἔθνους καὶ διευκόλυναν τὴν ἀπόλειαν τοσοῦτον ἐπαρχῶν, Μικρασιατικῶν τε καὶ Ἑθιοπιακῶν, καὶ τέλος παρέχον εἰς τοὺς Τούρκους τὴν ἀνέλιπτον δι' αὐτοὺς εὐκαιρίαν νὰ κεραισοῦσι καὶ αὐτὴν τὴν Κωνσταντινουπόλιν.

Τὸν Μάριον τοῦ παρ. ἔτους, ἐν διαλέξει μου «Περὶ τῆς στρατιωτικῆς ὁργανώσεως τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας», γενομένη ἐν τῇ Αἰθούρῃ τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Πατριστασίου», εἶξα δι' ἄλλων καὶ τὸ ζήτημα τοῦτο καὶ ἐν ἑλέει ἐξέτρεψα τὴν εὐχὴν ἴνα ἡ Ἐταιρεία τῶν Βυζαντινῶν σπουδῶν, ἣς ἔχει τὴν τιμὴν νὰ εἶμαι ἐταίρος, ἀναλάβῃ διὰ τὸς τῶν μελῶν αὐτῆς, ἀρμοδιωτέρον ἔμωσ, νὰ ἀπομνημονεύσῃ καὶ τὴν περὶ τοῦτο μετὰ τῆς ὁδύνης τῶν πολιτικῶν παθῶν.

Ἡ εὐχὴ μου ἐκείνη δὲν εἰσκηνοῦθη. Ἐὰν ὁ ἑθνητικὸς Κήρυξ μὲ παρρηγιῶν τὴν φιλοξενίαν του, δὲ προσπαθῶσῃ δι' ἰστορικῶν παρρηγιῶν, δι' ἄπιον γεγονότων, νὰ ἀναπτέξω ἀπὸ τῶν σπηλῶν αὐτοῦ τὸ σοβαρώτατον ἔμωσ καὶ διδασκικώτατον τοῦτο ζήτημα.

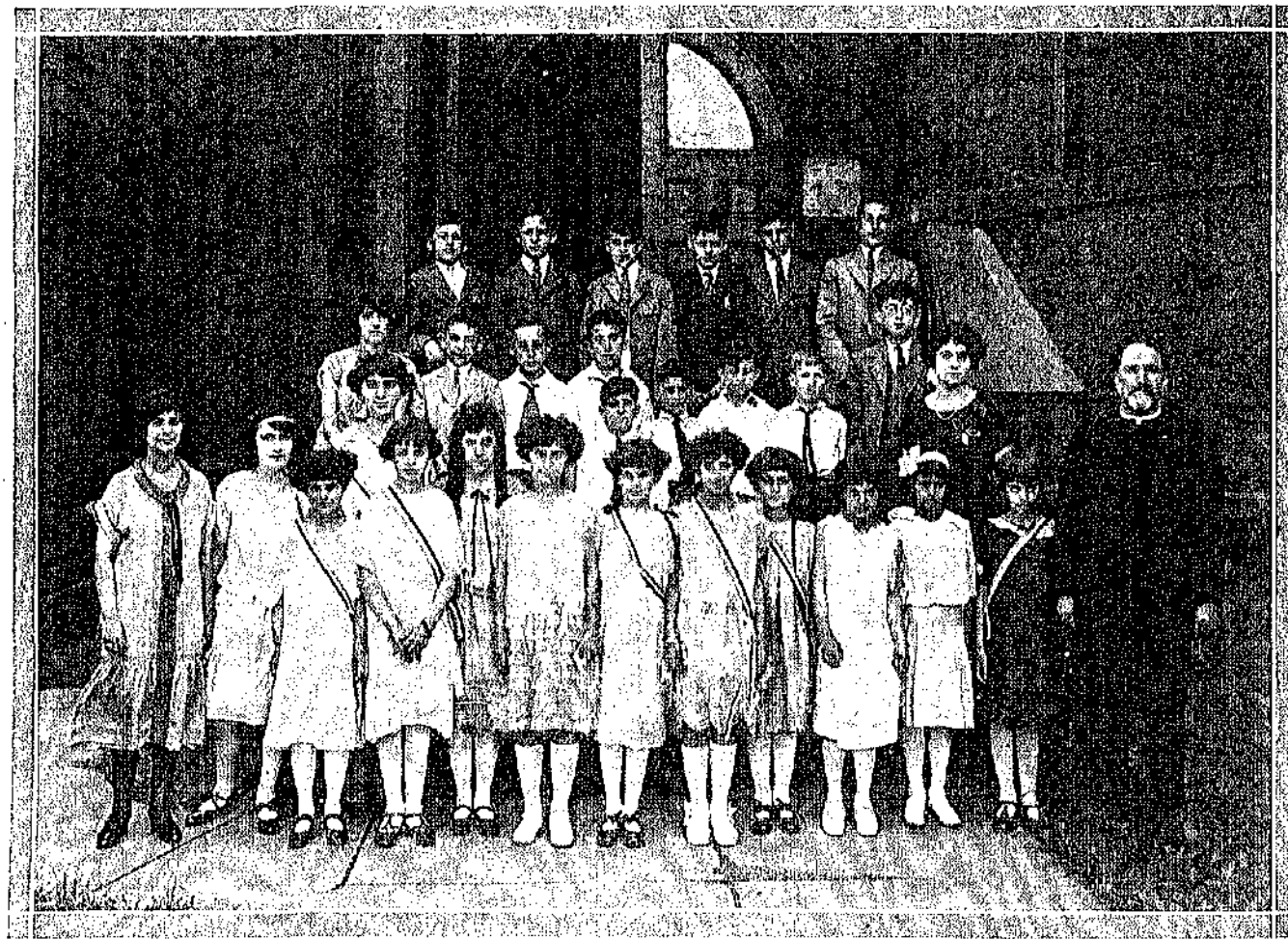
Στρατηγὸς ΝΙΚΟΣΤΡΑΤΟΣ ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ



Ο ΕΚΔΕΙΚΤΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΤΗΣ ΜΑΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ Ν. ΚΑΛΟΜΕΝΟΠΟΥΛΟΣ



Από την τελευταίαν εν Σάλτ Λέκ Σίτν, υπό την προεδρίαν του Σεβ. Επισκόπου Σικάγου κ. Φιλαρέτου, συζητηθείσαν κληρικολαϊκήν συνέλευσιν της επισκοπικής περιφέρειας του Αγίου Φραγκίσκου, Καλιφορνίας.



Τά Έλληνόπουλα του Σχολείου της Κοινότητος Ρότσεστερ, Ν. Υ., με τόν διδάσκαλόν των, τόν εις αὐτάειτον τερτί κ. Ίωβιανόν Λαυρακάν.

THOMAS GUERIN

Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΠΡΟΞΕΝΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΕΝ ΜΟΝΤΡΕΑΙ



Ο ΓΕΝΙΚΟΣ Πρόξενος της Ελλάδος εις τήν Μοντρέαην, Ιντ. κ. Θωμάς Γκερίν, είναι ένας ήπιανός κτηματολόγος της κοινωνικής και πολιτικής άποστολής των Έλλήνων εις τήν Έπαρχίαν του Καναδά. Ο κ. Γκερίν, ήλκει τούς Έλληνας ήνωμένους και ήμορφωμένους, να γίνονται Καναδοί ήθησοι, χωρίς να διαμαρτύρονται τών Έλλήνων των παραδόσεων και της Έλληνικής φιλατείας, φρονών ότι οι 10.000 τού Καναδικού Έλληνισμού έχουν προσωπικών ήσως θράσους ως οικονομικός, πολιτικός και κοινωνικός παράγον.

Προσά παραθέσμεν κατωτέρω τής ιδέας και τήν άνοιξη, τή οποία τρέφει διά τούς άγαπητούς του Έλληνας, θεωρούμεν καλόν να δώσωμεν μίαν αναμνησίαν τού Καναδού τούτου είπαισίδου, ή όποιος αντίπροσώπει τήν πατρίδα μας.

Ο γενικός πρόξενος της Ελλάδος Θωμάς Γκερίν ήγενήθη εν Μοντρέαη τή 1886. Υιός τού καθηγητού Ιατρικής και πρώην θύμαρχου Μοντρέαλης, Ιντ. Τρέμης Γκερίν, διατέλειαντος και ήτοιμασθέν εις τήν φιλελευθέραν καθόλου της Κοινωνίας, είναι επίσης ήγγικτος τού Τζαίμς Όμπερτέν, συστηρικτού γερουσιαστού Καναδά.

Έξαιουδέθη εις τήν Πολιτεχνείον και τήν Πανεπιστήμιον της Μοντρέαλης, λαβών δύο ακαδημαϊκά διπλώματα τών τεχνών και Έπιστημών.

Συνής συνδεθείς με τήν φιλελευθέρον κόμμα εν Καναδά, είναι γνωστός τος συγγραφέας επί ζητημάτων τού ήστορικού και πολιτικού θρημάτων.

Επαρσημοσύνη υπό πολλών κυβερνήσεων. Είναι κυβερνήτης (τρίτου βαθμού) τού Εγγύματος τού Αγίου Σάββας και έλαβε παράσημα επίσης από τήν Άγγλιαν, Γαλλίαν, Βέλγιαν, Σερβίαν και Μανουοβόιναν.

Ο κ. Γκερίν κολάσας διά τών ήγεμονιών του και τών διακριτών προσέλαθας να ήξαιήρη τās ήρωαίμηνες περί Έλλήνων αντίληψεις μερικόν ήμασθόν και ήμασθόν Καναδών, οι όποιοι ήπιολοίως κατέχοντες εις πολλάς περιπτώσεις τούς Έλληνας. Ες τούς Έλληνας ή κ. Γκερίν συνιστά ήρόνιαν και συνασπισμόν. Ε΄Υπόχρον, λέγει περί τής 10.000 Έλλήνων εν Καναδά διαμαρτυρήσει ενά τήν ήπιερίτειαν. Μέζω τούδε ήροσέθησαν εις τās ίδιās τών ήνασθησής και δέν κατενόησαν τήν δύνανται τήν άσπίαν ήσαν.

Είναι άνάγκη ήσως ή διάφοροι Έλληνοί Κοινότητες άναλάβουν τήν εδδόνην να κατιστήσουν τούς Έλληνας αὐτούς ήρηφορούς. Ταιουτοτρόπως θα ήχουν εν ήλιον, τήν όποιαν θα δύνανται να κήσων χήσων και τήν όποιαν θα ήναγγορίζουν ή άλλωι πολιτεί.

Όπως κατιστή τήν όδον τούτου ήποτελεσματικών, είναι άνάγκη να ήνωθούν οι Έλληνας. Αι διενέξεις τού παρελθόντος, αι όποιαι ήήσασαν τή διάφορα στοιχεία τού Καναδικού Έλληνισμού, ήπείθησαν ήτρία όστε να μη καταλάβουν οι Έλληνας τήν δύνανται ήσαν εις τήν ζώην της χώρας. Μόνον διά τής ήνώσεως και συνασπισμού τών Έλλήνων της ήπιερίτειας τούτης θα κατισθη ήσως κατωτέρω τήν ήροσέθησαν ήσαν όδοι εις τήν ζώην της χώρας, δικαιοσύνη τής ήροσέθησεως, τής νομιμότητος και της φιλοστονίας των.

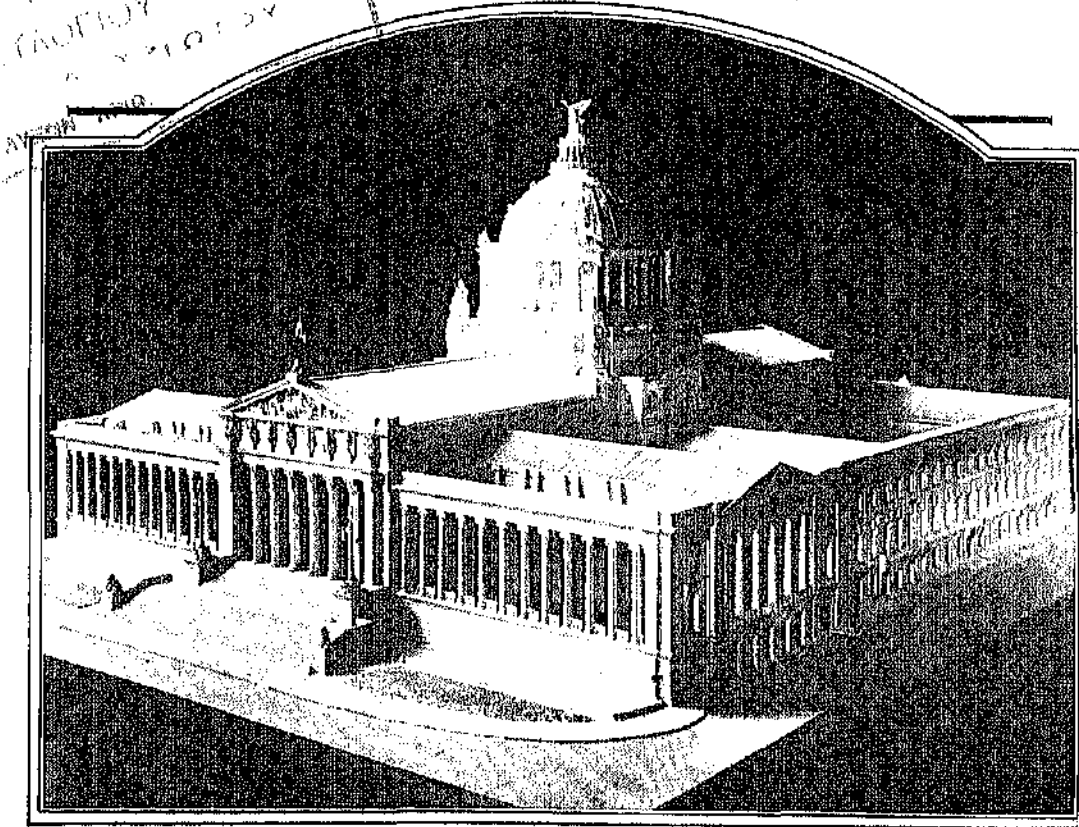
Πρέπει να ήχουν ήσως ήσαν ότι δύνανται να είναι καλοί Έλληνας και ταυτοχρόνως καλοί Καναδοί. Η Καναδική πολιτογράφηση δέν ήπιερίττει τήν Έλληνοκήτητά των, αλλά τούς ήνει επί ήσως ήσως προς τή άλλα στοιχεία, τή όποια ήροσέθησαν τήν χώραν. Τό σύνθημα τών Έλλήνων εις τήν Έπαρχίαν τού Καναδά ήπεί να είναι Ε΄Ηνωμένους Έλληνοίς, Πατριότητα Έλληνας και ταυτοχρόνως ταυτοχρόνους Καναδοίς.

Ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος εν Μοντρέαη κ. Θωμάς Γκερίν.

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΞΙΚΟΝ

ΠΟΛΛΟΙ ήσως ήχουν μικράν ιδέαν διά τή Μεξικόν. Η χώρα, ή όποια έδωκε τόν ήρωα τού Ναπολέοντος, τόν Μαξιμιλιανόν, διά να ήνανεύση ως δημοκρατία, παρεστάθη ήτοι ως χώρα άναρχίας και ήπαναστατών. Χωρίς να ήρηθη τις, ότι τή Μεξικόν ήχει τή ελαττώματα αυτά περισσώσαν τούς παρὰ τή συνήθη πολιτισμένα ήθη, δέν ήροσέθη τήσων ήλεκτών ήνιμα από μέσα, ήσαν παραουσιάζει από ήσως. Μία ήροσέθησε κατά τή όσσημα της Άμερικής, τή Μεξικόν ήχει ήθνικήν ήρωτεύσαν, τήν Πόλιν τού Μεξικου, τής όποιας τή μέγαλα και ή ομοιομορφία δίδουν ελάντα τής ήροσεντικότητος και τού πολιτισμού τού λαού τούτου. Ο πλοήτος της χώρας είναι ήνεκμετάλλευτος άσχημ, τούτο δέ ήρωτεός είναι ή αίτία τών ήροσέθησαν ήπαναστάσεων εν Μεξικόν διότι ήρωτεός ήρωτεός δέν παύουν να ήξαιπτον τή άλλως ήρόσέθησαν αλοθίματα τού ήρωτεός του λαού, ή όποιας ήρωτεός τήν τιμήν τών πετρελαιοήσων ήηγών, τής όποιας ήχει ή πατρίς του, με ήπαναστάσεις και ήρωτεός, αι όποια κατέστησαν ήθιμόν ήρωτεός της χώρας.

Τό Μεξικόν ήχει ήρωτεός ήθνικήν φιλολογίαν, πανεπιστήμια και μουσεια, ήρωτεός και ήρωτεός, τελευταίως δέ ήρωτεός ήρωτεός πολιτικής ήρωτεός.



Τό Μέγρον των δύο Βουλήν της Πόλεως τού Μεξικου, ός θα ήρωτεός μετὰ τήν ήποπεράσιον του. Η ήρωτεός του ήρωτεός τού λαού, αλλά παρεστάθη ήρωτεός ήρωτεός της πολιτικής ήρωτεός εις τή Μεξικόν. Τό κτίριον αυτό θα ήρωτεός ήρωτεός 25,000,000.

ΜΙΚΡΑ - ΜΙΚΡΑ - ΟΛΙΓΟΣΤΙΧΑ

Α. Ο. Δ. Ο.

ΝΕΑ - ΠΕΡΙΕΡΓΑ - ΓΝΩΜΑΙ

ΕΓΧΕΙΡΗΣΙΣ ΖΩΩΝ ΥΠΟ ΜΕΘΗΝ

Τὰ ζῶα, ὅπως καὶ οἱ ἄνθρωποι, κίττου-κίττου-ζωοποιεῖται...

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΑΦΗΝΟΥΝ ΟΙ ΠΕΡΙΗΓΗΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Πολλοὶ ἰσολογισμοὶ ἔχουν γίνῃ μέχρι τοῦδε ἐπὶ τοῦ ζήμματος...

ΚΑΦΕΣ ΚΑΙ ΑΛΚΟΟΛ

Ὁ καφές εἶναι περισσότερο διεγερτικὸς τοῦ ἀλκοόλ. Τὸ ἀλκοόλ ἀποβλάπτει...

Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΗΣ ΜΠΑΝΑΝΑΣ

Μολονότι ἡ μπανάνα εἶναι σήμερον τὸ κρεῖττον ἐξοχὴν προϊόν τῆς Κεντρικῆς...

ΟΚΤΩ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΜΕΤΑΤΡΙΠΟΥΝ 500 ΤΟΝΝΟΥΣ

Χάρις εἰς τὴν πρόβον τῆς μηχανικῆς ἐπιστήμης, ὁκτὸ ἄνθρωποι εἰς τὸ Λονδίον...

ΣΥΝΘΗΜΑ ΣΚΙΑΧΤΡΟ

Ἐνα κολὸν προτότυπον ἀνθήμα κινδύνου, τὸ ὅποιον ἔχει μόνον διαλαλεῖ τὴν...

Ο ΟΝΟΣ ΕΞΑΦΑΝΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

Τὸ ὄνομα τῆς ζῶον, τὸ περιφωτισθὲν διὰ τὴν ἰσομνην ἀλλὰ καὶ τὸ πείσμα του...

«Πῶς τινος εὐρισκόμενον εἰς ἕν χωρίον τῆς Νέας Ἀγγλίας (Ἀμερικῆ). Μίαν Κυριακὴν...

«Πῶς μεγάλῃ μου ἐκκλησίῃ παρετήρησα ἕν κανεὶ εἰς τὸ χωρίον αὐτὸ δὲν...

«Εἰς τὴν Ἀγγλίαν εὐρισκόμενον παντοῦ καὶ ὀπίσθεν θείων ἱστων εἰς τοὺς πλοῦτους...

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΣΙΔΗΡΟΥΝ ΣΚΑΦΟΣ ΤΩΝ ΗΝΩΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΩΝ

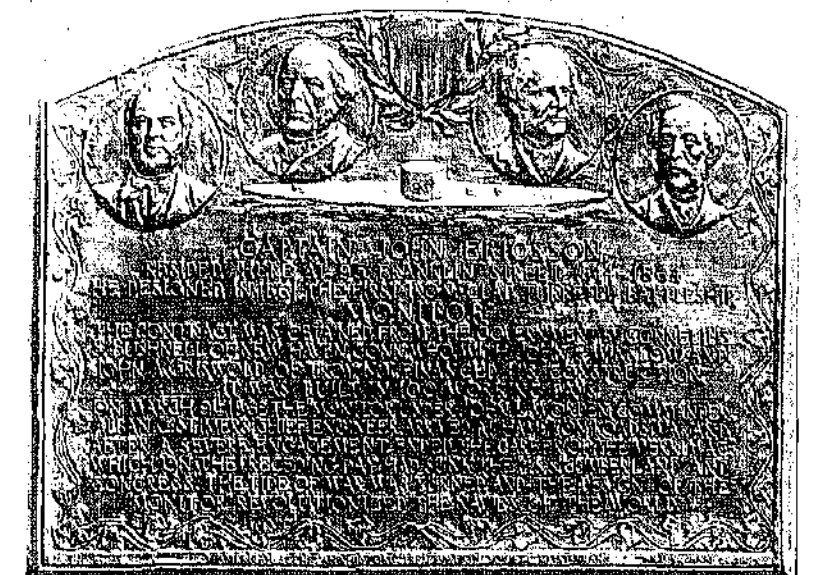
Ἡ Ἀμερικὴ ἡ ὁποία τελευταίως ἀπέλει νὰ καταλάβῃ τὸ σκίτηρον τοῦ Πρωτο...

Τὸ πρῶτον σιδηρὸν σκάφος τὸ ὅποιον ἀπέκριναν οἱ Ἡνωμένοι Πολίται ἦτο...

Τὸ ἔκδοξον τοῦτο σκάφος ἐναυμάχησε κατὰ τὴν θην Μαρίνου, τοῦ 1852, πρὸς...

Ἐἶναι ἀξιοσημειώτος ἡ ταχύτης ἡ ὁποία διέκρινε τοὺς Ἀμερικανούς ἀπὸ τότε...

Ἐἶναι ἀξιοσημειώτος ἡ ταχύτης ἡ ὁποία διέκρινε τοὺς Ἀμερικανούς ἀπὸ τότε...



Ἐπιγραφὴ ἀμφεσπόμενῃ εἰς τὸν πλοίαρχον Έρικσον καὶ τοὺς ἀναλαβόντας τὴν κατασκευὴν τοῦ πρῶτου σιδηροῦ σκάφους τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν.

ΟΙ ΒΟΝΑΠΑΡΤΑΙ ΚΑΙ Ο ΑΡΙΘΜΟΣ 17

Ὁ μάγος Πικὰς, ἕνας ἰδιότροπος τύπος, ὁ ὁποῖος ἔζητοε εἰς τὸ Παρίσι, ἔβου καὶ...

Πρόκειται περὶ τῆς μυτηριόδοξου ἀναγνώσεως τοῦ ἀριθμοῦ 17 εἰς δυνάμει καὶ...

- 1.—Τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς τοῦ Μεγάλου Ναπολέοντος, Charles Bonaparte, περιέχει 17 γράμματα.
2.—Τὸ ὄνομα τῆς μητρός του: Laetitia Bonaparte, 17 γράμματα.
3.—Τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ του Ναπολέον Βοναπάρτε, 17 γράμματα.
4.—Ὁ τίτλος τοῦ Ναπολέοντος: Premier Consul a vie, (Πρώτος Ὑπάτος ἐπὶ ἔθου ζωῆς), 17 γράμματα.
5.—Ὁ τίτλος του ὡς αὐτοκράτορος: Napoleon I Empereur, (Ναπολεὼν Ἀ' Αὐτοκράτωρ), 17 γράμματα.
6.—Τὸ ὄνομα τοῦ υἱοῦ του, ὁποῦ ἐγράφετο: Napoleon—Francois, 17 γράμ.
7.—Τὸ ὄνομα ὡς ἀρχικαίτου τῆς Αὐστρίας: Franx de Reichstadt, 17 γράμ.
8.—Τὰ ὀνόματα τῶν τριῶν ἀδελφῶν, ποὺ ἔγιναν βασιλεῖς: Louis, Jerome, Joseph, 17 γράμματα.
9.—Ὁ Ναπολεὼν, κληροχρεῖς αὐτοκράτωρ τῷ 1804, ἀπέθανε τῷ 1821, δηλαδὴ μετὰ 17 ἔτη.
10.—Προσθέντες τὴν ἡμέραν τοῦ θανάτου τοῦ Ναπολέοντος, 5 Μαΐου, μετὰ ἔτος τοῦ θανάτου του, 1821, ἔχομεν 17 ἀθροισμα.
11.—Ὁ βασιλεὺς ἀνεμῆς του: 17 γράμματα.
12.—Ὁ ὁποῖος ἐγεννήθη τῷ 1808 1 ἔπ. 8 καὶ 0 ἐπ. 8, 17 ἀθροισμα.
13.—Καὶ ἐνημερῆθη τῷ 1853, 17 ἀθροισμα.
14.—Μὲ τὴν Ἐγγύλιαν νηὶ Μόντι, γεννηθῆσαν τῷ 1826, 17 ἀθροισμα.
15.—Κατὰ τὸν θάνατόν του ὁ υἱὸς του ἦτο 17 ἐτῶν.
Ὁ Πικὰς ἐπίστευεν εἰς τὸ μαγαῖον τῶν ἀριθμῶν. Εἶχε δίκαιον; Εἶχε ἄδικον;

ΝΕΦΟΣ ΜΥΡΜΗΚΩΝ ΔΙΗΘΕ ΤΗΣ ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ

Ἀναριθμητὰ σμήνη πτερωτῶν μυρμηκῶν ἐπέλεσαν ἐσχάτως ἕν ἀπόγειμα περὶ τὴν...

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΕΜΠΟΡΙΟΥ - ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ - ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΔΡΧ. 6,000,000

ΕΞ ΟΛΟΚΛΗΡΟΥ ΚΑΤΑΒΕΒΑΗΜΕΝΟΝ

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Τηλ. Διεύθυνσις: «BANINT» (Λεωφόρος Πανεπιστημίου, 69). Ἀριθ. Τηλεφώνου: 406

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΡΔΙΤΣ

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΑ: Ἐν Μυτιλήνῃ, Ρεθύμνῳ, Ἰωαννίνοις, Σέρραϊς, Λευκάδι, Ἀστακῶν, Ξυλοκάστρω, Κυθήροις, Πάρω, Τήνῳ, Καρδαμύλῃ, Ἀργυριάδῃ, Νεμέῳ, Δράμῃ, Φιλιατρῶις, Πρασίῳ, Φλωρίνῃ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΕΝ ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Πρόεδρος Διοικητικοῦ Συμβουλίου ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΕΥΤΑΣΙΑΣ

- Ἀντιπρόεδρος ΚΩΝ. ΣΤΑΪΚΟΣ
» » ΑΝΤ. ΠΡΕΚΑΣ
Σύμβουλοι ΠΑΝ. ΚΥΒΕΛΛΟΣ
» » ΘΕΟΔ. ΚΟΥΚΟΥΛΗΣ
Διευθύνων Σύμβουλος: ΑΔΕΞ. ΦΑΡΟΣ
Ἐντετ. Σύμβουλος: ΑΝΤ. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

ΚΑΘΑΡΩΣ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ

- 1) Προεξοφλήσεις ἐμπορικῶν γραμματίων, μισθῶν καὶ συντάξεων.
2) Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ ἐμπορευμάτων, τίτλων καὶ τιμαλφῶν.
3) Προκαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν ἐγγράφων.
4) Ἐνυπόθηκα δάνεια.
5) Ἀνοικτοὶ λογαριασμοὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ τίτλων καὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ.
6) Χορηγήσεις εἰς γεωργικαὶς ἐπιχειρήσεις πάσης φύσεως.
7) Συμμετοχὴ εἰς ἐπιχειρήσεις πάσης φύσεως.
8) Ἀγοραπωλησίαι ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος.
9) Ἀγοραπωλησίαι διὰ λογαριασμῶν τρίτων ἐπὶ προμηθείᾳ.
10) Ἐκδοσίς καὶ πληρωμὴ ἐπιταγῶν, ἐντολῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν.
11) Ἐξοφλήσις συναλλαγμάτων, φορτωτικῶν καὶ λοιπῶν ἀξιῶν.
12) Παραλαβὰι, Ἐκτελωνισμοί, Ἐναποθηκεύσεις, Ἀποτολαί.
13) Φύλαξις τίτλων καὶ λοιπῶν ἀξιῶν.
14) Ἀσφάλειαι πάσης φύσεως.
15) Διεκπεραίωσις οἰκισθῆσοτε φύσεως ὑποθέσεων τρίτων καὶ πληροφορία.
16) Καταθέσεις ἐν ὄψει, ἐπὶ προθεσμίᾳ καὶ εἰς τὸ Ταμειυτήριον εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συναλλάγμα.
17) Ἐἰδικαὶ καταθέσεις εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συναλλάγμα δι' ὀρισμένους σκοπούς.

ΟΡΟΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΩΝ

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΟΨΕΩΣ:

Εἰς Δραχμάς καὶ Συναλλάγμα 5 % ἐτησίως.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΕΠΙ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑ:

Εἰς Δραχμάς καὶ εἰς Συναλλάγμα:

- διαρκείας 3 μηνῶν 7 % ἐτησίως
» 6 » 8 % »
» 1 ἔτος καὶ πλέον 9 % »

ΤΑΜΕΙΟΥΤΗΡΙΟΝ:

α'. Εἰς Δραχμάς μέχρι 50,000 7 % ἐτησίως
β'. Εἰς Συναλλάγμα 6 % » ἐλευθέρων φέρου.

ΕΙΔΙΚΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ:

Διὰ καταθέσεις ἐπὶ ὀρισμένῳ σκοπῷ ὡς ἡ τοποθέτησις αὐτῶν εἰς ἐνυπόθηκα δάνεια ἢ εἰς συμμετοχὴν εἰς διαφόρους ἐπιχειρήσεις, γίνονται ἰδιαίτερα συμφωνίαι καὶ ὅροι.

ΕΛΛΗΝΕΣ ΜΟΝΑΧΟΙ ΕΝ ΙΤΑΛΙΑ

(Συνέχεια εκ της Δοδεκάτης Σελίδος)
Χρη το δεκάτιον πέμπτον αιώνας. Ο Βυζαντινός καλλιτέχνης έσχεν ως διάδοχον τόν 'Ιταλο-Ελληνα. Ζωγράφος από την Γαλλίαν, από την Ρώμην, από την Τσακάνην, άει καί αειράν ηκαύθησαν τόν πρώτον 'Ελληνα Μοραζόν-Καλλιτέχνην, τόν όποιον ή επίδοσις οδδέποτε άποθνήσκει εξ έθιολήθου. Παντού βλέπει κανείς τά ίχνη της τέχνης και καί εκεί όπου δέν περιμένει. Έδώ βλέπει τις Παναγιάν Φλωρεντινής Σχολής επί Βυζαντινού Θρόνου, εκεί ένα Λατίνον 'Επίσκοπον, εδολογόντα κατά τόν 'Ελληρικόν τρόπον, άλλού μίαν εξεσιαίαν πορφήν 'Αγγέλιον με έλα τά σμεία της τέχνης της Αναγεννήσεως, άλλα με μεγάλη Έκπαγλη μίμνι, πού τόσοσιν πολύ άρέσονται εις την Βυζαντινήν τέχνην.

Είς την Νότιον 'Ιταλίαν οδδέποτε εξ έθιολήθου θά εκλείψη ή άνάμνησις τών 'Ελλήνων τούτων Μοραζόν. Ο τόπος αυτός έμεινε και θά μείνη πάντα άφιερωμένος εις την λαίτριν της καλλοής του πνεύματος, εικονισμένης εν συμβολική παραστάσει εις τούς τοίχους των αγιασθρίων τούτων, ενή ο κόσμος γενικώς έπεσε γονυπετής πρò του νεωστί άποκαλυφθέντος γεγρανένου της εθραιότητος του σώματος. (Έν Λονδίνο). (Μεταφράσις εκ τού 'Αγγλικού υπό Χ. Κ.)

Η ΚΑΤΑ ΛΑΘΟΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑ

Το 1915, ή ίκτρος Νεομνέ εισαγγών κατά λάθος μίαν ένσπι ζυγόνου υπό τó δέμα ενός τυρικού έμεινε κατάληκτος πρò των έστρεπτικών αποτελεσμάτων πού τó σφάλμα αυτό άπέδωσε. Ο πυρετός έμεινε και τά γενικά συμπτώματα της άσθενείας περιορίσθησαν κατά πολύ. Ο ίκτρος ένσπινγε τότε τάς ένέσεις αυτές και ή άσθενής δέν ήργησεν να θεραπευθή. Ήκτοτε αί υποδομικά ένέσεις ζυγόνου κάνουν μεγάλον ρόλον εις την θεραπειάν της νόσου, τάς επιδημίας τύφου, την άραιμίαν και έκόκα και εις τόν μέγιστον τούδε άθεράπειτον σχεδόν τέκνον. Χάρις εις πολλάς έργείας έπιστημόνων έπραγματοποιήθησαν ταχέως μεγάλοι πρòδοι εις τó τεχνικόν μέρος και εις την χρησιμοποίησιν ειδικών εργαλείων διά τας θεραπειάς αυτές. Η παρρ άπέδειξεν ότι τó καταλληλότερον μέρος του σώματος διά τάς ένέσεις αυτές είναι ή γαστήρ, διότι ή εισρόφισις του ζυγόνου από τó αίμα γίνεται ταχύτερα. Αί έπιτευχθείσαι έπιτυχίαι είναι πολύ ένθαρμυντικά. Άλλοι νομίζουν ότι έπίσπξ ως άνακληρωτής του ζυγόνου του αίματος και άλλοι ότι τó ζυγόνον έχει μεγάλην χυμοειδήν ενέργειαν ή ίσπία δοθεί εις την ταχέαν καταστροφήν των εν κυκλοφορία εις τó αίμα τοξίνων.

Τó λάθος του ίκτρού Νεομνέ ένινεν άσοσδήποτε πηγή ήκτριετικής πρòδοσ και τó λάθος αυτό εύλογείται σήμερα από πολλούς άσθενείς τούς όποιους αί ένέσεις ζυγόνου ένεκούρσαν.

STATEMENT OF OWNERSHIP, MANAGEMENT, CIRCULATION, ETC., REQUIRED BY THE ACT OF CONGRESS OF AUGUST 24, 1912. Of the Monthly Illustrated National Herald, published monthly at New York, N. Y., October 1, 1925.

State of New York, County of New York. Before me, a Notary Public in and for the State and County aforesaid, personally appeared Nicholas P. Tatanis who, having been duly sworn according to law, deposes and says he is the Business Manager of the Monthly Illustrated National Herald and that the following is, to the best of his knowledge and belief, a true statement of the ownership, management, etc., of the aforesaid publication for the date shown in the above caption, required by the Act of August 24, 1912, embodied in section 411, Postal Laws and Regulations, printed on the reserve of this form, to wit: 1. That the names and addresses of the publisher, editor, managing editor and business manager are: Publisher THE ENOSSIS PUBLISHING CO., Inc., 134-140 W. 26th St., New York, N. Y., Editor and Managing Editor Demetrius Callimahos, 134-140 W. 26th St., New York, N. Y. Business Manager Nicholas P. Tatanis, 134-140 W. 26th St., New York, N. Y.

2. That the owners are: ENOSSIS PUBLISHING CO., Inc., 134-140 W. 26th St., New York, N. Y. Nicholas P. Tatanis, President and Treasurer, 280 Broadway, New York, N. Y. John J. Venetos, Vice President, 379 Washington Ave., Brooklyn, N. Y. Bert Greene, Secretary, 1042-46 St., Brooklyn, N. Y. 3. That the known bondholders, mortgages, and other security holders, owning or holding one per cent or more of total amount of bonds, mortgages or other securities are: None.

That the two paragraphs next above giving the names of the owners, stockholders, and security holders, if any, contain not only the list of stockholders and security holders, as they appear upon the books of the company, but also, in cases where the stockholder or security holder appears upon the books of the company as trustee or in any other fiduciary relation, the name of the person or corporation, for whom such trustee is acting, is given; also that the said two paragraphs contain statements embracing affiant's full knowledge and belief as to the circumstances and conditions under which stockholders and security holders, who do not appear upon the books of the company as trustees, held stock and securities in a capacity other than that of a bona fide owner; and this affiant has no reason to believe that any other person, association, or corporation has any interest direct or indirect in the said stock, bonds, or other securities than as so stated by him.

4. That the average number of copies of each issue of this publication sold or distributed, through the mail or otherwise, to paid subscribers, during the six months preceding the date shown above is

Nicholas P. Tatanis, Business Manager. Sworn to and subscribed before me this 1st day of October, 1925. NICHOLAS JOHN VAYOUDIS, Notary Public. (My commission expires March 30, 1926.)



ΤΟ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΕΠΙΤΥΧΙΑΣ

ΕΓΚΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΠΟΚΤΗΣΙΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ ΠΡΟΣΟΔΟΦΟΡΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΚΤΗΜΑΤΩΝ

Προσφέρομεν πρòς πώλησιν τοιαύτα κτήματα εις τά καλλίτερα μέρη του Σικάγου και τά καταλληλότερα δι' έμμορικός και άλλας εργασίας.

ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΑΤΕ ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΕΡΑΩΣ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ!

Τά κτήματα τά όποια διαθέτομεν εξασφαλίζουν σταθερά εισοδήματα και άπεριορίστους διά τó μέλλον εύκαιρίας και κέρδη.

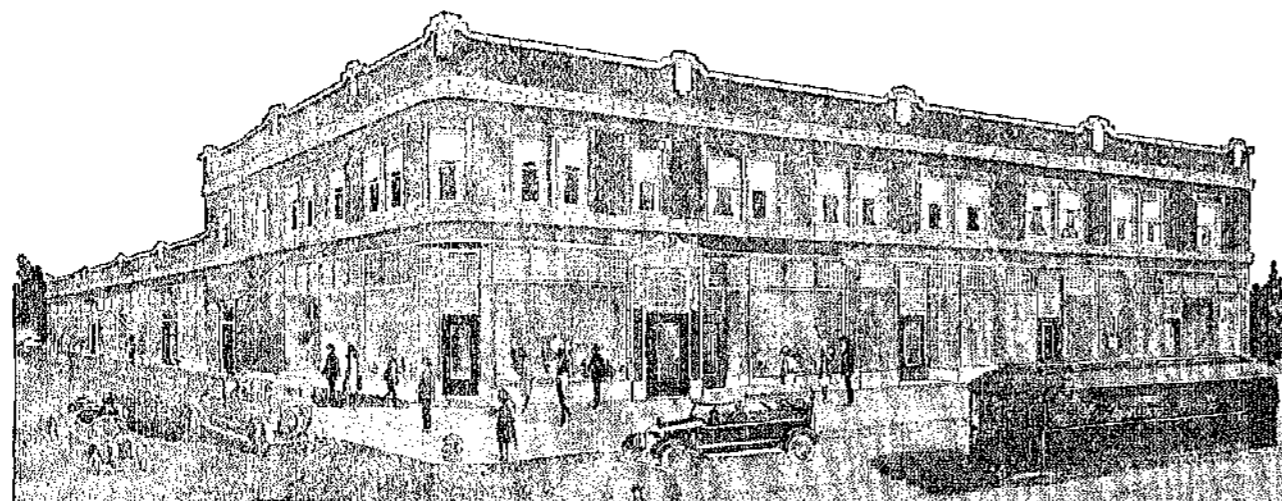
ΜΟΝΑΔΙΚΑΙ ΕΥΚΑΙΡΙΑΙ ΔΙ' ΑΓΟΡΑΣΤΑΣ ΠΟΥ ΓΝΩΡΙΖΟΥΝ ΝΑ ΕΚΛΕΞΟΥΝ

Γράψατέ μας διά πληροφορίας.

GEORGE W. PRASSAS

REALTOR & BUILDER

111 West Washington Street, Phones: State 8178-9 Chicago, Illinois



ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED

KENTRIKA ΓΡΑΦΕΙΑ: BASILDON HOUSE MOORGATE LONDON

Λογαριασμοί εις Δολάρια, Στερλίνας ή Δραχμάς, πληρωτέα εις πρώτην ζήτησιν, ανοίγονται εις τó Κεντρικόν Γραφείον ή οιονδήποτε Έγκατάστημα της Βρετανικής αυτής Τραπεζής.

Η 'Ιονική Τράπεζα Λίμιτεδ διενεργεί πληρωμάς με τούκς εκά Νέας Έδρας, Λονδίνου ή 'Αθηνών άναλόγως.

Τόκοι πληρώνονται άναλόγως της τιμής εν τη αγορά.

ΕΛΛΑΣ

ΑΘΗΝΑΙ, ΚΤΑ.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ, ΚΤΑ.

ΤΟΥΡΚΙΑ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, ΚΤΑ



Ο ΚΑΦΕΣ ΜΑΡΚΑΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ 'ΟΘΩΝ'

Είναι ο άρωματικότερος, γνησιότερος και γενικώτερος όλων των καφέων. Ο μόνος καφές πού ενισχυοται τούς πάντας.

GREEK-ARABIAN COFFEE CO. 350 PEARL STREET, NEW YORK CITY

The HELLENIC PHONOGRAPH CO.

532 - 8TH AVE., NEW YORK CITY

ΦΩΝΟΓΡΑΦΑ COLUMBIA, VICTOR

Πλήρης συλλογή όλων όλων Έταιρειών.—Ρόλοι Πιάνου των Έταιρειών 2. R. S.

ΣΤΕΦΑΝΑ ΓΑΜΩΝ ΚΑΙ ΒΑΠΤΙΣΤΙΚΑ

ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ DORROS BROS.

ΜΟΥΣΙΚΑ ΟΡΓΑΝΑ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΣΙΓΓΕΡ

με μικράς δόσεις

Πλήρης εικονογραφημένος κατάλογος άποστέλλεται δωρεάν εις τών αίτηθέντα

KUPPENHEIMER ΚΑΙ HICKEY FREEMAN

ΑΝΔΡΙΚΑΙ ΕΝΔΥΜΑΣΙΑΚΑΙ ΚΑΙ ΕΠΑΝΩΦΟΡΙΑ

ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑΙ ΜΟΔΑΙ

"Όταν αγοράζετε ενδύματα ή επανωφόρια εις το Kaufmann's, αγοράζετε εργασία και ποιότητα, διὰ τὰς ὁποίας οἱ ἔμποροὶ εἶναι ἠναγκασμένοι νὰ ζητήσων περισσότερα. Δύνασθε ν' αγοράσητε μόδα ἢ ὅποια εἶναι αὐθεντικῶς ἀνυπερέβλητος ὑπὸ οἰωνόηποτε ἄλλων ενδυμάτων.

KUPPENHEIMERS \$45 ἕως \$75

HICKEY FREEMAN \$55 ἕως \$95

ΑΝΔΡΙΚΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΑ Κ. Ο. ΕΚΛΕΚΤΑ ΑΝΔΡΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑ

ΕΙΣ 50 ΔΙΑΦΟΡΑ ΣΧΕΔΙΑ
Πολλὰ ἐλέγησαν περὶ τῶν Κ. Ο. Ὑποδημάτων, διότι κατεβάλομεν μεγάλας προσπάθειάς νὰ τὰ κάμωμεν ἀντάξια τῆς ἀνθρωπίνης συζητήσεως. Ἐκίθηνται εἰς 50 διάφορα σχέδια ἐκ τῶν ὁποίων δύνασθε νὰ ἐκλέξητε ὑποδήματα κατάλληλα νὰ φορεθῶν ὁποῦδήποτε \$8.50

Ἐκλεκτὰ καπέλλα διὰ νέους καὶ γέροντας, — εἰς πολλὰ διάφορα σχήματα — εἰς προκλητικὰς τιμὰς.
Ἄνδρικὰ Βελούδινα Καπέλλα \$5.00
Καπέλλα John B. Stetson \$8.00
Καπέλλα G. B. Borsalino \$8.50
Καπέλλα Knox \$8.00
Καπέλλα Cavallier \$8.50

RADIOS Τὸ καταλληλότερον μουσικὸν ὄργανον τῆς ἡμέρας διὰ Ἐστιατόρια, Λέσχας, Οἰκοτροφεία καὶ κατοικίας εἶναι τὸ Ράδιον, προτιμώμενον σχεδὸν παρ' ὅλων. Παρέχονται μεγάλα ἐνδοκίμια πληρωμῆς εἰς μηνιαίας δόσεις εἰς τὸν ἐπιθυμῶντα τοιαύτας.

ΕΠΙΠΛΑ Τὸ διαμέρισμα τῶν ἐπιπλῶν μας διατηρεῖ τὴν μεγαλειότητα καὶ τελειότητα συλλογῆν ἐπιπλῶν, τὰ ὅποια εἶναι ἀνυπερέβλητα εἰς τιμὰς, σχέδια καὶ ἐπέξεργασίαν. Διὰ νὰ πεισθῆτε ἐπισκεφθῆτε τὸ διαμέρισμα τῶν ἐπιπλῶν μας. (Παρέχονται συμφέρουσαι μηνιαία πληρωμαί.)

ΔΙΑ ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ Ὁραία κυτία περιέχοντα ὅλα τὰ χρειώδη διὰ νήπια, ἀρίστης ποιότητος. Λαμπράδες μετὰ καὶ ἄνευ κεντημάτων, μαρτυρικά, Σταυροὶ καὶ λοιπὰ χρειώδη διὰ βάπτισιν.

ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΠΑΝΤΟΤΕ ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΠΙ ΤΗΣ 5ΗΣ ΛΕΩΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΟΝ ΤΟΥ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ ΔΕΞΙΑ

KAUFMANN'S

THE BIG STORE ~ FIFTH AVENUE ~ PITTSBURGH, PA. ~ ATLANTIC 1000

Ἑλληνικαὶ Διευθυνταί: — ΓΕΩΡΓΙΑ ΚΟΡΜΠΙΛΑ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ, ΧΑΡΡΥ ΠΑΣΣΙΟΣ

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1841

ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 240,000,000

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΙ 60,000,000 — ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 3,700,000,000

ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩ ΝΟΜΩ 2517 (1921)

ΠΡΟΞΕΦΑΝΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΡΟΝΟΜΙΟΥΧΟΣ ΤΡΑΠΕΖΑ

Συνιστάται θερμῶς εἰς τοὺς μετὰ τῆς Τραπεζῆς συναλλασσομένους ὅπως πρὸς ταχύτεραν διεξαγωγὴν τῶν ὑποθεσῶν τῶν, ἀποφένωσι νὰ ἀπευθύνωνται πρὸς τὰ διοικοῦντα τὴν Τράπεζαν πρόσωπα καὶ διευθύνωσιν ἀποκλειστικῶς πάσας τὰς ἐπιστολάς αὐτῶν εἰς τὴν διεύθυνσιν:

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

Τηλεγραμμικὴ Διεύθυνσις: NATIONBANK.

Διοικητής: ΑΛ. Ν. ΔΙΟΜΗΔΗΣ

Συνδιοικητής: ΙΩ. Α. ΔΡΟΣΟΠΟΥΛΟΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

δέχεται ἐντόκους καταθέσεις εἰς δραχμὰς καὶ εἰς ἕνα νόμισμα (συνάλλαγμα), ἀποδοτέας εἰς πρώτην ζήτησιν, ἢ μεθ' ὀρισμένην προθεσίαν, ἢ διαρκείας. Αἱ καταθέσεις εἰς ἕνα νόμισμα ἀποδόνται εἰς τὸ ἴδιον νόμισμα, εἰς τὸ ὅσων ἔγινε ἡ κατάθεσις.

ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

ΑΘΗΝΑΙ ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ἀστυθιον) ΑΓΡΙΝΙΟΝ ΑΙΓΙΟΝ ΛΑΒΕΣΑΝΔΡΟΥΠΟ- ΛΙΣ (ἀστυθιον) ΛΑΜΥΡΟΣ ΑΜΑΛΙΑΣ ΑΜΦΙΣΣΑ ΑΡΓΟΣΤΟΛΙΟΝ ΑΡΤΑ ΑΤΤΑΛΑΝΤΗ	ΒΑΝΟΣ ΒΕΡΡΟΙΑ ΒΟΛΟΣ ΓΡΕΒΕΝΑ ΓΥΘΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΑΝΑ ΔΙΑΥΜΟΤΕΙΧΟΝ ΔΡΑΜΑ ΕΒΔΟΣΣΑ ΕΛΛΑΣΣΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ	ΘΗΒΑΙ ΘΗΡΑ ΙΘΑΚΗ ΙΩΑΝΝΙΝΑ ΚΑΒΑΛΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΚΑΛΑΜΑΙ ΚΑΡΑΙΤΣΑ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΝ ΚΑΣΤΟΡΙΑ ΚΑΤΕΡΙΝΗ ΚΕΡΚΥΡΑ ΚΟΖΑΝΗ	ΚΟΡΙΝΘΟΣ ΚΟΜΟΤΙΝΗ (Γιομοσολινα) ΚΥΘΗΡΑ ΚΥΜΗ ΚΥΝΑΡΙΑΣΣΙΑ ΛΑΜΙΑ ΛΑΡΙΣΣΑ ΛΕΒΑΣΣΙΑ ΛΕΥΚΑΔΑ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΣΗΝΗ	ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΟΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ ΝΙΣΣΙΑ ΠΑΡΟΣ ΠΑΤΡΑΙ ΠΕΡΑΙΕΥΣ ΠΕΡΕΒΕΣΑ ΠΥΡΡΟΣ	ΠΥΛΟΣ ΡΕΘΥΜΝΟΣ ΣΕΡΡΑΙ ΣΑΝΟΣ ΣΟΦΟΛΙΟΝ ΣΠΙΛΙΟΝ ΣΥΡΟΣ ΤΡΙΚΚΑΛΑ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΦΑΘΑΓΙΑ ΧΑΛΚΙΣ ΧΑΝΙΑ ΧΙΟΣ.
---	---	---	---	--	---

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Δι' ἀποστολήν χρημάτων ἐκ τῶν Ἠνωμένων Πολιτειῶν εἰς Ἑλλάδα, ἀπευθυντέον πρὸς τοὺς ἑξῆς ἀνταποκριτὰς τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος:	Irving National Bank New York
National Bank of Commerce New York	First National Bank Chicago
American Express Co. New York	First National Bank Pittsburgh
Bankers Trust Co. New York	First National Bank Milwaukee
	Canadian Bank of Commerce, Montreal, Can.

NATIONAL BANK OF GREECE, ATHENS - GREECE

ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Η ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΣ ΩΣ ΜΙΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ

ΤΑ ΟΠΛΑ ΤΗΣ ΠΡΟΟΔΟΥ ΕΝ ΤΩ ΣΥΓΧΡΟΝΩ ΠΟΛΙΤΙΣΜΩ-- ΟΙ ΑΓΓΛΟΣΑΞΩΝΕΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΟΙ ΤΕΛΕΙΩΤΙΚΟΙ ΚΥΡΙΑΡΧΟΙ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ-- ΟΠΟΙΟΣ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΔΥΟ ΓΛΩΣΣΑΣ ΕΝΕΡΓΕΙ ΜΕ ΔΥΟ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΤΑΚΤΗΤΗΣ

Η ΠΡΟΟΔΟΣ των έστιμων, ή επισημοσύνη των άποστάσεων, ή κατώτατος του άφρονος, το υψιπέδον και όλα οι καταληφτικοί ή ενεργείς και ή συζυγίτης της Κοινωνίας των Έθνών και εν γένει οι νέοι ιδέαι προς μίαν περσώδη αδελφικήν τείνου να κατώτατον την ανθρωπότητα ως μίαν οικογένειαν.

Θ Η ΕΛΘΗ ήμεθα κατά την άποψιν θα επικρατήσιν και μία γλώσσα ως το κοινόν όργανον όλων των λαών της γης. Και ή γλώσσα αυτή θαυματούτως θα είναι ή των Αγγλοσαξωνικών λαών, ή άποψιν σήμερον ήμείναι από τα τρία τέταρτα των κατοίκων της γης.

Η ΑΓΓΛΙΚΗ είναι ή γλώσσα των δύο εκατομμυρίων των Ηνωμένων Πολιτειών, Η δέ Βρετανική αυτοκρατορία την διδασκόν εις τα μέρη του Κίττου, Ο Καναδάς, οι Ινδία, ή Δοστοαία, ή Νέα Ζηλανδία, ή Αιγυπτος, το Σουδάν και σχεδόν άλλων ή Αρμενική ήμείν την γλώσσαν των Αγγλοσαξωνών.

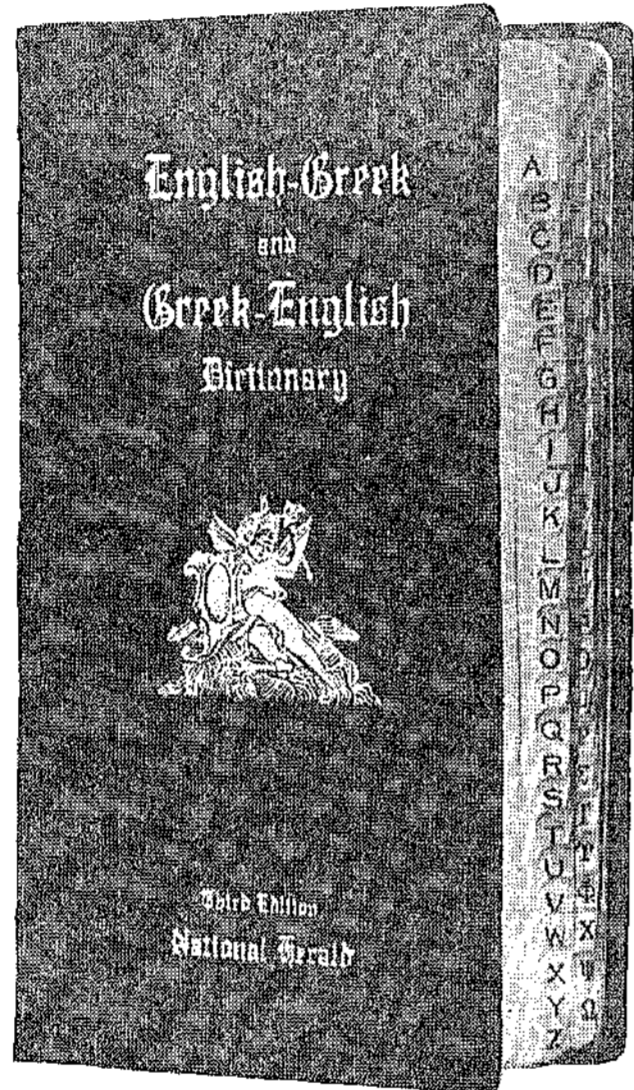
ΕΙΜΠΟΡΕΙΤΕ σήμερον μόνον με την γλώσσαν της Αγγλικής να ταξιδεύετε εις όλον τον Κόσμον και να συνεννοήσθε εις όλας τις χώρας, χωρίς να σπουδάζετε καμμίαν άλλήλην. Είναι τώσον άπέραστον το Αγγλικόν Κοίτης, ώστε είχε διανοηθεί άπαιον, ότι ο ήλιος δεν δει ποτέ από τις ατέρας της Βρετανικής Αυτοκρατορίας.

ΕΝΑΣ μεγάλος συγγραφέας έθρονι τωόντες την άλήθειαν, ότι ο γραικόν διαίτησιν γλώσσαν ενεργη με δύο ενεργείας, διαίταται τις κοινής του δικαίου, τις ενεργείας του, τις γενικής του κατενύχου και φράζει με διαλείπων ταχίτητι εις τον σκοπόν της προόδου του και της άνευξίας του.

ΚΥΤΤΑΣΑΤΕ την Αμερικήν, την χώραν των εκατομμύριων. Όσοι ήμωγενείς έξήσαν την Αγγλικήν προαιδέσειαν και επεκράτησαν, Έμείν τον τρόπον του σκεπτικισμού και τις μεθόδους των Αμερικανών και βελβήθησαν. Χωρίς την γνώσιν της γλώσσας του τόπου θα ήσαν καταδικασμένοι να ενεργούν εις στενά όρια και να σιωπούν.

ΙΔΟΥ διατί επρόβλεται εις όλους τους Έλληνας δύο φιλοδοξούν να προσδιδάσκουν τις έργασίας του, να μάθουν την Αγγλικήν. Ζαχαρωμένα, άφροσύνη, ήσυχος, ιδιοκτήτης έπιστομικών, συμμοτογράφον και θέλουν, κτηματίας, εισαγωγής και έμπορος δια της φιλοπόνας των άποσθημιοσυρήθησαν γίνονται κατακτητής της χώρας, όταν κατέγουν την γλώσσαν την ήμωμένην από την πλειότητα των 110,000,000 κατοίκων των Ηνωμένων Πολιτειών.

ΔΙΑ ταύτα έκείνος που χωρίζει τα καλλίτερα και προχειρότερα έφρονι τα τρία τέταρτα των κατοίκων της γης, παραφέρει την μεγαλειότητα ενεργείας εις τους ήμωθενς του. Βοηθεί την προόδον αυτών και την επαρτήθη εν τω παγκοσμίω ανταγωνισμώ της εποχής μας.



ΜΙΑΝ ταύτην ενεργείαν διηλοδοξήσαν να παράσχουν εις τους Έλληνας τα Μεγάλα Καταστήματα του Έθνικού Κόσμου. Έδωκάντων 20,000 δολάρια και διέβησαν χρόνον τριών ετών και άποσχόθησαν άλλωθεν Έπιτελείον δια να έτοιμάσουν το τελειότερον και πλουσιότερον λεξικόν προς έμάθησιν της Αγγλικής γλώσσας.

ΔΙΑ του Έλληνο-Αγγλικού Λεξικού του δ' Έθνικού Κόσμου προσφέρει μίαν επί πλέον από τις μεγαλειότερας υπηρεσίας χάριν των εν Αμερική και άπανταξού του κόσμου ήμωθενών μας. Το λεξικόν αυτό είναι το μεγαλύτερον εις σχήμα, αλλά και το πλουσιότερον και καλλίτερον κατ'εργασίας των μέγαν ταύτην επαιώντων, όσων τελεσιτέρας και τυπογραφικής τέχνης.

ΕΤΥΜΩΘΗ επί βασιλικού χάριτος, μεταξού, λεπτότατον, εις σχήμα τούτου, με άνευξίως σελίδας και με 80,000 λέξεις, χωροδοτεον, με άπαλιν εκόσμησιν όμοια, με ερωτήρια, με παραστήματα εις το τέλος, περιλαμβάνονται τα άνοητα όμοια, τους ιδιοσημασίς, με κανόνες γραμματικής και συντακτικής και τα αποδεικτικόν με την άπόδοσιν της όρθης προφορίας των λέξεων.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ αυτό, μοναδικόν εις το είδος του, το ανετάξεν ο φιλέλληνας καθηγητής των Έλληνοκτών Υποθημάτων εν τω Καλλίγρω της Νέας Υόρκης κ. Κώστας Μερών, βοηθούμενος από άλλωθεν Έπιτελείον συνεργατών. Όσοις έδωκάν την μεγαλιότεραν πανελληνίαν ήμεροδία και τις τελειότερα περιόδικα, ήμωλομένη προς τα καλλίστα Αμερικανικά και Εθνοπαίδια, ήτοι έπιλοδοξήθημεν να εκδοθήμεν και το τελειότερον και πλουσιότερον Λεξικόν.

ΦΥΛΑΟΜΕΤΡΗΣΑΤΕ το διά να άντιληφθήτε μόνον σας έναν είδητε όλως ταύτων κοινωτέχνημα, χάρις των όφθαλμών, τέλειον, εις μεταξούτων χάρτην, εις δευτερευόν χωροδοτεον, εις σχήμα εύχρηστον της τόπης, με 1000 σελίδας και 80,000 λέξεις. Το μικρότερον και ταύτοχρόνως το πλουσιότερον και καλλίτερον καύτερον λεξικόν εις την κοινον, Κοιούς κερμίαν άπολόγως υπερβολήν.

Ο ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ ήσθληθε εις όσους τρωστίας δια μίαν ταύτην ήσπερτελειαν έξήσαν, μοναδικήν εν τω κόσμω, διακοσμητική να είναι ήσπερθησαν, διατι κερμίσθη εν ταύτων διακόσμων λέξεων δια να ήσπερθηθη την προόδον και την επαρτήθη των Έλλήνων, παρέχον τις τελειότερα μέσα προς έμάθησιν της κοινωτικής εν τω κόσμω γλώσσας.

Ο ΠΟΥ άπόσχουν τα πρόγματα, έκεί περιτεύουν οι λόγοι. Ζητήσατε εν αντίστοιχον του λεξικού μας, ήσπερταξέ το, παραβάλλετε το με όλα τα άλλα έκδοθέντα μέχρι σήμερον εν όλα το έλληνικό κόσμο και θα πισθήτε ότι με την τρωστίαν διακόσμη εις την όποιαν ήσπερθηθη παρουσίασμεν εν θαύμα τελειότητος και έκδοτικής τέχνης.

ΤΟ ΑΠΟΚΤΑΤΕ ΜΕ 3 ΔΟΛΛΑΡΙΑ ΜΟΝΟΝ

ΚΑΜΕΤΕ ΤΑΣ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΣΑΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

NATIONAL HERALD, 140 West 26th Street, New York City